DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 146. Sobota, 24 Czerwca (6 Lipca). 1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się.—We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. —Miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80.

DZIENNIK WARSZAWSKI w III-im kwartale zaczynającym się od d. 19 Czerwca (1 Lipca) będzie wychodził według tegoż samego jak dotąd programu, w tymże formacie i po tejże samej cenie, a mianowicie:

W Warszawie, z roznoszeniem: rocznie rs. 8 kop. 60; — półrocznie rs. 4 kop. 30; — kwartalnie rs. 2 kop. 15; — miesięcznie kop. 72.

Na wszystkich stacjach pocztowych w Królestwie a w Cesarstwie w pocztamtach petersburgskim i moskiewskim, oraz w urzędach pocztowych w Odessie, Wilnie i Grodnie z przesyłką: rocznie rs. 9 kop. 20;— półrocznie rs. 4 kop. 60; — kwartalnie rs. 2 kop. 30; — miesięcznie kop. 80.

Pragnący odbierać DZIENNIK pocztą w kopertach, dopłacają oprócz tego w królestwie: rocznie rsr. 4, półrocznie rs. 2, kwartalnie rsr. 1, zaś w cesarstwie: rocznie kop. 80, półrocznie kop. 40, kwartalnie kop. 20, miesięcznie kop. 7.

Prenumerata w Warszawie przyjmuje się w głównym kantorze Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich, przy ulicy Miodowej Nro 487, również jak i w innych upoważnionych do tego miejscach.

Pragnący prenumerować w cesarstwie, mogą nadsyłać pieniądze wprost do Dyrekcji.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 23 Czerwca (5 Lipca).

Postanowienie Namiestnika w Królestwie Polskiem z dnia 5 (17) maja r. b. o pensjach emerytalnych i dodatkach do nich, zamieszczone jest w osobnym Dodatku do dzisiejszego numeru Dziennika.

USTAWA

o powinności kwaterunkowej w m. Warszawie.

(Dokończenie. *)

TYTUŁ VIII.

Przepisy Kasowe.

Art. 37. Wzmiankowane w Art. 16 niniejszej Ustawy plany i inwentarze domów rządowych w m. Warszawie, na przedmieściach i w Cytadeli Aleksandrowskiej pod kwaterunek przeznaczone, powinny być zakomunikowane Magistratowi m. Warszawy, najdalej w ciągu trzech miesięcy, po ogłoszeniu niniejszych przepisów.

(*) Patrz Nr. 140, 141, 143 i 145.

Art. 38. Ustawa niniejsza pod względem poboru od właścicieli domów i procederentów opłaty kwaterunkowej powinna być wprowadzoną w wykonanie z dniem 1 (13) Lipca 1867 roku, co zaś do Jenerałów, Sztab i Ober-Oficerów, jako też urzędników zajmujących kwatery w domach prywatnych w naturze, to oni korzystają z tych kwater do 19 Września (1 Października) 1867 r. za opłatą właścicielom domów od dnia 20 Czerwca (1 Lipca tegoż roku pieniędzy kwaterunkowych z kasy miasta podług rang kwaterujących i podług ceny oznaczonej taryfą na rok 1866 obowiązującą.

Najem zajętych w drodze szczególnych rozporządzeń, a nie z zasady przepisów kwaterunkowych, na potrzebę wojsk, całych domów prywatnych lub oddzielnych lokalności, od daty wyżej wymienionej to jest z dniem 19 Września (1 Października) roku 1867 ustaje, do tego zaś czasu wypłacać właścicielom domów wynagrodzenie w stosunku dotychczasowym.

Art. 39. Wszystkie poprzednie o powinności kwaterunkowej w m. Warszawie przepisy z obecną Ustawą niezgodne, niniejszem uchylają się.

Rada Administracyjna na posiedzeniu z dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1867 r. niniejszą Ustawę zatwierdziła.

Zarządzający interesami Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego (podpisano) *A. Zaborowski.*

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

SZKICE PSYCHOLOGICZNE

(w ramach powieści)

PRZEZ

Aleksandra Niewiarowskiego.

SZKIC II.

Trzy spotkania ócz niebieskich z czarnemi (1)

Spotkanie pierwsze.—Na Hełmowej górze w Ojcowie.

O nie patrz, tak, nie patrz, bo te oczy twoje,
Ja się na świecie nic prócz nich nie boję!

Tomasz Moor.—Przekład Odyńca.

* * *

Piasczystym gościńcem, wiodącym od Olkusza do Ojcowa, toczyła się zwolna bryczka prosta, z plecionym wasągiem, zaprzężona w parę małych lecz tłustych szkapek mieszczańskich.

Na przodzie, worek wypchany obrokiem i sianem służył zamiast kozła i utrzymywał na sobie opasłą postać mieszczanina olkuskiego, który pod wpływem ogólnego w tych czasach popędu do przemysłu... nie wahał się osobiście furmanić podróżnym, zwiedzającym ten uroczy kącik ziemi krakowskiej, wożąc ich z Olkusza do Ojcowa lub z powrotem do stacji *Strzemieszyc*, leżącej przy drodze żelaznej. W owej epoce nie istniał jeszcze omnibus prywatny, urządzony dla przewozu podróżnych staraniem późniejszego właściciela Ojcowa.

Na pryncypalnem miejscu, szeroko wysłanem słomą i przykrytem brunatną derą, mieścili się dwaj podróżni. Jeden z nich, młody i bardzo przystojny, miał twarz bladawą namiętnego wyrazu a czarne jego oczy błyszczały ogniem dowcipu, młodości i poezji. Mieczysław Zbroiński, palił cygaro i co chwila niecierpliwił się patrząc na piasczystą, posianą kamieniami drogę i na wolny pochód mieszczańskich koników.—Obok niego, z głową opartą o drewnianą ramę wasągu, leżał na wznak, znacznie starszy towarzysz. Gęsta, krótko przystrzyżona broda, wąs obfity i wyłysiałe czoło, świadczyły wymownie, że pan Walenty Ramski przeszedł już bramy tej „drugiej młodości”, która jak nitka *babiego lata*, pływa jeszcze wśród gorących, jasnych lecz krótkich już dni jesiennych... Walenty nic nie palił, lecz za to gryzł słomkę, przesuwając ją w ustach z machinalną jednostajnością.

Słońce piekło—wóz skrzypiał— podróżni milczeli.

— Ach! Jak mi się pić chce...—wyszeptał zmęczonym głosem młodszy podróżny. — Co za piekielny upał!

— Słuchaj-no! panie obywatelu olkuski, a nasz powolny woźnico! Czy w tej okolicy istotnie kopali kiedyś srebro? — zapytał ironicznie Walenty, podnosząc się cokolwiek na bryczce.

— A jużeć, ludzie mówią, że kopali-ta kiedyś, dopóki djabeł nie napluł w kopalnię i nie zalał jej wodą.

— Ach! wodą... wodą! Poczciwy djabeł! wiedział czego brakować będzie w tej Saharze krakowskiej.

— Przestańże Mieczku! przeszkadzasz mi w konwersacji z tym światłym obywatelem... Panie Olkuski!—dodał głośniej, zwracając się ku woźnicy.

— A co-ta pan każe?

— Czy byliście kiedy u nas, na Mazowszu?

— Ja, nie byłem nigdy, ale mój szwagier, sołtys, jeździł tam po sukcesyję...

— No, to was muszę objaśnić, szacowny patrjoto olkuski, że u nas, wprawdzie złota nie kopali, ani też djabeł pluł na ziemię bożą—i skał też takich tam nie znajdzie... lecz za to, woda jest! i żaden podróżny nie jedzie tam z językiem spiekłym od pragnienia.

— Ba!—odrzekł lakonicznie woźnica i podciął biczem podręcznego konia.

— Daleko tu do wsi jakiej? — zapytał po chwili Mieczysław.

— Jest ci-ta niedaleko wieś Gąski...

— Ach! Gąski! Gąski... — zawołał radośnie Mieczysław.—Jak to obiecujące nazwisko!—I podnosząc się w wasągu, z tą nagłą werwą młodości, zaczął deklamować pompatycznie:

Bo gdzie pływa gąska młoda...
Tam powinna płynąć woda!
Że nie bliżej—jaka szkoda!
Próżno się twa jeży broda,
Walku! co leżysz jak kłoda,
I czekasz aż ci gospoda
Za godzinę wody poda...

— Ach! Jakaż to nędzna oda! — dokończył Walenty krzywiąc się. — No, panie gospodarzu, rzekł do woźnicy,—a jestże w tych Gąskach studnia?

(1) Początek tego szkicu zamieszczony był w *Tygodniku Mód* z r. 1861. *(Przyp. aut.)*

TARYFA Nr. 1.

wskazująca obszerność kwater wydawanych wojskowym w koszarach, skarbowo-wojskowych i miejskich zabudoniach, pod kwaterunek wyznaczonych.

	Stopnie i klasy	Izb czystych	dla służby w tej liczbie kuchnia	Stajnia na koni	Wozownia na powóz
1	Jenerał-broni albo urzędnik 2 ej klasy	9	3	12	2
2	Jenerał-lejtnant albo urzędnik 3-ej klasy	7	2	8	1
3	Jenerał-major albo urzędnik 4-ej klasy	6	2	6	1
4	Dowódca pułku, Naczelnik części wojska, równający się w prawach z Dowódcą pułku, albo urzędnikiem 5-ej klasy	5	2	5	1
5	Pułkownik, Sztab-oficer dowodzący oddzielnym bataljonem, albo urzędnik 6-ej klasy	4	2	4	1
6	Podpułkownik, Major, albo urzędnik 7-ej i 8-ej klasy	3	2	3	1
7	*a*) Kapitan kawalerji, artylerji i Jeneralnego Sztabu, Rotmistrz, Esauł, Sztabs-Kapitan i Sztabs-Rotmistrz	2	1	2	—
	b) Kapitan piechoty i Sztabs Kapitan, równie urzędnik 9-ej i 10-ej klasy	2	1	—	—
8	*a*) Kawalerji, artylerji i Jeneralnego Sztabu, Porucznik, Sotnik, Praporszczyk i Kornet	1	1	1	—
	b) Porucznik piechoty, Podporucznik i Praporszczyk, a także urzędnik 12-ej i 14-ej klasy	1	1	—	—
9	Niższy stopień wojskowy	—	—	—	—

Uwaga 1. Za izbę kwaterunkową uważać należy mieszkalny pokój z piecem, mający długości i szerokości od 2-ch do 3-ch sążni.

Uwaga 2. Oficerom piechoty w poz. 7 i 8 pod lit. *b* wskazanym, pełniącym obowiązki Starszych i Jeneralskich Adjutantów, Oficerom oznaczającym linję bojową, Adjutantom pułków i bataljonów wyznacza się po jednej klatce na konia.

Uwaga 3. Przy rozlokowaniu niższych stopni w koszarach, należy mieć na względzie, ażeby ludzie ci nie byli zbyt ścieśnieni, samo zaś rozlokowanie ich aby było odpowiedniem wielkości pokoi o tyle, ażeby na każdego człowieka wypadało $1\frac{1}{2}$, a najmniej 1 sążeń kubiczny powietrza.

Rada Administracyjna na posiedzeniu z dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1867 r. niniejszą Taryfę zatwierdziła.

Zarządzający interesami Rady Administracyjnej
(podp.) *A. Zaborowski.*

TARYFA Nr. 2.

Oznaczająca wysokość opłaty kwaterunkowej z funduszu miasta Warszawy dla osób Zarządu wojskowego, mających prawo do kwater od miasta, na wynajęcie takowych własnem staraniem, z umeblowaniem, oraz stajnią i wozownią.

	Stopień i klasy	Opłata roczna rsr.	Opłata roczna kop.	Opłata miesięczna rsr.	Opłata miesięczna kop.	Opłata dzienna rsr.	Opłata dzienna kop.
1	Jenerał-broni albo Urzędnik 2-ej klasy	1500	—	125	—	4	16
2	Jenerał-lejtnant albo Urzędnik 3ej klasy	1100	—	91	61	3	5
3	Jenerał-major albo urzędnik 4 ej klasy	900	—	75	—	2	50
4	Dowódca pułku, Naczelnik części wojsk zrównany w prawach z dowódcą pułku albo Urzędnikiem 5-ej klasy	600	—	50	—	1	66
5	Pułkownik, Sztab-oficer, dowodzący oddzielnym bataljonem albo Urzędnik 6-ej klasy	500	—	41	66	1	38
6	Podpułkownik, Major albo Urzędnik 7-ej i 8-ej	375	—	31	25	1	4
7	*a*) Kapitan kawalerji, Artylerji i Jeneralnego Sztabu, Rotmistrz, Esauł, Sztabs-kapitan i Sztabs-rotmistrz	200	—	16	66	—	55
	b) Kapitan piechoty i Sztabs kapitan, a także Urzędnik 9-ej i 10 ej kl.	180	—	15	—	—	50
8	*a*) Kawalerji, artylerji i Jeneralnego Sztabu, Porucznik, Sotnik, Praporszczyk i Kornet	130	—	10	83	—	36
	b) Porucznik piechoty, Podporucznik i Praporszczyk, również Urzędnicy 12-ej i 14-ej klasy	120	—	10	—	—	33
9	Niższy stopień, żona żołnierza albo dwoje dzieci	14	40	1	20	—	4

Uwaga 1. Wszystkie osoby Zarządu Wojskowego niezależnie od pobierania kwater w naturze lub w pieniądzach, mają prawo do opału i światła z funduszów Skarbu Królestwa.

Wartość tych emolumentów po cenie kontraktowej na rok 1867/9 wynosi rocznie w Warszawie:

dla Jenerała broni albo Urzędnika 2-ej klasy	rsr.	280
„ Jenerał-lejtnanta albo Urzędnika 3-ej klasy	„	212
„ Jenerał-majora albo Urzędnika 4-ej klasy	„	181
„ pułkownika, Dowódcy pułku albo Urzędnika 5-ej klasy	„	160
„ Pułkownika albo Urzędnika 6-ej klasy	„	132
„ Podpułkownika, Majora albo Urzędnika 7-ej i 8-ej klasy	„	114
„ Kapitana, Sztabs-kapitana albo Urzędnika 9-ej i 10-ej klasy	„	67
„ Porucznika, Podporucznika albo Urzędnika 12-ej i 14-ej klasy	„	35
„ Żołnierza, jego żony albo dwoje dzieci	„	5

Uwaga 2. Osobom otrzymującym kwaterunkowe pieniądze z funduszów miasta, nie obowiązanym z rodzaju swej służby albo broni, utrzymywać koni, potrącać z wypłaty kwaterunkowej za stajnią, w takim stosunku liczby koni, jaka Taryfą Nr. 1. jest wskazaną, osobom zaś tychże stopni, którzy obowiązani są trzymać konie, oraz powozy, liczyć rocznie po rsr. 10 za jedną klatkę na konia, a po rsr. 50 za wozownią.

Uwaga 3. Kwaterunkowe pieniądze z funduszów miasta wydają się tym tylko familijnym niższym stopniom, którzy weszli w związki małżeńskie przed ogłoszeniem w Rozkazie do Wojsk Warszawskiego Wojennego Okręgu z d. 4 sierpnia 1866 r. N. 137, rozkazu ministra wojny z d. 17 czerwca b. r. Nr. 173.

Uwaga 4. Kwaterunkowe pieniądze podług taryfy wydawane być mają niższym stopniom z funduszów miasta, w takim tylko razie, jeżeli mieszczą się oni oddzielnie, a nie w koszarach, w tym ostatnim razie Magistrat obowiązany jest najmować domy prywatne, albo oddzielne pomieszczenia, celem rozlokowania wojska sposobem koszarnym.

Rada Administracyjna na posiedzeniu z d. 31 Marca 12 Kwietnia 1867 r. niniejszą Taryfę zatwierdziła.

Zarządzający interesami Rady Administracyjnej.
(podp.) *A. Zaborowski.*

Rada Administracyjna Królestwa postanowieniem z d. 5 (17) Maja r. b. N. 3098, uzbieraną z dobrowolnych składek przez włościan gminy Międzyrzec ofiarę sumy rs. 95 i jako wieczysty fundusz w Kasie Głównej Królestwa deponowaną, od której procent wedle życzenia ofiarodawców ma być obracany na odprawianie corocznie w dzień podpisania Najwyższego Ukazu o uwłaszczeniu włościan, nabożeństwa w kościele św. Aleksandra w Warszawie za zdrowie i pomyślność Najjaśniejszego Pana i Jego Najdostojniejszej Rodziny, w myśl art. 910 K. C. zatwierdziła.

Rada Administracyjna Królestwa, postanowieniem z d. 28 Marca (9 Kwietnia) r. b. N. 2352, zapis rsr. 75 na fundusz wieczysty dla Sali Ochrony w m. Rawie, testamentem na d. 24 Lutego n. s. 1863 r. prywatnie sporządzonym i prawnie ogłoszonym, przez Ludwikę Szamota uczyniony, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich, zatwierdziła.

— Studnia-ta jest...

— Chwała Bogu!

— Tylko że zawsze na lato wysycha — dokończył obojętnie mieszczanin.

— A cóż? Nie mówiłżem, że to Sahara! — zawołał w rozpaczy Mieczysław.

— Niech cię licho porwie! — mruknął przez zęby Walenty.

I znowu słońce piekło, wóz skrzypiał, podróżni milczeli.

. . . .

Za wsią Gąskami ukazał się jeszcze piasczysty gościniec i las jodłowy w oddali, lecz pod lasem, droga zdawała się rozdzielać: jeden jej szlak wznosił się ku jodłowym zaroślom, drugi na prawo, spadał pomiędzy dwie ściany skał porośniętych lasem i tworzących głęboki wąwóz. O ile pierwszy szlak tego rozdroża, był pospolitym i ubogim, o tyle drugi zachwycał oko poetycznością i nęcił rozemdlałe zmysły wędrowca rzeźwym chłodem jaru i aromatycznym ziół zapachem.

Gdy bryczka niosąca naszych wędrowców nadciągnęła w to miejsce, Mieczysław porwał się na nogi i powstrzymując lejce w rękach woźnicy, zawołał.

— Stój! stój, na Boga!

— A tam co znowu? — zapytał przebudzony z drzemki Walenty.

— Walku! Spójrz tylko na prawo!...

— Co..., studnia? — rzekł wesoło Walenty.

— Eureka! zawołał Mieczysław i wyskoczył z bryczki.

— Prawda, prześliczny wąwóz, — rzekł wytrzeźwiony Walenty, — lecz... dokąd prowadzi?

— Do Ojcowa, — wtrącił woźnica.

— I można tędy przejechać?

— Przejść... ta przejdzie świadomy, przejechać nie można.

— Więc przejdźmy! przejdźmy Walusiu! to jest kraina czarów i zdrojów orzeźwiających...

— Dajmy pokój, Mieczku! Za dwie godziny i tak podobno staniemy w Ojcowie, pocóż się męczyć pieszo po takiem utrudzeniu? Wreszcie, można zabłądzić; za kilka godzin zmrok padnie.

— I cóż to szkodzi, nim zmrok zapadnie przejdziemy, a przejdziemy okolicą cudowną, śród skał i lasów! czyż to nie warto trudu? A wreszcie, przybyliśmy tu wszakże uwielbiać piękną naturę; uwielbiajmyż ją w przedwiecznym negliżu, zdejmującą na rosie swoje zasłony mgliste, przeglądającą się zalotnie w Prądniku wśród gór oświeconych światłem księżyca. No, dalej! wyłaź-że przecie!

— Ani myślę!

— Walku! ty mój mentorze, któremu ciocia Urszula powierzyła niedoświadczoną młodość moją podczas tej wyprawy... Walku! który jesteś żywym kodeksem koleżeństwa; Walku, który się mienisz moim przyjacielem; filozofie bez treści, leniwcze obrzydły... Walku! wzywam cię, wysiądź!

— Mieczku, warjacie! któremu ani ciotka Urszula, ani sam djabeł nie przeszkodzi skręcić karku przy lada sposobności; Mieczku strudzony podróżą, zemdlony na skwarze, wyschły z pragnienia... Mieczku! nadziejo panien, dziedzicu świetnego herbu i możnych włości; malarzu bez koloru, poeto bez sławy... właź na powrót do bryczki, bo ja z niej wysiąść nie myślę.

— Ha! w takim razie, pójdę sam.

— Żartujesz?

— Wcale nie! i na dowód, rzucam się natychmiast w otwarte gardło tego jaru: „*Nie dbam ku jakim brzegom popłynę, bylebym nazad nie płynął.*" Do widzenia, przy herbacie w Ojcowie!

To rzekłszy, Mieczysław wbiegł szybko w wąwóz i znikł za skałą.

— Hej! Mieczku! warjacie stój! zaczekaj... pójdziemy razem.

Lecz młodzieniec nie usłuchał wezwania: wszedłszy rezolutnie w ten potężny szpaler skał orosłych świerkami, z początku biegł bardzo szybko, chcąc uciec i przed perswazją swojego Mentora, którego głos donośny wciąż słyszał, i przed jego pogonią; lecz gdy już ubiegł znaczną przestrzeń i wszedł na ścieżkę wijącą się po rozpadlinach; gdy do koła żaden głos, żaden szmer nawet, nie przerywał ciszy natury rozespanej na słońcu... gdy wreszcie, otoczył go chłód właściwy skalistym wąwozom, a zapach lasu i traw dzikich upoił umysły, Mieczysław zatrzymał się śród lasu i usiadłszy na odłamie skały, zamyślił się głęboko.

* * *

Każdy komu zdarzyło się kiedy, spoczywać samotnie wśród wspaniałej, dzikiej natury, przypomni

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 961, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Sukcesorom Cyrylego *Truszkowskiego*, właścicielom dóbr Domaniewek, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Dalików, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 4,526 kop. 24, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Michałowi *Lutter*, właścicielowi dóbr Szczawin-wielki (Borowy), położonych w Gub. Warszawskiej, Pow. Gostyńskim, Gminie Szczawin-kościelny, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 16,296 kop. 27, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Erazmowi *Błeszyńskiemu*, właścicielowi dóbr Wałęczów, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Częstochowskim, Gminie Iwanowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilosci rsr. 7,348 kop 15, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Hr. Ludwikowi *Krasińskiemu*, właścicielowi dóbr Magnuszew, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Makowskim, Gminie Smrock, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 387, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Teofilowi *Żdżarskiemu*, właścicielowi dóbr Siemiątkowo kosiny, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Stawiszyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 6,748 kop. 39, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Sukcesorom Franciszka *Haberman*, właścicielom dóbr Ochotniki, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Sejnskim, Gminie Klejwy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,321 kop. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Józefowi *Danieckiemu*, właścicielowi dóbr Łubnica, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Pokrzywnica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,593 kop. 89, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Antoniemu *Łuniewskiemu*, właścicielowi dóbr Dębowo, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Śniadowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńkiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,217 kop. 68, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Juljanowi *Kicman*, właścicielowi dóbr Kopydłowo, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Słupeckim, Gminie Wilcza-góra, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 3,469 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Janowi i Annie *Zielińskim*, właścicielom dóbr Malowana-wola, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Nowo-Radomskim, Gminie Smotryszew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,638 kop. 87, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Józefowi *Glotz*, właścicielowi dóbr Świnice-kaliskie, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Goszczanów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,409 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Józefowi i Luizie *Gąsiorowskim*, właścicielom dóbr Szkopy, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Sokołowskim, Gminie Ręki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 46,795 kop. 43, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Antoniemu *Kruszewskiemu*, właścicielowi dóbr Lejpuny, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Sejnskim, Gminie Lejpuny, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,665 k. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Hipolitowi *Wiesiołowskiemu*, właścicielowi dóbr Daljowice, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Łętkowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 20,910 kop. 28, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Izraelowi i Majerowi *Binentalom*, właścicielom dóbr Góry mokre, położonych w Gub. Radomskiej, Pow. Konskim, Gminie Góry-mokre, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 28,675 kop. 86, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Tadeuszowi *Lelewelowi*, właścicielowi dóbr Babice, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Garwolińskim, Gminie Trojanow, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 95 kop. 64, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Aleksandrowi *Moszczyńskiemu*, właścicielowi dóbr Pawlikowice-małe, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Warczyny, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 8,041 kop. 17, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Karolowi Henrykowi *Lentz*, właścicielowi dóbr Uscieniec, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Garwolińskim, Gminie Dąbrowa, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,952 kop. 63, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Adolfowi *Kołtońskiemu*, właścicielowi dóbr Sławęcin, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Koninskim, Gminie Sławoszewek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 746 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Sukcesorom Ludwika i Walętego *Wysockim*, właścicielom dóbr Głupiejewo, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Ktery, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 6,241 kop. 38, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Natalji *Bven*, właścicielce dóbr Świerczyn, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płockim, Gminie Drobin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 25,566 kop. 4, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Sukcesorom Jana *Treskow*, właścicielom dóbr Strzelce, Długołęka, Muchnów i Przyrócz, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Sojki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 756 k. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Magdalenie *Zawadzkiej*, właścicielce dóbr Spólnik, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Radjejewskim, Gminie Boguszyce, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,928 k. 76, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji zdnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Karolowi *Osterloff*, właścicielowi dóbr Rogożew, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Lucin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,435, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Ludwikowi *Braczko*, właścicielowi wsi Radziłów, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie przy magistracie m. Radziłów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 4,004 k. 27, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Bertoldowi *Witkowskiemu*, właścicielowi dóbr Wrońska, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płonskim, Gminie Załuski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,351 kop. 55, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Bartoldowi *Gesner*, właścicielowi dóbr Szawły A, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Konstantynowskim, Gminie Olszanka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,022 kop. 22, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Konstantemu *Lesiewskiemu*, właścicielowi wsi Dmochy-Rodzonki, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrowskim, Gminie Dmochy-glinki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 9,063, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Janowi *Żelkowskiemu*, właścicielowi dóbr Zachajki, położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Włodawskim, Gminie Krzywo-wierzba, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,726 k. 86, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. Szymonowi i Antoninie *Leppert*, właścicielom dóbr Gnojno, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Niechłonin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy.

Nominacja.— Przez Najwyższy ukaz imienny do rządzącego senatu z 7-go czerwca (v. s.), główny dyrektor zniesionej komisji oświecenia publicznego w królestwie polskiem, tajny radca *Witte*, Najmiłościwiej mianowany został kuratorem warszawskiego okręgu naukowego. (*Rus. Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, Dnia 23 Czerwca (5 Lipca).

Wiadomość o smutnym zgonie cesarza Maksymiljana, jakkolwiek urzędownie jeszcze nie potwierdzona, niewątpliwie góruje nad wszystkiemi innemi. Wypadek ten będzie stanowił ważną broń w ręku opozycji w ciele prawodawczem francuzkiem, która już teraz gwałtownie występowała przeciwko gabinetowi, a mianowicie przeciwko p. Rouherowi, oskarżając go o tamowanie liberalnych zamiarów cesarza i co najmniej dwójznaczną politykę. P. Rouher zmuszony był na dwóch posiedzeniach bronić politykę gabinetu, a według telegraficznej treści jego mów, usiłował dowieść, że Francja i pośród dobrodziejstw pokoju, trzyma rękę na mieczu. Coraz jawniej we Francji opinja publiczna domaga się przywrócenia systemu parlamentarnego i odpowiedzialności ministrów.

Według jednej z gazet berlińskich, pomiędzy Francją a Prusami nastąpiło porozumienie co do kwestji Szlezwigu północnego, według którego to porozumienia, Alsen i Düppel mają pozostać przy Prusach. Wiadomość ta niezbyt jest prawdopodobną, gdyż niedawno ogłoszona nota gabinetu berlińskiego do rządu kopenhageńskiego, niepozwalała przewidywać tak szybkiego załatwienia, a szczególniej zrzeczenia się ze strony Prus żądania rękojmij dla narodowości niemieckiej. Jeszcze podczas konferencji londyńskiej, lord Russel proponował taki podział Szlezwigu i wszystkie mocarstwa zgodziły się na to z wyjątkiem Danji, która raczej zdecydowała się dalej

sobie ten stan umysłu, któryby można nazwać letargiem duszy... Wśród szmeru liści trącanych lekkim powiewem lub skrzydłem przelatującego ptastwa, śród posępnego echa skał budzącego niekiedy tę jednostajną ciszę... duch marzącego zasypia magnetycznie... Czuje on jakoś błogość czystego spokoju, lecz nie zdoła pochwycić żadnej myśli śród stada marzeń motylich, przelatujących po tej delikatnej, pajęczej siatce, która się rozciągnęła przed jego zmysłami i wieje nań słodkim czarem samotności... Wtedy człowiek nie myśli o niczem, choć ma twarz zamyśloną, tylko po czole przebiegają mu dreszcze; serce silniej uderza i wzrok się roziskrza niekiedy, jakby się zbliżyć miała jakaś postać wyśniona, jakaś nimfa leśna z wiankiem róż dzikich na skroni... jakaś Djana polująca, ze skrzydłami i złotym kołczanem... Wszystkie sny młodości przywdziewają ciało!...

W takiem usposobieniu można przetrwać całe godziny, zapomnieć o wszystkiem. Jest to sen żywego posągu, który jednak rozkruszy twardy młot rzeczywistości... Doświadczył tego i nasz młody bohater, gdy zmrok wieczorny, coraz bardziej zapadający, wyrwał go z marzeń i ostrzegł, że pomiędzy nim a herbatą w Ojcowie, leży przestrzeń daleka i nieznana.

„Tam do licha! — pomyślał,— Walenty będzie niespokojny; on gotów na czele zastępu przewodników ojcowskich, przebiegać w nocy wąwozy z pochodniami i ogniem bengalskim. Trzeba ruszać i to żwawo!"

To pomyślawszy, Mieczysław zaczął biedz w kierunku jaru, lecz niebawem spotkał rozmaite przeszkody: to gęste ciernie, to kupy kamieni lub skał odłamy, to wreszcie, szerokie rozpadliny, wyżłobione pędem wiosennych potoków, wszystko to po kolei, wyrastało przed stopami młodzieńca, jak przed tą jedzą w bajce, która ścigała królewnę, rzucającą po za siebie grzebień, ręcznik i inne symboliczne przedmioty, zamieniające się w las, wodę i w góry... Do tego wkrótce przyłączyła się ciemność coraz grubiej zstępująca ze szczytu skał w wąwozy i napełniająca je mgłami.

W tej chwili Mieczysław postępując ostrożniej, zatrzymał się przed szeroką rozpadliną, która śród ciemności wydała się mu przepaścią bezdenną. „A to pięknie! — zawołał zniecierpliwiony, — wszakże tu na prawdę można kark skręcić... Zdaje się, że Walenty miał słuszność nazywając mię warjatem. Cóż u licha! przecież nie chodzę śród Alp. Trzeba przejść koniecznie!"

(*d. c. n.*).

prowadzić nierówną walkę z Prusami. Wątpić zatem można, mianowicie po artykule *Dagbladu* o którym wspominaliśmy wczoraj, aby i teraz rząd duński przystał na to rozgraniczenie. Zresztą folkething, jak się okazuje z jego adresu, zgadza się na rozgraniczenie, ale takie, żeby nie dało powodu do nowych zawikłań.

Co do powstania w Bulgarji, ciągle panuje taka sama sprzeczność. Z Konstantynopola stanowczo donoszą, że w Bulgarji panuje zupełna spokojność, kiedy tymczasem korespondencje do dzienników wiedeńskich zapewniają, że powstańcy znajdujący się w górach, postanowili zaciącie się bronić, nim przyjdzie im spodziewana pomoc z zewnątrz. Bulgarowie teraz żądają, aby z ich prowincji utworzone zostało osobne państwo, pod zarządem młodszego brata księcia Rumunji, Fryderyka hohenzolernskiego, lub jakiego innego księcia.

Stany Zjednoczone wkrótce, o ile się zdaje, wmięszają się do spraw meksykańskich i prezydent Johnson wysłał jednego z jenerałów do Juareza z żądaniem przywrócenia w Meksyku porządku i zapowiedzeniem czynnego w razie potrzeby wystąpienia.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *5 lipca.* W Londynie wszystkie urzędowe uroczystości na cześć sułtana zostały cofnięte. W Paryżu krąży, dotąd nie potwierdzona wieść o zamordowaniu francuzkiego posła w Meksyku.

Nowy-Jork, *3 lipca.* Oprócz Maksymiljana zostali rozstrzelani jenerałowie Mejia i Miramon.

(*Correspondens Büreau.*)

* (Przybycie Najjaśniejszego Pana do Petersburga). *Journal de St. Peters.* pisze pod 19 czerwca (1 lipca): „Dziś, w poniedziałek, o godzinie 12½ z południa, Najjaśniejszy Pan przybył z Carskiego Sioła do St. Petersburga w towarzystwie N. króla helenów, Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Konstantego Mikołajewicza i Mikołaja Konstantynowicza, Wielkiej Księżny Aleksandry Józefówny i Wielkiej Księżniczki Olgi Konstantynówney.

W gubernjach wewnętrznych cesarstwa, również jak w St. Petersburgu, potworzono różne projekta w celu uczczenia powrotu Jego Cesarskiej Mości do stolicy. Deputacje chciały przybyć ze wszech stron i trzeba było, aby wola Cesarska formalnie dała się poznać, żeby długie dni przyjmowania nie nastąpiły po długim szeregu uroczystości, jakie Najdostojniejszy Podróżnik przebył. Wszelako, nie czekając na zawiadomienie, reprezentanci niektórych gubernij i miast wyruszyli w drogę. Tym sposobem na dworcu kolei żelaznej petersburgsko-carskosielskiej był tłok. Znajdowali się tam obok jenerał-gubernatora petersburgskiego, jenerał-lejtnanta hrabiego Lewaszowa i jenerał-gubernatora moskiewskiego, księcia Włodzimierza Dołgorukiego, nietylko wszyscy członkowie rady miejskiej w komplecie z prezydentem na czele, przybyli dla ofiarowania ukochanemu Monarsze tradycyjnych chleba i soli w imieniu stolicy, ale także prezydent i deputacja miejska z Moskwy, marszałkowie szlachty petersburgski i moskiewski, marszałkowie szlachty i deputacje miejskie z gubernij: twerskiej, nowogrodzkiej, samarskiej, astrachańskiej, orłowskiej, rżewskiej, a nawet i irkuckiej. Nie rościmy sobie pretensji do niezapomnienia o nich i powtarzamy, że byłoby ich więcej, gdyby Najjaśniejszy Pan raczył był zezwolić, aby powrót jego stał się powodem do wielkiej manifestacji narodowej, której myśl wyrażona była ze stu stron od razu. Stan handlowy Petersburga był reprezentowany przez komitet giełdowy.

Najjaśniejszy Pan, tylko przezedł,—przy dźwiękach hymnu narodowego wykonanego przez muzykę cywilną—przed deputacjami, witany okrzykami, ani na chwilę nieprzerwanemi, podczas całej drogi powolnie przebytej pośród tłumów ludności natłoczonej od dworca kolei żelaznej do katedry kazańskiej i ztamtąd, po *Te Deum* do pałacu zimowego. Kilku żandarmów i ajenci policji miejskiej czuwali nad krążeniem powozów i z trudnością zdołali przeszkodzić tłumowi aby się nie zmienił na duszący tłok, gdyby był skupił się w zbyt wielkich masach w jednym punkcie.

Wojsko nie było pod bronią; koła powozu Cesarskiego, prawie dotykały podwójnego szpaleru publiczności, która wydawała okrzyki i której grupy co chwila się odrywały, aby postępować za Najjaśniejszym Panem. Wszędzie w oknach powiewały chorągwie i chorągiewki—wzdłuż balkonów rozwijały się draperje. We wszystkich oknach, a gdzie niegdzie na dachach,—powiewano pośród okrzyków kapeluszami i chustkami.

O godzinie 1-ej, Najjaśniejszy Pan, który o godzinie 12½ wsiadł przy dworcu kolei żelaznej, z królem helenów do nizkiego powozu zaprzężonego w dwa białe konie, przybył przed katedrę.

Tłum nie mniej był liczny przed katedrą jak przed dworcem kolei, a od chwili kiedy spostrzeżono Najjaśniejszego Pana, do czasu kiedy wszedł do katedry, gdzie na progu oczekiwał na niego najprzewielebniejszy Izydor otoczony duchowieństwem, z krzyżem i wodą święconą, była prawdziwa burza okrzyków „hurp" i „wiwat".

Na stopniach kolumnady stali: ogromny sztab oficerów różnych stopni, wszyscy dygnitarze dworu i państwa, mnóstwo urzędników i po obu stronach pomiędzy kolumnami, tłum natłoczony tam od dwóch godzin, pośród którego wiele dam dzielnie zachowało swe miejsca.

Wewnątrz katedry, na lewo od wejścia, przed ołtarzem i na lewo od niego, znajdowało się liczne ciało dyplomatyczne z dziekanem ambasadorów, księciem d'Osuna i Infantado na czele i cała świta króla Jerzego I-go. Na prawo od ołtarza stanęli król helenów, Najjaśniejszy Pan, Wielcy książęta Konstanty i Mikołaj Mikołajewicze, Wielkie Księżny i Wielkie Księżniczki Aleksandra Józefówna, Olga Konstantynówna, Helena Pawłówna i Katarzyna Michałówna, Wielki Książę Mikołaj Konstantynowicz i Książę Eugenjusz Leuchtenbergski.

Boki i głąb katedry zajęte były przez damy dworu i miejskie, ministrów, członków rady państwa, dwór wojskowy i cywilny Najjaśniejszego Pana i innych członków Rodziny Cesarskiej, senat, marszałków szlachty, sądownictwo inne władze. Katedra zresztą okazała się za małą i wiele osób słuchało nabożeństwa pod zewnętrzną kolumnadą.

Wyliczenie osób byłoby niepodobieństwem wyrażnem.

Kiedy nabożeństwo było bliskie końca, ciało dyplomatyczne, które wynurzyło życzenie złożenia powinszowań Najjaśniejszemu Panu, tak samo jak je złożyło Najjaśniejszej Pani bezzwłocznie po wypadku 25 maja (6 czerwca), wyszło z katedry dla udania się do pałacu zimowego, gdzie Najjaśniejszy Pan wkrótce podążył,—przebywszy na prospekcie Newskim i placu pałacowym tłum ludzki, który stanowił na około Niego prawdziwy ocean ludzki, poruszany radosną burzą zapału.

Najjaśniejszy Pan wszedł już do pałacu, a okrzyki długo jeszcze trwały. Potem powoli tłum się rozszedł.

Około godziny 2-ej Najjaśniejszy Pan udał się do katedry św. Piotra i Pawła, gdzie, jak wiadomo, znajdują się groby zmarłych monarchów i książąt z domu Cesarskiego. Pomodliwszy się tam, Najjaśniejszy Pan w tymże celu wstąpił ukląknąć w kaplicy pamiątkowej zamachu 4-go kwietnia 1866 r. przy ogrodzie letnim.

Cesarz około godziny 4½ powrócił do Carskiego Sioła.

Wieczorem ulice i place St.-Petersburga były iluminowane. Wielu właścicieli uiluminowało transparenta gazem. Niepogoda na nieszczęście przeszkodziła świetności wieczoru."

Wiadomości telegraficzne.

* *Berlin, 1 lipca. Börsen Z.* donosi, że nastąpiło w Paryżu porozumienie pomiędzy Prusami i Francją w przedmiocie Szlezwigu północnego. Podług tego porozumienia, Flensburg, Düppel i Alsen mają pozostać przy Prusach. Toż pismo powiada, że pełnomocnicy domu królewsko-hanowerskiego, pp. Malortie, Bar i Windhorst, przybyli do Berlina; Prusy stawiają warunek *sine qua non*, ażeby król Jerzy abdykował uroczyście. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Berlin, 2 lipca.* Rząd pruski polecił p. Scheel-Plessen'owi, ażeby przestrzegał w Szlezwigu politykę pojednawczą. (*Tamże.*)

* *Peszt, 1 lipca.* W Karlowicach i Wukowarze panuje wielkie wzburzenie umysłów. P. Stratimirowicz ogłoszony został wojewodą serbskim. Jenerał Gablenz otrzymał rozkaz udania się do Chorwacji. (*Tamże.*)

* *Paryż, 2 lipca.* Obniżanie się kursów nie ustaje. Renta, która stała wczoraj na 69—02, notowaną była dziś, przy otwarciu giełdy, po 68—85, w końcu zaś stała 68—80, czyli o 22½ cent. niżej niż wczoraj. (*Tamże.*)

* *Drezno, 2 lipca.* Wczoraj zawaliła się pod Lugau kopalnia węgla kamiennego, 120 łokci głęboka, przyczem przeszło 100 robotników zostało zasypanych; mało jest nadziei na wyratowanie tych nieszczęśliwych. (*Wolffs T. B.*)

* *Koburg, 2 lipca.* Książę Nemours, w towarzystwie swego syna, księcia Alençon, i swych dwóch córek, księżniczek Małgorzaty i Blanki, przybył w odwiedziny do dworu tutejszego. (*Tamże.*)

* *Ems, 3 lipca.* Podług otrzymanej tu wiadomości urzędowej, król pruski przybędzie tu w sobotę, 6-go b. m. przed południem. (*Tamże.*)

* *Paryż, 2 lipca.* Książe następca tronu pruskiego wyjechał ztąd dziś o godzinie 8-ej z rana. Wraca on przez Kolonję wprost do Berlina. (*Tamże.*)

* *Poczdam, 3 lipca.* Dziś o godzinie 7-ej min. 50 z rana, książe następca tronu pruskiego i książe Humbert, następca tronu włoskiego, z orszakiem, przybyli tu. Książe Humbert stanął w zamku miejskim. (*Tamże.*)

* *Paryż, 2 lipca.* Z powodu wystawy, liczne osoby ozdobione zostały orderami legij honorowej. Z Prus mianowani zostali: książe Ratibor, wielkim oficerem, pp. Herzog, Krupp, Hofmann, Koch i Dove, oficerami, oraz pp. Karmarsch, Borsig, Ruffer, Siemens, Faucher i major Burg, kawalerami orderu legij honorowej. (*Tamże.*)

* *Paryż, 2 lipca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, kilku mówców powstawało mocno na rząd. Picard potępiał całą politykę rządu. Simon przemawiał za przywróceniem niezbędnych swobód politycznych, bez których demokratyczny byt państwowy jest niemożebny. Minister stanu Rouher bronił rządu, który rozwinął dobrobyt kraju, oraz zapewnił mu wolność i potęgę budzącą poszanowanie. Kraj żywi zaufanie, że Francja, należycie uzbrojona, zabezpieczy tak swą wielkość, jak i rozwój pokoju. (*Tamże.*)

* *Paryż, 2 lipca.* Minister stanu Rouher, odpowiadając dziś w ciele prawodawczem na zarzuty Picard'a i Simon'a, zaprzeczał temu, jakoby rząd wywierał nacisk; jedynem staraniem cesarstwa było urzeczywistnienie demokracji i wolności, oraz zapewnienie dla tej ostatniej poszanowania pod opieką rządu. Zastraszająca spokojność kraju, o której wspomniał Picard, jest potępieniem ze strony opozycji, lecz nie ze strony kraju, który nie trzyma razem z nią. Kraj żywi zaufanie. Wyprawa do Meksyku jest jedynym ciemnym punktem w świetnym obrazie. Prawo o reorganizacji armij oznacza, że Francja, wśród swej pomyślności, trzyma swój miecz za rękojeść. Co się tyczy kandydatur rządowych, rząd byłby skłonnym do zrzeczenia się ich, gdyby opozycja dała obietnicę pozbycia się wszelkich złych namiętności, wszelkich zwodniczych przyrzeczeń co do zmniejszenia podatków i wszelkich niefortunnych urojeń.—Mowa ta została bardzo dobrze przyjętą. (*Cor. Bür.*)

* *Paryż, 3 lipca.* Na wczorajszem wieczornem posiedzeniu ciała prawodawczego, minister stanu Rouher, w dalszym ciągu swej mowy, powiedział o projekcie do prawa w przedmiocie reorganizacji armji: Pod Sadową przekonano się o wielu rzeczach: poznano rezultaty wydoskonalonej broni i dróg komunikacji, przecinających Europę i dozwalających gromadzić szybko na danym punkcie wielkie masy wojsk. Zbadaliśmy te zadania militarne i chcieliśmy postawić uzbrojenie Francji na równi z uzbrojeniem innych narodów. Opozycja nazywa to poborem aż do przesady, ja zaś uważam, że oznacza to trzymanie, wśród blasku dobrobytu pokojowego, swego miecza w pogotowiu. Prawo o reorganizacji armji oznacza tę Francję, która jest szanowaną, sympatyzującą z ludami, nie szukającą z nikim sporu i ożywioną szczerem życzeniem utrzymania pokoju. Francja, należycie uzbrojona, będzie tem pewniejszą utrzymania i zabezpieczenia wielkich, płodnych prac pokoju. (*Tamże.*)

* *Zagrzeb, 2 lipca.* Ludność Winodol'a, Portore, Grobnik'a i innych gmin komitatu fiumskiego, sposobiła się do wkroczenia do Fiume, dla zażądania od Cseh'a zadosyćuczynienia z powodu uwolnienia do służby pp. Voncina i Padawic'a. (*Die Presse.*)

* *Berlin, 3 lipca. Prov. Corr.* pisze: Boleść domu monarszego, do którego należy Maksymiljan i jego małżonka głęboko przejęła dom królewski i naród pruski. Dziennik ten wypowiada życzenie, ażeby naród francuzki przejął się także duchem mowy Napoleona z d. 1 b. m. Sąd kryminalny skazał Laskera

na karę 100 talarów za wypowiadane przez niego po za izbą deputowanych mowy i uwolnił go od kary za mowy wypowiedziane przez niego w izbie na zasadzie artykułu 84 ustawy. (*Wolffs T. B.*)

* *Schwerin, 3 lipca.* Przy następnym poborze rekrutów wprowadzonem zostanie w wykonanie prawo o ogólnym obowiązku służby wojskowej. (*Tamże*).

* *Monachjum, 3 lipca.* Z Wiednia donoszą z wiarogodnych źródeł, że podróż cesarza austrjackiego odroczoną wprawdzie została do czasu nieograniczonego, ale że bynajmniej nie odstąpiono od zamiaru tej podróży. (*Tamże*).

* *Kopenhaga, 3 lipca.* Na folketingu wniosło 30 członków różnych stronnictw o wystósowanie adresu do króla. Co do punktu mowy tronowej dotyczącego niezwrócenia dotychczas Szlezwigu północnego, adres powiada: Sejm przed rozwiązaniem tej kwestji pragnie wyrazić swoje zaufanie wraz z braćmi szlezwickiemi, których męztwo i nadzieja w przyszłości nie zostały jeszcze zwichniętemi, że przy wykonaniu pokoju prażskiego, przez który rozdzieleni być mają niemcy z duńczykami, nie przyjdzie do nowych zatargów. Jedynie na tej drodze może ugruntować się przyjaźń pomiędzy Niemcami i Danją. (*Wolffs. T. B.*)

* (Przedstawienie amatorskie w Pomarańczarni). Wczoraj, o godzinie 8-ej wieczorem, teatr w Pomarańczarni, napełnił się wyborową publicznością, pomiędzy którą JW. Jenerał-Feldmarszałek Hrabia Namiestnik wraz z dostojną Małżonką, znajdować się raczyli. Powodem tak licznego i tak chętnego zebrania, było przedstawienie sceniczne na korzyść Mikołajewskiej ochrony dla dzieci żołnierskich w Warszawie—w którem przyjęło udział grono szanownych amatorów płci obojej. Widowisko składało się z trzech sztuk: Женитьбы (Małżeństwo), wybornej trzyaktowej komedji Gogola, pisarza znanego powszechnie i oddawna z dramatycznego talentu, którego „Мертвые души" i „Ревизоръ" należą do arcydzieł literatury scenicznej; z dowcipnej farsy w jednym akcie utworu Nowikowa p. t. „Женихъ" (Narzeczony), i z jednoaktowego wodewillu hr. Sołłohuba „Бѣда отъ нѣжнаго сердца" (Biada z czułem sercem!). W komedji Gogola, amatorki pp. Karcow, Merkling, Koni i Sołowiew, oraz amatorowie pp. Derfelden, Galler, Rodziszewski, Krabbe, Uszakow i Koni, oddali powierzone im role z starannością i talentami, które tym więcej przynoszą im zaszczytu, iż na tak szlachetny cel ofiarowane były. W farsie p. Nowikowa sama, tylko p. Koni występowała z świetnem powodzeniem: wyborna dykcja, umiejętne cieniowanie głosu i humor swobodny, towarzyszyły szanownej amatorce podczas całej roli. Bawiono się też wybornie i na wodewilu hr. Sołłohuba, gdzie znowu amatorki pp. Karcow, Sławińska, Waldenberg, Merkling i Sołowiew, oraz panowie Jankowski i Derfelden, zbierali zasłużone oklaski. Już to w ogóle, całe to świetne przedstawienie, powiodło się najzupełniej—salwy oklasków rozlegały się ciągle w prześlicznej i bogato lśniącej się od strojów publiczności, sali. Śmiano się szczerze i serdecznie a około godziny wpół do dwunastej, całe grono widzów opuściło teatr, zadowolone podwójnie: z wybornej zabawy i z szlachetnego jej użytku. Nie wiemy cyfry zebranego dochodu, musi być jednak znaczny, gdyż wszystkie miejsca chętnie i wcześnie rozkupione zostały. *Al.*

* (Wyścigi konne). Przypominamy, że jutro (w sobotę) i pojutrze (w niedzielę), o godzinie 6 wieczorem, odbędą się na polu mokotowskiem wyścigi konne, jak o tem poprzednio donosiliśmy.

* (Nagrody). Po pierwszym konkursie instytutu muzycznego, w skutek balotowania następujące nagrody zostały przyznane przez komitet: 1-e nagrody: Grzywińskiemu Stefanowi, Ignatowskiemu Gustawowi, Mikulskiemu Tytusowi, Leichnitz Julji i Jaroszewicz Julji;—2-ie nagrody: Weisshof Fiszlowi, Müller Emilji i Biron Izabeli;—1-a pochwała: Nieborskiej Elżbiecie; 2-a pochwała: Drągowskiej Aleksandrze.

* (Doktoryzacja prof. Okęckiego). Liczbę doktorów, jakich tutejsza szkoła główna w krótkim przebiegu czasu kreowała, pomnożył wczoraj profesor adjunkt szkoły głównej p. Władysław Okęcki, już poprzednio doktoryzowany przez wydział prawniczy uniwersytetu hejdelbergskiego. P. Okęcki bronił wczoraj dzieła swego pod tytułem: „Prawo familijne u Rzymian", mianowicie zaś część drugą: „Prawo o małżeństwie", która to część w r. 1866 wydana drukiem, stanowi tom obszerny z 285 stronami złożony i już dawniej za znakomity przyczynek do literatury prawniczej uznana była. Prócz oponentów z urzędu, profesora nadzwyczajnego Popiela i adjunkta Dydyńskiego, czynił także doktorandowi zarzuty głębszej treści profesor zwyczajny Maciejowski; odpowiedzi atoli i wyjaśnienia doktoranda, były w zupełności wystarczającemi, skutkiem czego, przewodniczący aktowi wczorajszemu rektor szkoły głównej z dziekanem i profesorami wydziału prawnego, po krótkim ustępie, uznali p. Okęckiego należycie wykwalifikowanym i zaraz też p. Okęcki publicznie ogłoszony został doktorem prawa tutejszej szkoły głównej. Ф.

* (Wypadek). W dniu wczorajszym, przy nowobudującej się baszcie Nowogeorgiewskiej, w bliskości cytadeli Aleksandrowskiej, znalezioną została kobieta nieżywa, z nazwiska i pochodzenia niewiadoma, lat około 30 mieć mogąca.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rsr.	1 kop.	13½	*dziś* rsr.	1 kop.	13.
Za frank	„	— „	32	„	— „	32.
Za złoty reń.	„	— „	64	„	— „	63½.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Wiadomości dworskie). *Petersburg, 20 czerwca (2 lipca).* W poniedziałek, 19-go czerwca, miało miejsce w pałacu zimowym przedstawienie się ciała dyplomatycznego. Ambasadorowie, posłowie nadzwyczajni i ministrowie pełnomocni, minister-rezydent, sprawujący interesa i wszyscy inni członkowie ciała dyplomatycznego, składali Najjaśniejszemu Cesarzowi powinszowania. Podczas tego przyjęcia, margrabia de Gabriac, pierwszy sekretarz ambasady francuzkiej, p. Conelli Prosperi, urzędnik poselstwa włoskiego, i p. Doolittle, senator Stanów Zjednoczonych Ameryki, mieli zaszczyt być przedstawionymi Jego Cesarskiej Mości. (*Jour. de St. Pet.*)

* (Marzenia fantastyczne). Czytamy w *Nordd. A. Z.* pod datą 3-go b. m.: *Marzeniami człowieka fantastycznego*, a nie *artykułem wiary ludu niemieckiego*, powinienby nazywać się artykuł wstępny dziennika *Nürnberger Correspondent*, który chce przekonać niemców, że w interesie ich byłoby działać na korzyść przywrócenia *wolnej* Polski. Czyż dzieje całych wieków nie przemówiły jeszcze dość wyraźnie do tego dziwnego ideologa? Czy nie powiedziały mu one, jak polacy, wówczas gdy tworzyli państwo niepodległe, kierowali ciągle swe usiłowania do uciskania swych sąsiadów niemieckich? I czy dowiedli oni przytem zdolności do utworzenia sami przez się silnego i trwałego bytu państwowego? Nie zdołali oni tego uczynić nawet wówczas, nim jeszcze nadszedł czas zupełnego ich upadku, i mieliby oni teraz być w stanie utworzyć dla Niemiec mur obronny przeciw niebezpieczeństwom, które chce upatrywać fantazja autora artykułu wstępnego? Przypuszczenie podobne jest zbyt dziecinne, ażebyśmy mieli zastanawiać się bliżej nad radami, które autor daje rządom Prus i Austrji, dla zachęcenia ich do przywiedzenia do skutku *artykułu wiary*, narzucanego przez niego katechizmowi politycznemu ludu niemieckiego."

* (Słowianie austrjaccy). *Die Presse* pisze pod datą 2 go b. m.: „Pielgrzymka słowian do Moskwy zaczyna już wywierać swój wpływ. Demonstracje z jednej, środki zaś represyjne z drugiej strony, są na porządku dziennym. Czesi i serbowie wrócili z przekonaniem, że idea solidarności ludów słowiańskich może być popieraną jedynie za pomocą szerzenia języka ruskiego i zgromadzeń panslawistycznych, i z tego powodu zaczynają zachowywać odpowiednią postawę. W Rawanich miało nawet, podług *Pester-Lloyda*, przyjść do tego, że przy obchodzie uroczystości *Widow-Dan'a*, Stratimirowicz został ogłoszony wojewodą serbskim. Rząd atoli nie może spoglądać spokojnie na jawne ciążenie ku Rosji, ministerstwo zaś zwłaszcza węgierskie postanowiło, jak się zdaje, wystąpić zaraz od początku z całą energją."

Ameryka.

* (Jen. Castilla). Dzienniki peruwiańskie z ostatnich dni maja donoszą o strasznem wzburzeniu, w jakiem znajduje się rzeczpospolita. Dyktator Prado, nie mogąc utworzyć ministerstwa zażądał od kongresu władzy dyktatorskiej, która została mu zapewnie odmówioną. Za to pewną jest rzeczą, że jenerał Castilla posuwał się na czele sześciuset ludzi ku Arica. Ponieważ ma on sprzymierzeńców i na innych punktach rzeczypospolitej, sądzą, że odniesie zwycięztwo. (*La Fr.*)

Anglja.

* (Izba gmin). *Londyn, 2 lipca.* P. Horsefall wystąpił z wnioskiem, ażeby do bilu reformy dodano paragraf co do wyboru trzeciego członka w Liverpool, Manchester i Birmingham. Wniosek ten przyjęto 197 głosami przeciwko 63. (*Corr. H. B.*).

Francja.

* (Cesarz Maksymiljan). Dzienniki paryzkie mówią z jak największą ogłędnością o smutnym losie cesarza Maksymiljana, i w samych nawet izbach, katastrofa ta nie została jeszcze dotkniętą. Lecz opozycja w ciele prawodawczem skorzysta zapewne z tego smutnego, lecz dla jej celów przydatnego wydarzenia, i zdaje się, że skorzysta z rozpraw nad budżetem dodatkowym i nad budżetem zwyczajnym, ażeby wystąpić z jak największą zaciętością przeciw polityce rządowej. (*Nordd. A. Z.*)

* (Książę Humbert). *Paryż, 2 lipca.* Jutro spodziewają się w Wiedniu księcia Humberta. Księciu, który dziś rano miał opuścić Paryż, towarzyszą kawaler Cugia, p. Gerbaix de Sonnas, margrabia Reisa, kapitan Branbilla i p. Bertolla. Jego królewska wysokość dał obiad, na którym pomiędzy innymi biesiadnikami znajdowali się kawaler Nigra, komendant Artom, hrabia i hrabina Clément Castiglione, jenerał Cugia, hrabia Arèse, hr. Chiavarina i wielu innych. (*Corr. H. B.*).

* (Hr. Flandrji). *Paryż, 2 lipca.* Obiad, który miał być wydany dziś wieczorem na cześć hr. Flandrji w ministerstwie spraw zagranicznych, nie będzie już miał miejsca. Zauważano, że hr. Flandrji nie był obecnym wczoraj przy ceremonji w gmachu wystawy. (*La Fr.*)

Meksyk.

* (Stosunek do Stanów Zjednoczonych). Jeżeli potwierdzi się wiadomość podana przez *Jour. de Paris*, w takim razie nie daleką byłaby ta chwila, w której Stany Zjednoczone Ameryki północnej wystąpią czynnie przeciw zamięszaniu panującemu w Meksyku. Podług pomienionego pisma, prezydent Johnson posłał jednego z jenerałów północno-amerykańskich w misji nadzwyczajnej do Juareza. Ponieważ, jak donoszą jednocześnie, misja ta nie ma nic wspólnego z losem cesarza Maksymiljana, przeto jest powód do mniemania, że Stany Zjednoczone zażądają energicznie od Juareza przywrócenia należytego porządku państwowego i postawią w razie potrzeby na widoku czynne wmięszanie się do spraw meksykańskich. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy.

* (Nowe sztandary). *Nordd. A. Z.* podaje następującą wiadomość z Poczdamu, datowaną 2-go b. m.: Dziś, jako w przeddzień rocznicy bitwy pod Königgrätzem, miało miejsce, w salach bronzowej i marmurowej tutejszego zamku miejskiego, przybicie chorągwi i sztandarów, nadanych nowym oddziałom wojsk 9-go, 10-go i 11-go korpusu armji.

Włochy.

* (Kwestja dóbr kościelnych). Depesza z Florencji donosi, że izba deputowanych włoskich postanowiła w dniu 5-ym lipca zająć się rozprawami nad projektem o likwidacji dóbr kościelnych. Dzienniki włoskie podają treść tego projektu prawa, które jest radykalnem. Według artykułu I-go nie uważa się już za zakony mające prawne utrzymanie: kapituły kościołów kolegjalnych i parafjalnych, opactwa i przeorstwa, z wyjątkiem jednego na każdą archidjecezję, kanoników, beneficencjatów i kapelanów patronatu duchownego, fundacje, bractwa i t. d. Artykuł 4 jest następujący: Wszystkie majątki jakiegobądź rodzaju, należące do zniesionych zakonów duchownych, oddane zostają pod zarząd państwa. Całe prawo mieści się w tych dwóch artykułach. Reszta odnosi się tylko do środków wykonawczych, i do praw obecnych, które wzięte być mają pod rozpatrzenie. (*La Patr.*)

* Otrzymaliśmy następujący list od p. Mieczkowskiego, fotografa, do p. hrabiego Juljana Łubieńskiego, delegowanego na wystawę paryzką, z prośbą o umieszczenie w „Dzienniku", której dla tego czynimy zadosyć, że żądanie jego uznajemy za tem słuszniejsze, iż według zdania wszystkich, zakład jego nie ustępuje tu żadnemu, jak pomiędzy innemi przekonywa prześliczna wielka fotografja (épreuve directe sans retouche) panny G.*, której drugi egzemplarz, obok kilku podobnych, znajduje się na wystawie paryzkiej. Fotografja ta uwydatniając niepospolitą piękność oryginału, budzącą uwielbienie, utwierdza nas w powyższem zdaniu ogółu, gdyż zdaje się, że trudno wymagać coś doskonalszego w tym rodzaju.

„Panie Hrabio!

Powziąwszy zamiar odezwania się do jw. pana, z prośbą o łaskawe wyjaśnienie mi wątpliwości w sprawie nader blisko mnie obchodzącej, nie bez dojrzałego namysłu postanowiłem prośbę tę przedstawić publicznie, bo sądzę, że z kwestją tą wiąże się w wyso-

kim stopniu ważne zajęcie powszechne, interes krajowego przemysłu i sztuki, których wzrost, rozwój i przyszłość, bezwątpienia każdemu dbałemu o pomyślność ogółu, wielce leżą na sercu. Nie powstrzymał mnie też dla tego, od uskutecznienia mojego zamiaru ten wzgląd, w każdym razie podrzędny, że sprawa rzeczona ma pozór czysto osobisty, i że tem samem u niejednego mógłbym popaść w niesłuszne podejrzenie, jakobym podnosząc ją, miał na celu jedynie miłość własną draśniętą, albo co gorsza, jakobym jej użyć pragnął na pokrycie mniej zręcznej reklamy. Z czystem sumieniem podejrzenie to z góry odpieram, i Bóg mi świadkiem, że lubo dotknięty boleśnie, wszelką przecież drażliwość, wszelki żal już dziś zresztą niewczesny, zostawiam najzupełniej na stronie, a kieruje się jedynie nadzieją, że nadana przezemnie tej sprawie jawność, nieposlednią wyrządzić zdoła przysługę zarówno tutejszym współwystawcom, jakoteż śledzącej za postępem przemysłu publiczności.

Kiedy na początku bieżącego roku, przed otwarciem wystawy, równie jak wielu innych z kraju tutejszego wystawców, udałem się do Paryża, celem osobistego dopilnowania przy rozpakowaniu nadesłanych przezemnie przedmiotów i przy ostatecznem ich pomieszczeniu, z żalem się wnet przekonałem, że ilość takowych zbyt była wielką, iżby się w obrębie właściwym dla wszystkich odpowiednie znalazło miejsce. Znaczną część zbywających prac moich nabyli więc odemnie fotografiści francuzcy i inni na szyldy do swoich zakładów.

Samo przez się rozumie, że zatrzymane przezemnie, to jest te, które ja sam wystawiłem, ze wszystkich były najlepsze: — w samej rzeczy też otrzymały one jeszcze przed otwarciem wystawy gorące pochwały wszystkich znawców, mianowicie fotografje wielkiego formatu, tak zwane *epreuves directes sans retouche*, których wystawiłem 9, a którym, pomiędzy innemi, jw. Bruni prezydent cesarskiej akademji sztuk pięknych w Petersburgu, przyznał bezwarunkową wyższość nad wszystkiemi innemi; nawet sam pan hrabia zaszczycić mnie wówczas raczyłeś pochlebnem swem zdaniem.

Wkrótce po otwarciu wystawy, korespondencje z Paryża w pismach naszych i obcych jednomyślnie potwierdzały te zdania. Pojmujesz zatem p. hrabia, jak przykre być musiało moje zdziwienie, gdy przed dwoma dniami wyczytałem z zamieszczonej w *Kurjerze Codziennym* prywatnej depeszy telegraficznej, że z dwóch przyznanych właścicielom tutejszych zakładów fotograficznych nagród, mnie dostał się tylko medal brązowy.

Uważam tu potrzebnem raz jeszcze powtórzyć, że zrzucіwszy z siebie wszelką drażliwość, wszelkie poczucie zranionej osobistości, nie mam tembardziej na myśli, ujmować w czemkolwiek zdolnościom lub innym zaletom moich szanownych współzawodników; że niniejsze zatem me wystąpienie ani się do nich odnosi, ani też im w jakibądź sposób ubliżyć nie może, i że chodzi mi jedynie o wyświetlenie powodów (jeżeli wspomniona depesza telegraficzna nie zawiera jakiej przypadkowej pomyłki), dla których, pomimo poprzedniej opinji sędziów i znawców, między innemi także p. hrabiego, moje prace stanęły ostatecznie na drugim planie.

Jeżeli dobrze rozumiem znaczenie wystaw powszechnych, głównie mają one na celu zobopólne obznajmianie wszystkich narodów z bogactwem produkcyjnem i z inteligencją przemysłową lub artystyczną obcych im krajów. Dalej znaczenie to nie sięga i sięgać nawet nie powinno, a z wyjątkiem przedmiotów, jednemu lub kilku tylko krajom właściwych, sędziowie wystawy w materjalnej zostają niemożności bezwarunkowego porównywania między sobą jednorodnych produktów wszystkich stref przemysłowych naszej ziemi. Wyższość bowiem, w tem porównaniu z natury rzeczy warunkuje się tyloma względami, że sąd sprawiedliwy oparty być może jedynie na dokładnem i wszechstronnem ocenieniu. Jednym z tych względów, i to nie ostatnim, jest bezwątpienia miejscowa zasługa wystawców, wielkość zwalczonych przez nich trudności, pokonanie których oczywiście poszło także na korzyść ich następcom czy współzawodnikom, wreszcie obszerność środków użytych na podniesienie przedstawionej przez nich gałęzi przemysłu. Zbadanie takich warunków oczywiście nie może być dokonane bezpośrednio przez przysięgłych sędziów międzynarodowych wystawy, a naturalnymi w tej mierze pośrednikami pomiędzy niemi a podsądnymi im wystawcami, być muszą pp. komisarze czy delegowani z pojedynczych krajów wystawiających, którzy, obowiązani znać najdokładniej całe położenie swojego przemysłu, nawet wszystkich po szczególe swoich wystawców, najprawdziwszych swym międzynarodowym kolegom udzielić mogą a nawet powinni objaśnień. Pojmuję aż nadto dobrze, iż w razie gdyby te objaśnienia ze strony pp. delegowanych przemawiały na korzyść jednego wystawcy przed drugim, chociażby nawet wyroby tego ostatniego na rzeczywiste zasługiwały pierwszeństwo, natenczas owe względy zaszczytniej spełnianych warunków miejscowych mogłyby wpłynąć na przyznanie wyższej nadgrody tamtemu. Otóż w interesie sprawiedliwości i prawdy śmiem upraszać p. hrabiego o jawne i szczere wyjaśnienie, jakiego to mianowicie rodzaju wyższe miejscowe, w zawodzie fotograficznym zasługi innych zrównoważyły, a nawet przeważyły uznaną przez p. hrabiego wyższość artystyczną prac moich umieszczonych na wystawie paryzkiej? Nie potrzebuję tu powtórzyć szczegółów, zawartych w przepisanej przez komisję wystawy deklaracji, gdzie cała działalność moja w zawodzie fotograficznym ściśle jest opisana; nie potrzebuje mianowicie nadmieniać, że po zamykającym się obecnie znakomitym zakładzie p. Karola Beyera, mój ze wszystkich tu jest najdawniejszy, że bezustanną pracą i śledzeniem za wszystkiemi postępami mojego zawodu, dobiłem się i zaszczytnej opinji i niepospolitej wziętości, i zresztą, że na malutkie początki, dość znacznego stosunkowo kapitału, którego przecież na nic innego nie użyłem, jak tylko na nadanie zakładowi mojemu coraz nowego i wyższego rozwoju. Zakład ten, urządzony na nowo przed dwoma laty kosztem przeszło trzydziestu tysięcy rubli srebrem, postawiony jest, śmiało rzec to mogę — na stopie, nieustępującej żadnemu podobnemu; zatrudniam bowiem w nim stale osób 28 do 30, a niekiedy i więcej.

Otóż mniemam i jestem przekonany, że gdyby przy równej co najmniej wewnętrznej wartości moich prac fotograficznych z innemi, powyższe okoliczności w prawdziwym świetle były doszły do wiadomości pp. sędziów wystawy, byłoby nawet niepodobieństwem, iżby mnie przyznano medal niższy od jakichkolwiekbądź innych. Jeżeli zaś tak nie jest, jeżeli pogląd mój mylny, jeżeli wady, według których sędziowie się kierowali, są inne, albo jeżeli też wystawione przezemnie fotografje okazały się mniej zaletnemi, nie byłożby dla wszystkich naszych wystawców z rzeczywistym pożytkiem, gdyby nam objaśniono, co mianowicie na przyznanie nagrod wpływało, jakiego zatem w przyszłości trzymać się należy sposobu postępowania, jakiego unikać, żeby rezultat zyskać pożądany? W szczegółowym moim wypadku, czy nie raczyłbyś p. hrabio, skoro niniejszy mój list do rąk pańskich dojdzie, w odpowiedzi do tego samego pisma przysłanej wyrazić po krótce, jakie w moich fotografjach okazały się niedostatki i braki? I jedno i drugie to wyjaśnienie może tylko posłużyć na rzetelną korzyść współwystawców i moją, i ze strony nas wszystkich, orazizajmującej się krajowym przemysłem publiczności, szczerą dla p. hrabiego wywoła wdzięczność.

Łączę wyrazy wysokiego poważania, z jakiem zostaję, pana hrabiego

najniższym sługą, *Jan Mieczkowski.*"

Warszawa, dnia 30 czerwca 1867 r.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 23 Czerwca (5 Lipca).

Kalendarz

W sobotę, 6 lipca, — św. Izajasza pror. i Dominiki pan. męcz. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 48; zach. o godz. 8 min. 20.

W niedzielę, 7 lipca, — śśw. Apolonjusza bisk. i Wilibalda bisk. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 49; zach. o godz. 8 min. 19.

Stan pogody

Dziś z rana + 11°2, R. ciepła.	o godz. 6 z rana.	o god. 4 po poł
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	750.1	751.5
Termometr Reaum	+ 14°1	+ 16°5
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 19°4, R. Najmniejsze ciepło + 13°2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 8.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, wznowiona opera **Robert Djabeł.** — *Wczoraj*, dawano operetkę **Dziesięć cór na wydaniu**; balet **Wesele w Ojcowie**, było osób 200.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Dziś*, **Chatka w lesie; O chlebie i wodzie.**

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, Wielki **Koncert** pod dyrekcją pp. Fausta i Orzechowskiego. — Początek o godz. 6. — Cena wejścia od osoby kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 120.

ALKAZAR FRANCUZKI (dawniej Odeon—na Krakowskiem-Przedmieściu). — *Dziś i codziennie*, **Przedstawienie spiewaków francuzkich.** — (Początek o godz. 7-ej). — *Wczoraj*, było osób 274.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **spiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. *Plambecka.* — Początek o godzinie 7 1/2.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie* od godziny 10 z rana do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmowskich). — *Codziennie* od godziny 10 rano do 4 po połudn. — Cena wejścia kop. 10.

NA PLACU NALEWEK. *Codziennie*, PANORAMA *Karola Fejta*, — zawierająca rożne widoki i epizody z wojny między Austrją i Prusami.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major orszaku J. C. M. baron *Frederiks*, z Augustowa; kontr-admirał *Duhamel*, i rzeczywisty radca stanu *Leman*, z Petersburga; — wyjechali: jenerał-majorowie: *Staden*, do Terespola; *Menzemkampf*, do Petersburga; rzeczywiści radcowie stanu: *Wesołowski*, i *Modzelewski*, do Wiednia; *Bartoszewicz*, do Wilna.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 556, wyjechało osób 766; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 186, wyjechało osób 272; — koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 184, wyjechało 206; — statkami parowemi przyjechało osób 32, wyjechało osób 59; — w ogóle przyjechało osób 986, w tej liczbie z zagranicy 128, wyjechało 1476, w tej liczbie za granicę 175.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w d. 22 (4) b. m., pod adresem, a mianowicie: Oborziński w Kincku, Heinrich bez oznaczenia miejsca, List bez adresu, Lipkowicz w Miedwiediewie, Metbriech w Berdyczowie, Pantielewa w Petessburgu.

* Dnia 22 (4) b. m. chorych w ośmiu cywilnych szpitach: przybyło 62, wyzdrowiało 48, umarło 15, pozostało 1611 (mężczyzn 726, kobiet 885), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 158, kobiet 177.

* W dniu 22 (4) bież. mies. i roku, **urodziło się** *chrześcjan*: płci mezkiej 2, żeńskiej 5, *starozakonnych*: płci mężkiej 1, żeńskiej 2, razem 12; — **zawarło** śluby małżeńskie par: *chrześcjan*: 2, *starozakonnych*: —; — **umarło**: *chrześcjan*: płci mężkiej 4, żeńskiej 8; *starozakonnych*: mężkiej —, żeńskiej 1, razem 9.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 23 Czerwca (5 Lipca) 1867 r.

MONETY		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	6	5
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	3	10
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100					
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	75	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	102	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	51	—
" " " bez kuponu		—	—	34	50
		—	—	27	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100		79	17	78	83
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		71	17	70	83
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		59	33	59	—
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		56	—	—	—
5 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		77	50	76	75
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	—
" Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		115	75	115	25
" " " 1866 " 100		107	50	107	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		111	50	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę		—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. Warsz.-Wied. po frank. 500 za sztukę		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		57	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		86	—	85	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		84	—	—	—
WEXLE.					
Berlin 100 Tal.	2 m.	119	80	109	50
" " "	k. t.	—	—	—	—
Wrocław "	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk " "	2 m	109	50	109	35
Hamburg 300 B. Mk.	2 m.	167	40	—	—
Londyn 1 Ft. St.	3 m.	7	48	7	40
Paryż 300 Frank.	2 m.	89	40	89	10
Wiedeń 150 Zł. W. A.	2 m.	89	10	88	95
Petersburg 100 Rsr.	1 m.	99	50	99	25
" " "	k. t.	—	—	—	—
Moskwa " "	1 m.	99	—	—	—
" " "	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych..... rs. — k. 14 4/9

* " " od Listów Likwidacyjnych. rs. — k. 83 8/9

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N D. *3828*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po śmierci:

1. Ludwika Altman i jego żony Justyny z Beyerów 1-o ślubu Lindner, 2-o Altman, 3-o Dargel, jako współwłaścicieli prawa wieczystej dzierżawy gruntu w ilości włók 4, morgów 16, prętów kwadratowych 244, w obrębie dóbr Wiązowna w Powiecie Warszawskim, a mianowicie: w części za kościołem, a w części za folwarkiem Majdan położonego i w Dziale III pod Nr. 18, wykazu hypotecznego tychże dóbr objawionego.

2. Mordki i Ryfki z Szapsów małżonków Zelkowiczów Kirchstejnów, współwłaścicieli nieruchomości na Przedmieściu Praga przy Warszawie, pod Nr. 39 położonej.

3. Wojciecha Jannasch, wierzyciela sum: rsr. 1362 kop. 51½ i rsr. 4.200, w Dziale IV pod Nr.-mi respective 25 i 31, wykazu hypotecznego dóbr Lubocza z Okręgu Rawskiego ubezpieczonych.

Otworzyły się spadki do uregulowania których, termin na dzień 2 (14) Października 1867 r. w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej przed sobą wyznaczam

Warszawa dnia 9 (21) Marca 1867 roku.

Wojciech Śliwiński.

(N. D. *3827*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po nastąpionej śmierci:

1. W dniu 21 Stycznia 1867 roku Józefa Zelt, właściciela dóbr Łuszczewek z przyległościami, w Okręgu Błońskim położonych.

2. W dniu 21 Lipca 1843 r. Juljana Kiełczewskiego, właściciela ostrzeżenia dotyczącego ewikcji z kontraktu kupna i sprzedaży dóbr Porady Górne, w Dziale IV pod Nr. 4, dóbr Rosławowice w Okręgu Rawskim położonych, zapisanego.

3. W dniu 3 Marca 1867 r. Felicjanny z Tralewskich Kwiecińskiej, współwłaścicielki nieruchomości warszawskiej Nr. 93.

Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, wyznaczony jest termin na dzień 2 (14) Października 1867 r. w Kancelarji Hypotecznej podpisanego rejenta.

Stanisław Jasiński.

(N. D. *3829*). *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Po zgonie Marjanny z Jagielskich Perchorowicz, wierzycielki sum rs. 900 i rs. 1,500 na nieruchomości w Warszawie pod Nr. 435 położonej, w dziale IV pod Nr. 13 wykazu hypotekowanych, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 4 (16) Stycznia 1868 r. w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie przed sobą wyznaczam.

Warszawa d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1867 r.

Wojciech Śliwiński.

(N. D. 1929) *Pisarz Kancelarji Ziemiańkiej w Płocku.*

Po nastąpionej śmierci:

1. Franciszka i Marjanny małżonków Boruckich właścicielach nieruchomości Nr. 327 w mieście Płocku.

2. Józefa Smolińskiego współwierzyciela sumy zł. pol. 4,000 w dziale IV pod Nr. *3a.* na dobrach Czarnocin z Okręgu Przasnyskiego.

3. Leopolda Przybyszewskiego, właściciela dóbr Borzeń z Okręgu Płockiego, wierzyciela sum *a.* złp. 15,000 w dziale IV pod Nr. 20 na dobrach Podleck z Okręgu Płockiego; *b.* złp. 15,500 dział IV pod Nr. 13 na dobrach Biskupice z Okręgu Pułtuskiego.

4. Zygmunta Gawareckiego, wierzyciela sumy złp. 2,000 pod Nr. 4 działu IV w dobrach Borzeń z Okręgu Płockiego.

5. Izraela Salomona i Mały małżonków Langmanów, właścicieli nieruchomości Nr. 85 w mieście Płocku.

6. Lieby Szewe z Goldbergów Nyrnbergowej Bajli Goldbergowej, właścicielek prawa zastawy w dziale III pod Nr. 1 i współwierzycielek sumy złp. 6,000 w dziale IV pod Nr. 1 na nieruchomości Nr. 85 w Płocku.

7. Chai z Łopatków Langmanowej, współwłaścicielki prawa zastawy w dziale III pod Nr. 2 i sumy złp. 3,600 w dziale IV pod Nr. 2 na nieruchomości Nr 85 w Płocku.

8. Chaima Majera Goldberg, współwierzyciela sumy złp. 6,000 w dziale IV pod Nr. 1 Chai z Lewitów Czerkasów Langmanowej, współwłaścicielki praw w dziale III pod Nr. 3 na nieruchomości Nr. 85 w mieście Płocku.

9. Michała Zaruskiego, współwierzyciela sumy złp. 53,526 gr. 27 w dziale IV pod Nr. 8 na dobrach Rzewnie Mroży z Okręgu Pułtuskiego.

10. Michała Jasińskiego, współwierzyciela sum złp. 20,000 na dobrach Winnicy z Okręgu Lipnoskiego w dziale IV pod Nr. 13 i złp. 30,000 w dziale IV pod Nr. 2 na dobrach Turzy Wilczej lit. D. F. G. z Okręgu Lipnowskiego.

11. Józefa Zdziarskiego, współwłaściciela dóbr Młodymino Wielkie lit. A. z przyległościami z Okręgu Mławskiego.

Otworzyły się postępowania spadkowe, do regulacji których termin na dzień 18 (30) Września 1867 r. wyznaczony został, i w tym strony interesowane przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku stawić się winny.

Płock d. 11 (23) Marca 1867 r.

Radca Dworu, Perzanowski.

(N D. 1835) *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po śmierci Markusa Moszkowskiego w d. 26 Grudnia 1864 r. w mieście Wrocławiu Królestwie Pruskiem nastąpionej, jako wierzyciela sumy rs. 1,200 z większej rs. 7,200 w dziale IV ad lit. *c.* Nr. 2 ad Nr. 5- -11 na dobrach Stępocice z Okręgu Szkalbmierskiego zapisanej, pochodzącej, otworzył się spadek do uregulowania którego termin na dzień 12 (24) Października r. b. pod prekluzją oznaczam.

Kielce, dnia 14 (26) Marca 1867 roku.

Gidlewski.

(N. D. 1215) Po księdzu Antonim Sztobe, b. proboszczu parafji Dąbie, w dniu 5 (17) Marca 1850 r. bez testamentowo zmarłym, pozostał spadek składający się z sumy rsr. 122 kop. 9½, ze sprzedaży ruchomości pochodzącej i do depozytu Banku Polskiego złożonej, oraz kwoty rsr. 10 kop. 80, jako procentu z kasy głównej pobieranego od wypożyczonego przez Skarb Królestwa w roku 1831 kapitału rsr. 270.

Ponieważ do spadku tego sukcesorowie księdza Sztobe nie zgłosili się i nikt się do niego nie wylegitymował, przeto stosownie do Postanowienia Rady Administracyjnej, z d 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r., wzywam wszystkich interesantów, ażeby się w ciągu sześciu miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia niniejszego obwieszczenia, tak w Dzienniku Warszawskim jako też w Dzienniku Gubernjalnym, z prawami swemi zgłosili i takowe w drodze właściwej udowodnili, po upływie bowiem tego czasu, Prokuratorja wniesie do Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, żądanie o wprowadzenie Skarbu Królestwa w posiadanie rzeczonego spadku, jako wakującego.

Warszawa dnia 13 (25) Lutego 1867 r.

Ludwik Fitkał Obr. Pr.

(N. D. *1911*) *Pisarz Sądu Pokoju w Kazimierzu.*

Z powodu nastąpionej śmierci Antoniego Szczecińskiego, właściciela nieruchomości w w osadzie Nowej Aleksandrji pod Nr. 34 położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do regulacji którego tu spadku, termin w kancelarji podpisanego na dzień 4 (16) Października r. b. wyznaczam.

Kazimierz d 11 (23) Marca 1867 r

Strycki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 3799) *Rząd Gubernialny Warszawski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 3 (15) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe w biurze Rządu Gubernjalnego przy ulicy Miodowej, odbywać się będzie in plus licytacja na trzechletnie pro 1867/70, poczynając od d. 20 Maja (1 Czerwca) 1867 r. wydzierżawienie propinacji w dobrach Marymont Ekonomji Warszawskiej, mianowicie w karczmie Czerwonej w Marymoncie, w Burakowie, Wawrzyszewie, w oberży w Bielanach i w karczmie Skrzypak albo Gęsia zwanej, tudzież gruntów pod łaźnią w Bielanach, a to od sumy rs. 2,501, jako jednorocznej ceny dzierżawnej.

Każdy zatem mający zamiar ubiegania się s tę dzierżawę, winien się zgłosić w terminie miejscu wyżej oznaczonym, zaopatrzywszy ię w świadectwo kwalifikacyjne i vadium wyrównywające ¼ części sumy, od której licytacja odbywać się będzie.

O stanie zaś budowli i wydzierżawiających się użytków, pretendenci przekonać się winni na gruncie, a o innych warunkach poinformować się mogą w Biurze Rządu Gubernjalnego, mianowicie w wydziale dóbr Rządowych.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r.

Asesor, Doboszewicz.

(N. D. *3821*). *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 3 (15) Lipca r. b o godzinie 12 w południe w sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernjalnego Lubelskiego odbywać się będzie głośna in plus licytacja na jednoroczne poczynając od dnia 20 Maja (1 Czerwca r. b. wydzierżawienie folwarku Nowodwór, położonego w Powiecie Lubartowskim, a po zajęciu w Zarząd Skarbu po zgromadzeniu księży Misjonarzy Lubelskich, przeznaczonego do niezwłocznej sprzedaży.

Licytacja ta zacznie się od sumy rs. 465 kop. 40 wynalezionego dochodu czystego z tegoż folwarku i odbywać się będzie podług zwykłych przepisów do tego rodzaju licytacji.

Na vadium każdy przystępujący do licytacji, złożyć powinien ¼ część ceny do licytacji podanej, to jest okrągło rs. 116 i być zaopatrzonym w formalne świadectwa kwalifikacyjne przez postanowienie Namiestnika Królewskiego z roku 1818, wzór wydania których Naczelnicy Powiatowi posiadają. Samo zaś wydzierżawienie nastąpi podług zwykłych warunków do dzierżawy dóbr rządowych przepisanych ze zmianami, jakie zaszła potrzeba zaprowadzić w takowych, z powodu krótkiego okresu dzierżawnego i miejscowych okoliczności, warunki te w każdym czasie z wyjątkiem dni świątecznych i dworskich przejrzane być mogą przez interesowanych w Wydziale Dóbr Rządowych Rządu Gubernjalnego Lubelskiego, o stanie zaś wydzierżawiającego się folwarku i zasiewów każdy ubiegający się o dzierżawę przekonać się winien na miejscu, Skarb bowiem wypuszcza folwark Nowodwór ryczałtem i za żadne szczegóły nie ręczy.

Każdy zatem chęć zadzierżawienia wspomnionego folwarku mający, w dniu i godzinie wyżej oznaczonych, winni zgłosić się do Rządu Gubernjalnego z gotowemi pieniędzmi na vadium i świadectwem kwalifikacyjnem.

Lublin d. 17 (29) Czerwca 1867 r.

Асессоръ Отдѣленія, А. Шмидтъ.

(N. D. 3833). *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie cana Kój obywatela, w Warszawie pod Nr 1549*C* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Kajetana Wałowskiego, Patrona Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr. 549 lit. *a* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 1,500, z procentem prawnym i kosztów od Mordki Lichtszejn, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1195 przy ulicy Pańskiej położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 1191 zamieszkałego, protokółem Leona Czamańskiego, Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 25 Kwietnia (7 Maja) 1867 r sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie, przy ulicy Pańskiej pod Nr. 1195, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w urzędzie Policyjnym Cyrkułu VIII w gminie tegoż Cyrkułu, zaś w Cyrkule Administracyjnym VII i VIII na gruncie czynszowym, z którego opłaca się rocznie rs. 5 kop. 55 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Mordki Lichtszejn należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łok. kwadr. 2,000 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa gontami kryty, trzy kominy murowane mający.
2. Parkan czyli brama wjazdowa, w której jest furtka.
3. Oficyna parterowa z trzema kominami murowanemi
4. Komórki z drzewa deskami kryte.
5. Wozownia i stajnie z drzewa gontami kryte.
6. Parkan z desek.
7. Kloaki z drzewa, w których zarazem jest śmietnik i skład na gnój.
8. Studnia cembrowana z pompą i korbą drewnianą.
9. Podwórze niebrukowane, tylko trotuary przy domu frontowym.

W nieruchomości tej, jest 13 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Kajetana Wałowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 549*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Józefa Statkiewicza urzędnika tegoż Magistratu Miasta Warszawy.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwóm dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1867 roku.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 3 (15) Czerwca 1867 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Września 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Kajetan Wałowski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 16 (28) Czerwca 1867 r.

R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 16 (28) Czerwca 1867 r.

R. D. Zgórski.

(N D. *3831.*) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warswawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Berusza Susman, kupca w mieście Ostrogu, Gubernji Wołyńskiej, Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Józefata Magnuskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie przy ulicy Podwal pod N. 523 zamieszkałego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 3,758 k. 44½ z procentem 5 0/0 od dnia 14 (26) Lipca 1861 r. s. 1,491 k. 55½ z procentem 6 0/0 od dnia 5 (17) Listopada 1861 r. i kosztów od Aleksandra Kotowskiego w Warszawie pod N. 2369*b* mieszkającego, jawnego z wykazu hypotecznego właściciela nieruchomości w Warszawie pod N. 2306*a* położonej, Jana Głuskiego obywatela z wykazu hypotecznego nie jawnego właściciela lecz z urzędowego kontraktu daty 30 Marca (11 Kwiet.) 1862 r. właściciela nieruchomości N. 2306*a* sytuowanej, zaś pod N. 956*c* w Warszawie zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego wreszcie od Wolfa i Małki z Damaszków małżonków Juwiller handlujących mieniących się być właścicielami nieruchomości w Warszawie pod N. 2306*a* sutuowanej a w Warszawie pod N. 2306*a* mieszkających, protokółem Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, Walentego Supryniewicza w dniu 10 (22) Lutego 1864 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Dzikiej pod Nr. 2306*a* w Gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym IV w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I na gruncie dziedzicznym położona, prawem własności do Aleksandra Kotowskiego, Jana Głuskiego i Wolfa oraz Małki z Damaszków małżonków Juwiller należąca, w posiadaniu Jana Głuskiego zostająca, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy parterowy, drewniany, gontami kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Brama z drzewa wjezdna.
3. Parkan z desek.
4. Komórki z desek deskami kryte.
5. Komórki z desek gontami kryte.
6. Komórka czyli wozowienka z desek dachówką kryta.
7. Oficyna z drzewa parterowa deskami szalowana w części gontami w części dachówką kryta, dwa kominy murowane mająca.
9. Oficyna z drzewa deskami szalowana o piętrze, blachą kryta, cztery kominy murowane mająca.
9. Oficyna masiv murowana o piętrze dachówką kryta, trzy kominy murowane mająca.
10. Stajenka z drzewa deskami kryta.
11. Komórki z drzewa deskami kryte.
12. Kloaka z drzewa deskami kryta.
13. Ogród fruktowy mieszczący w sobie drzew owocowych około sztuk 60 różnego rodzaju, oraz dzikich jako to: akacji, leszczyny, niemniej latorośli winnych i innych krzewów. W tymto ogrodzie jest urządzona dla powroźnika szopa z desek deskami kryta, nawet mieszcząca warsztat powroźniczy.
14. Komórka z desek deskami kryta.
15. Studnia z pompą i korbą drewnianą.

Podwórze niebrukowane, tylko rynsztoki i tretuar przy oficynie murowanej, kamieniem polowym wybrukowane.

16. Budka z desek dla stróża urządzona.

W nieruchomości tej jest 36 lokatorów z imion i nazwisk oraz cenę najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefata Magnuskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie przy ulicy Podwal pod Nr. 523 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I zło-

żone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Jenerałowi Sztabu wojsk Cesarsko-Rosyjskich, Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Macieja Kwiatkowskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Felicjanowi Stępkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału I, w Warszawie pod Nr. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 28 Lutego (11 Marca) 1864 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 14 (26) Marca 1864 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 19 (31) Maja 1864 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józefat Magnuski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1864 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie d. 24 Marca (5 Kwietnia) 1864 roku.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Trybunał wyrokiem daty 16 (28) Czerwca 1864 r. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na d. 18 (30) Września t. r. godzinę 10 z rana, licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 10,000, którą popierający wywłaszczenie Berusz Susman tymczasowo postępuje.

Warszawa d. 20 Lipca (1 Sierpnia 1864 r.

Pisarz Trybunału Cywilnego.
Marczewski Podpisarz w zastępstwie.

Gdy termin powyższy na d. 18 (30) Września 1864 r. z powodu udzielonej wywłaszczonym dłużnikom zwłoki spadł bezskutecznie, a pomimo to nie uiścili się oni, przeto Trybunał na ilacją Borusza Susman wyrokiem daty 30 Kwietnia (12 Maja) 1865 r., wyznaczył nowy termin do przygotowawczego przysądzenia wywłaszczonej nieruchomości Nr. 2306*a* w Warszawie położonej, na d. 31 Maja (12 Czerwca) 1865 r. godzinę 10 z rana, licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 10,000, którą popierający sprzedaż wierzyciel tymczasowo postępuje.

Warszawa d. 24 Kwietnia (6 Maja) 1865 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie Trybunał po oddaleniu sporów przez wywłaszczonego dłużnika Jana Głuskiego wnoszonych, wyrokiem daty 31 Maja (12 Czerwca 1865 r. zapadłym, nieruchomość Nr. 2306*a* w Warszawie położoną, przygotowawczo przysądził Józefatowi Magnuskiemu Adwokatowi sprzedaż popierającemu za rs. 10,000 i termin do oztatecznego przysądzenia wyznaczył na d. 7 (19) Września 1865 r. godzinę 10 z rana. Gdy przecież termin ten z powodu sporów przez wywłaszczonego dłużnika wytoczonych nie mógł być odbytym, przeto po usunięciu tych sporów wyrokiem Senatu daty 10 (22) Grudnia 1865 r. Trybunał wyrokiem daty 29 Grudnia (11 Stycznia) 1865/6 r. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2306*a* w Warszawie na d. 17 (29) Stycznia 1866 r. godzinę 10 z rana. Nieruchomość ta w prawdzie oszacowaną została na rs. 27.348 k. 97½, że zaś na skutek prawomocnych wyroków z ogółu gruntów podług opisu taksy, wywłaszczoną nieruchomość składać mających, na korzyść posesji Nr. 2305 odchodzi łok. kwadr. 10215, oszacowanych na rs 5107 k. 50, zatem rzeczywista wartość wywłaszczonej nieruchomości czyni rs. 22141 k. 57½, i od ⅔ części tego szacunku, czyli od zumy rs. 14,827 k. 65 licytacja rozpoczynać się będzie. Vadium złożyć należy na Stole Sądowym w kwocie rs. 2,000 w Biletach Bankowych.

Warszawa d. 31 Grudnia (1 Stycz.) 1865/6 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Z powodu sporów przez Jana Głuskiego oraz przez Wolfa i Małkę małżonków Juwiler wytoczonych, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2306 na d. 17 (29) Stycznia oznaczony, odbytym nie został, a gdy spory te wyrokami Trybunału daty 14 (26), a w kontynuacji 17 (29) Stycznia 1866 r. i Sądu Apelacyjnego daty 25 Lutego (7 Marca) oraz 3 (15) a w kontynuacji 4 (16) Maja 1866 r. jako bezzasadne oddalone zostały, przeto Trybunał na wniosek Berusza Susman wyrokiem daty 30 Maja (11 Czerwca) r. b. wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości Nr. 2306*a* na d. 16 (28) Czerwca 1866 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,827 kop. 65 jako ⅔ cześci szacunku w sumie rs. 22,141 kop. 97½ przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 31 Maja (12 Czerw.) 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin na d. 16 (28) Czerwca 1866 r. wyznaczony, z powodu odwołania się Jana Głuskiego, oraz Wolfa i Małki Juwilerów od powyższych wyroków Trybunału i Sądu Apelacyjnego do Senatu odbytym być nie mógł i gdy spory te wyrokami Senatu daty 20 Sierpnia (1 Września) 1866 r. i 27 Kwietnia (9 Maja) 1867 r. ostatecznie usuniętemi zostały, przeto Trybunał na illacją Berusza Susman wyrokiem daty 17 (29) Maja wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia posesji Nr. 2306*a* w Warszawie na d. 9 (21) Czerwca 1867 r. godzinę 10 z rana, sprzedaż odbędzie się w Wydziale I. Trybunału w miejscu zwykłych jego posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,827 kop. 65 jako ⅔ części rzeczywistej wartosci, a przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć na stole Sądowym Vadium rs. 2,000 w Biletach Bankowych.

Warszawa d. 20 Maja (1 Czerw.) 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy na d. 9 (21) Czerwca r. b. wyznaczony nie doszedł do skutku, przeto Trybunał na illacją Borusza Susman wyrokiem daty 15 (27) Czerwca r. b. zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2306*a* w Warszawie położonej na d. 6 (18) Lipca 1667 r. godzinę 10 z rana, w którym to terminie licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 14,827 kop. 65 jako ⅔ części szacunku przez taksę wykazanego. Przystępujący do licytacji winien złożyć na stole Sądowym Vadium rs. 2,000 w Biletach Bankowych.

Waarszawa d. 16 (28) Czerw. 1867 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 3690.) *Komornik przy Trybunale Cywilnym w Kielcach.*

Zawiadamia, iż dobra Szczekociny z miastem tegoż nazwiska i wszelkiemi przyległościami w dwóch Okręgach to jest Pilickim i Jędrzejowskim Gubernji Kieleckiej położone, wypuszczone zostaną w skutek sądowego zajęcia w trzechletnią dzierżawę, poczynającą się z dniem 12 (24) Czerwca r. b. a kończącą się dnia tegoż 1870 r. Licytacja takowych odbędzie się w terminie powtórnym w dniu 4 (16) Lipca r. b. o godzinie 2 z południa przed Stanisławem Makowskim Rejentem Kancelarji w Kielcach od czynszu rocznego rs. 4,000, a gdyby tego nikt nie zaofiarował, to od rubli sr. 2,700.

Szczegółowe warunki pod jakiemi wyżej dający przy dzierżawie się będzie mógł utrzymać tudzież akta zajęcia tych dóbr przejrzeć można u Rejenta.

Co się zaś tyczy stanu dóbr i onych intrat, każdy na gruncie przekonać się powinien.

Kielce d. 10 (22) Czerwca 1867 r.

Felix Łuniewski.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 3805) *Wydział Sądu Poprawczego przy Zarządzie Ober-Policmajstra*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem w kraju czuwające, aby baczną zwracały uwagę na Teofila Skrzypkowskiego, chłopca młodego, oddającego się włuczęgostwu i kradzieży, a wrazie ujęcia takowego, najbliższemu Sądowi dostawiły.

Warszawa d. 20 Czerwca (2 Lipca) 1867 r.

Prezydujący, Juściński.

(N. D. *3818*) *Sąd Policji Poprawczej w Warszawie Wydziału I.*

Wzywa wszelkie władze tak Cywilne jako i Wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Marją Kułakowską, lat 25 liczącą, katoliczkę, pannę, rodem z wsi Sędzita-Romany, Powiatu Prasnyskiego, z Ignacego i Karoliny Kułakowskich, ostatnio w mieście Warszawie. zamieszkałą, z robót ręcznych utrzymującą się, obecnie z pobytu niewiadomą, baczną uwagę zwracały, a wrazie dostrzeżenia, aby ją przyaresztowały, i najbliższemu Sądowi, lub tutejszemu pod ścisłą strażą dostawić rozporządziły.

Warszawa d. 14 (26) Czerwca 1867 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

(N. D. *3680*) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału II. w Warszawie*

Wzywa wszelkie władze, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Marjannę Bednarską, lat 38 liczącą, katoliczkę, zamężną, bezdzietną, z wyrobku utrzymującą się, mieszkankę miasta Sochaczewa, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającą się, baczną uwagę zwróciły, a wrazie ujęcia, sądowi tutejszemu lub najbliższemu swego zamieszkania dostawiły.

Warszawa dnia 5 (17) Czerwca 1867 r.

Sędzia Prezydujący Moczydłowski.

(*N. D. 3747*). *Sąd Policji Poprawczej w Płocku.*

Wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem i spokojnością w kruju czuwające, aby na 1. Marcelego Dytrycha, b. organistę z Obór, chodzącego z książeczką legitymacyjną na imie Walentego Gaśniewskiego, przez Wójta Gminy Radziki wydaną, wzrostu więcej jak średniego, włosów jasno-blond, oczu burych, nosa miernego, wąsów małych blond, ust szerokich, twarzy ściągłej, wyglądającego na lat dwadzieścia kilka, z ospą i piegami na twarzy, a nadto z ustami naprzód wysuniętemi z powodu dwóch dużych przednich zębów naprzód wystających, chodzącego w ubraniu porządnem, więcej z szlachecka, przy żegarku. 2. Jędrzeja z Radzik, z nazwiska niewiadomego, lat około 19, wzrostu średniego, włosów jasno blond, oczu burych, nosa długiego, ust małych wywiniętych, twarzy ściągłej piegowatej, zarostu ledwo co pokazującego się, dwa zęby na przodzie wybite mającego. 3. Józefa Radomskiego, owczarka ze wsi Żałe Powiatu Rypińskiego. rodem ze wsi Stryg Powiatu Rypińskiego Gubernji Płockiej, religji katolickiej, stanu gminnego, wzrostu średniego, twarzy ściągłej dziobowatej, włosów blond, oczu niebieskich, nosa i ust miernych, ubrany w zwyczajne szaty włościańskie, dawały wszelką baczność i w razie dostrzeżenia ich, Sądowi Poprawczemu w Płocku lub najbliższemu dostawiły.

Płock d. 12 (24) Czerwca 1367 r.

Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

(*N. D. 3637*). *Sąd Policji Poprawczej w Płocku.*

Wzywa wszelkie władze cywilne i wojskowe nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Jana Stempińskiego parobka, lat 29 liczzącego, wzrostu średniego, oczu niebieskich, włosów blond, twarzy okrągłej, nosa i ust miernych, ostatnio we wsi Rokiciu, gminie Osiek, parafji Ligowo zamieszkałego, obecnie z miejsca zamieszkania zbiegłego, za jego pojawieniem się przyaresztować i Sądowi tutejszemu pod ścisłą strażą dostawić raczyły.

Płock d. 7 (19) Czerwca 1867 r.

Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

(N. D. 3681). *Sąd Poprawczy Kaliski.*

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jako i wojskowe, nad bezpieczeństwem i spokojnością w kraju czuwające, aby na Jakóba Krzemińskiego, rataja dworskiego z wsi Chojnego gminy Bogumiłów Powiatu Sieradzkiego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwracały, a w razie ujęcia, sądowi tutejszemu lub najbliższemu sądowi pod strażą odstawiły, rysopis następujący: ma lat 36, wzrost dobry, twarz ściągła, oczy piwne, nos i usta mierne, włosy na głowie blond, znaków szczególnych żadnych.

Tyńiec pod Kaliszem dnia 9 (21) Czerwca 1867 roku.

Sędzia Prezydujący Bromirski.

(N. D. *3739*). *Sąd Policji Prostej w Suwałkach.*

Wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem i porządkiem w kraju czuwające, aby za dostrzeżeniem Józefa Zwolińskiego, ostatnio w mieście Suwałkach zamieszkałego, lat 37 mającego, wzrostu średniego, twarzy ściągłej, oczu burych (kosawych), nosa sporego, mającego mały palec u prawej nogi krzywy, o kradzież obwinionego, ściśle śledziły, a w razie ujęcia, Sądowi tutejszemu lub najbliższej władzy policyjnej odstawiły.

Suwałki d. 7 (19) Czerwca 1867 r.

Podsędek, Mojewski.

(N. D. *3829*.) *Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji.*

W sprawie przeciwko Antoniemu Kołajtowicz o przyczynieniu się do śmierci obwinionemu, wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa z dnia 9 (21) Stycznia r. b. Szloma Kukliński starozakonny, uczeń felczerski z wsi Ilgieniki Gminy Wiejsieje Powiatu Sejneńskiego, za niedozwolone i błędne leczenie, z art. 576 K. K. G. i P. na tygodni trzy aresztu i po odcierpieniu tej kary, pod dozór policyjny przez lat dwa skazany został prawomocnie, o czem Sąd Poprawczy podaje do powszechnej wiadomości.

Kalwarja d. 15 (27) Czerwca 1867 r.

Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

(N. D. 3553) *Sąd Policji Prostej w Pilicy.*

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jako i wojskowe, aby Jana Wróbla vel Szczygła, ze wsi Pomrożyc Gminy Kromołów pochodzącego, bez zatrudnienia zostającego, lat 23 liczącego, wzrostu średniego, twarzy ściągłej, oczów burych, nosa dużego, włosów na głowie bląd brótkich bez zarostu, o zabójstwo obwinionego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, ściśle śledziły i wrazie ujęcia, sądowi tutejszemu lub najbliższemu pod ścisłą strażą dostawiły.

Pilica dnia 5 (17) Czerwca 1867 roku.

Podsędek Tomaszewski.

(N. D. *3496*). *Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji.*

Wzywa wszelkie władze, aby ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwościBorucha Orzełkowskiego z miasta Marjampola pochodzącego, śledziły i w razie ujęcia, sądowi najbliższemu odstawić zechciały. Rysopis jego: lat ma 48, włosy i oczy czarne, nos i wzrost średni, twarz podługowata bez znaków szczególnych

Kalwarja dnia 16 (28) Maja 1867 roku.

Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny de Johne.

(*N. D. 3744*). *Sąd Policji Poprawczej w Pułtusku.*

Wzywa władze wojenne i cywilne nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Piekarskiego wyrobnika, mającego lat 46, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, włosów blond, oczu niebieskich, brody okrągłej, nosa i ust miernych, ostatecznie w Prasnyszu zamieszkałego, obecnie niewiadomego z pobytu, o kradzież mocno poszlakowanego, a przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczną uwagę zwróciły i w razie dostrzeżenia tegoż ujęły i do Sądu tutejszego lub najbliższego dostawiły.

Pułtusk d. 9 (21) Czerwca 1867 r.

Sędzia Prezydujący, Szklarski.

(*N. D. 3746*). *Sąd Policji Poprawczej w Kielcach.*

Wzywa wszelkie władze nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Julją Michalską, wyrobnicę z miasta Pińczowa o oszustwo obwinioną, uwagę zwracały, w razie pojawienia się onej ujęły i pod strażą Sądowi tutejszemu odstawiły. Rysopis: lat 40, wzrostu średniego, twarzy ściągłej, nosa miernego, ust miernych, włosów blond, oczu burych, brody ściągłej, ubrana w koszulę płócienną białą, spódnicę perkalową kolorową dobrą, fartuch perkalikowy kolorowy, algierkę watową merynusową koloru brązowego, chustka na tle zielonym wpadające w kolor szafirowy i chustkę na głowie kolorową w kwiaty, buty skurzane dobre.

Kielce d. 12 (24) Czerwca 1867 r.

Sędzia Prezydujący, Miciński.

DONIESIENIA PRYWATNE.

W drukarni Rządowej przy Komisji Rządowoj Oświecenia Publicznego—Za Pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

Do dzisiejszego Numeru dołącza się osobny Dodatek N. 29.

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

ALEKSANDRA II-go,

CESARZA WSZECH ROSIJ KRÓLA POLSKIEGO.

&c. &c. &c.

RADA ADMINISTRACYJNA KRÓLESTWA.

Согласно правиламъ емеритальныхъ Уставовъ 4 (16) Марта 1835 и 2 (14) Іюня 1841 годовъ, постановленіямъ Совѣта Управленія отъ 24 Ноября (6 Декабря) 1850 г., 30 Октября (11 Ноября) 1856 г., а также Высочайшаго Указа 21 Мая (2 Іюня) того же 1856 г, и на основаніи Высочайшаго Указа 7 (19) Мая 1863 г., на представленіе Эмеритальной Коммисіи, постановляю:

Статья 1. Производить съ соблюденіемъ обыкновенныхъ условій, ежегодныя эмеритальныя пенсіи, а равно прибавки къ таковымъ пенсіямъ:

1. Оставшемуся за штатомъ, Старшему Помощнику Секретаря Канцеляріи б. Герольдіи Царства, въ послѣдствіи же сверхштатному Чиновнику Канцеляріи Государственнаго Совѣта Царства Ѳеофилу *Хржановскому*, за 23-лѣтнюю его службу, 102 руб. изъ Казны Царства.

2. Вдовѣ Журналиста Суда Исправительной Полиціи Сандомирскаго Отдѣленія, Карла-Леонарда *Кухарскаго*, Юліи Кухарской, урожденной Хахлевской, за 25-лѣтнюю службу ея мужа 37 руб. 50 коп. сер., изъ суммы Эмеритальнаго Общества.

3. Бывшему Асесору, п. д. Подсудка Мироваго Суда Красноставскаго Округа, Титулярному Совѣтнику Осипу *Гноинскому*, за 25-лѣтнюю его службу, 125 руб. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

4. Бывшему Судьи Апеляціоннаго Суда Царства, Статскому Совѣтнику Антону *Пржесмыцкому*, за 41 годъ его службы, къ пенсіи 630 руб. пожалованной ему за 27 лѣтъ службы Высочайшими Указами 20 Іюля (1 Августа) 1849 г., и 7 (19) Сентября 1854 г., прибавка въ количествѣ 870 руб., изъ коихъ 830 руб. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 40 руб. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

5. Дочери умершаго Асесора Суда Исправительной Полиціи Замостьскаго Отдѣленія, Викентія *де Тюрнель*, и жены его Гонораты, урожденной Витковской, Ангелѣ-Густавѣ-Доминикѣ де Турнель, одержимой увѣчьемъ лишенія зрѣнія, недозволяющимъ ей снискивать средства къ пропитанію, пожизненная пенсія 22 руб. 50 коп. сер., изъ коихъ: 19 руб. 58 коп. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 2 руб. 92 коп. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

6. Бывшему Члену Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику Игнатію *Боньковскому*, за 42-лѣтнюю его службу, 3,750 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

7. Вдовѣ Асесора Суда Исправительной Полиціи Ленчицкаго Отдѣленія, Войцѣха *Малевскаго*, Гоноратѣ Малевской, урожденной Стамировской, и сыну ихъ: Брониславу-Генриху-Осипу-Антону, за 23-лѣтнюю службу Малевскаго 66 руб. 66 коп. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно 50 руб. вдовѣ а 16 руб. 66 коп. сыну.

8. Бывшему Предсѣдателю Уголовнаго Суда Радомской Губерніи въ Кѣльцахъ, Коллежскому Совѣтнику Осипу *Адамскому*, за 35-лѣтнюю его службу, 1,500 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

9. Бывшему Писарю Земской Канцеляріи Варшавской Губерніи въ Варшавѣ, Надворному Совѣтнику Осипу *Трушковскому*, за 43-лѣтнюю его службу, 450 сер., изъ коихъ: 337 руб. 50 коп. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 112 руб. 50 коп. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

10. Вдовѣ п. д. Подпрокурора Суда Исправительной Полиціи Калишскаго Отдѣленія, Титулярнаго Совѣтника Адольфа *Добецкаго*, Эмиліи Добецкой, урожденной Мечковской, и сыну ихъ Генриху, за 34-лѣтнюю службу Добецкаго, 191 руб. 66 коп. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 143 руб. 75 коп. вдовѣ, а 47 руб. 91 коп. сыну.

11. Вдовѣ Подпрокурора Суда Исправительной Полиціи Варшавскаго Уѣзда 1-го Отдѣленія, Ѳеодора *Шмидецкаго*, Казимирѣ-Варварѣ-Аннѣ Шмидецкой, урожденной Витковской и дѣтямъ ихъ: Зигмунту, Людвику-Маріану, Маріи и Юзефѣ-Габріелѣ, за 27-лѣтнюю службу Шмидецкаго, 150 руб. сер., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, одна половина вдовѣ, а другая дѣтямъ.

12. Вдовѣ Канцеляриста Суда Исправительной Полиціи Пултускаго Отдѣленія, Петра-Павла *Радловскаго*, Эмиліи-Пелагіи Радловской, урожденной Беньковской и дочери ихъ: Александрѣ-Юзефѣ, за 22-лѣтнюю службу Радловскаго, 25 руб. сер., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 18 руб. 75 коп. вдовѣ, а 6 руб. 25 коп. дочери.

13. Бывшему Асесору Суда Исправительной Полиціи Радомскаго Отдѣленія, Осипу *Поль*, за 30-лѣтнюю его службу 250 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

14. Вдовѣ Судьи Апеляціоннаго Суда Царства, Коллежскаго Совѣтника Осипа *Калиновскаго*, Валеріи-Констанціи Калиновской, урожденной Стронской, за 36-лѣтнюю службу ея мужа, 506 руб. 25 коп. сер., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

Zapatrzywszy się na Ustawy emerytalne z dnia 4 (16) Marca 1835 i z dnia 2 (14) Lipca 1841 r., postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 24 Listopada (6 Grudnia) 1850 r. i z dnia 30 Października (11 Listopada) 1856 r., oraz Rozkaz Najwyższy z dnia 21 Maja (2 Czerwca) t. r. z mocy Ukazu Najwyższego z dnia 7 (19) Maja 1863 r. w skutku przedstawienia Komisji Emerytalnej stanowi:

Artykuł 1. Udzielone zostają pod zwykłemi warunkami pensje emerytalne, oraz dodatki do takowych pensij rocznie:

1. P. Teofilowi *Chrzanowskiemu*, spadłemu z etatu Starszego Pomocnika Sekretarza Kancelarji b. Heroldji Królestwa, ostatecznie b. Nadliczbowemu Urzędnikowi Kancelarji Rady Stanu, za 23-letnią służbę rsr. 102 z funduszów Skarbowych.

2. P. Julji z Chachlewskich *Kucharskiej*, wdowie po Karolu Leonardzie Kucharskim, Dziennikarzu Sądu Policji Poprawczej Wydziału Sandomierskiego, za 25-letnią jej męża służbę, rsr. 37 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

3. Radcy Honorowemu, Józefowi *Gnoińskiemu*, b. Asesorowi Trybunału Cywilnego, p. o. Podsędka Sądu Pokoju Okręgu Krasnostawskiego, za 25-letnią służbę, rsr. 125 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

4. Radcy Stanu, Antoniemu *Przesmyckiemu*, b. Sędziemu Sądu Apelacyjnego Królestwa, za 41-letnią służbę, do pensji emerytalnej rsr. 630 nadanej mu już Ukazami Najwyższemi z d. 20 Lipca (1 Sierpnia) 1849 i z d. 7 (19) Września 1854 r. za lat 27, dodatek w ilości rsr. 870, z których rsr. 830 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 40 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

5. P. Angeli-Gustawie-Dominice *de Tournelle*, córce n. Wincentego de Tournelle, Asesora Sądu Policji Poprawczej Wydziału Zamostkiego i żyjącej żony jego Honoraty z Witkowskich, przez wzgląd na nieuleczone kalectwo zupełnej utraty wzroku, które ją czyni niezdolną do zapracowania na własne utrzymanie, pensja dożywotnia w ilości rsr. 22 k. 50, z których rsr. 19 k. 58 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 2 k. 92 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

6. Rzeczywistemu Radcy Stanu, Ignacemu *Bońkowskiemu*, b. Członkowi Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, za 42 letnią służbę, rsr. 3,750 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

7. P. Honoracie z Stamirowskich *Malewskiej*, wdowie po Wojciechu Malewskim, Asesorze Sądu Policji Poprawczej Wydziału Łęczyckiego, oraz ich synowi: Bronisławowi-Henrykowi-Józefowi-Antoniemu za 23-letnią męża i ojca ich służbę, rsr. 66 k. 66 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest: rsr. 50 dla wdowy, a rsr. 16 k. 66 dla syna.

8. Radcy Kolegjalnemu, Józefowi *Adamskiemu*, b. Prezesowi Sądu Kryminalnego Gubernji Radomskiej w Kielcach, za 35-letnią służbę, rsr. 1,500 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

9. Radcy Dworu, Józefowi *Truszkowskiemu*, b. Pisarzowi Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, za 43-letnią służbę, rsr. 450, z których: rsr. 337 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 112 k. 50 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

10. P. Emilji z Mieczkowskich *Dobieckiej*, wdowie po Radcy Honorowym Adolfie Dobieckim, p. o. Podprokuratora przy Sądzie Policji Poprawczej Wydziału Kaliskiego, oraz ich synowi Henrykowi, za 34-letnią męża i ojca ich służbę, rsr. 191 k. 66 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest: rsr. 143 k. 75 dla wdowy, a rsr. 47 k. 91 dla syna.

11. P. Kazimierze-Barbarze-Annie z Witkowskich *Szmideckiej*, wdowie po Teodorze Szmideckim, Podprokuratorze przy Sądzie Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału I, oraz 4-u dzieciom Zygmuntowi, Ludwikowi-Marjanowi, Marji i Józefie-Gabrjeli, za 27-letnią męża i ojca ich służbę, rsr. 150 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

12. P. Emilji-Pelagji z Bieńkowskich *Radłowskiej*, wdowie po Piotrze-Pawle Radłowskim, Kanceliście Sądu Policji Poprawczej Wydziału Pułtuskiego, oraz córce Aleksandrze-Józefie, za 22-letnią męża i ojca ich służbę, rsr. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest: rsr. 18 k. 75 dla wdowy, a rsr. 6 k. 25 dla córki.

13. P. Józefowi *Pohl*, b. Asesorowi Sądu Policji Poprawczej Wydziału Radomskiego, za 30-letnią służbę, rsr. 250 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

14. P. Walerji-Konstancji z Strońskich *Kalinowskiej*, wdowie po Radcy Kolegjalnym Józefie Kalinowskim, Sędziu Sądu Apelacyjnego Królestwa, za 36-letnią jej męża służbę rsr. 506 k. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

15. Дочери умершаго Судьи б. Суда Высшей Инстанціи, Осипа *Фаленскаго*, и жены его Θеклы, урожденной Фредро, Филиппинѣ-Матильдѣ Фаленской, одержимой увѣчьемъ, лишающимъ ее возможности снискивать себѣ средства къ пропитанію, пожизненная пенсія 300 руб. сер., изъ коихъ 231 руб. 20 коп. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 68 р. 80 к. изъ сумъ Казны.

16. Вдовѣ Страховаго Рахмистра Пржаснышскаго Уѣзда, Ивана-Адольфа *Брауера*, Софіи-Θеофилѣ Брауеръ, урожденной Ляубе, и дочери ихъ: Клементинѣ-Владиславѣ, за 20-лѣтнюю службу Брауера, 50 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 37 руб. 50 коп. вдовѣ, а 12 руб. 50 коп. дочери.

17. Двумъ сыновьямъ умершаго Дѣлопроизводителя Страховаго Управленія и. д. Страховаго Рахмистра Мѣховскаго Уѣзда, Антона *Хоронжы*, и жены его Петронели-Елисаветы, урожденной Мильде, а именно: Болеславу-Клаудію-Сульпицію и Брониславу-Ипполиту-Целестину, за 28-лѣтнюю службу ихъ отца, 75 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

18. Вдовѣ Бургомистра г. Станиславова, Войцѣха *Мрочекъ*, Екатеринѣ Мрочекъ, урожденной Копыцинской, по первому браку Завистовской, и сыну умершаго отъ перваго брака съ Еленою, урожденною Трембицкою, Карлу-Маврикію, за 35-лѣтнюю службу Мрочка, 90 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 67 р. 50 к. вдовѣ, а 22 р. 50 к. сыну.

19. Вдовѣ Ветеринарнаго Контролера въ Прагѣ, Михаила *Трапшо*, Эмиліи-Маріаннѣ Трапшо, урожденной Цельтъ и дѣтямъ ихъ: Эмиліану-Богдану, Фортунатѣ-Валеріи и Іосифѣ-Сильвестрѣ, за 29 лѣтнюю службу Трапши 125 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, одна половина вдовѣ, а другая дѣтямъ.

20. Бывшему Начальнику Красноставскаго Уѣзда, а въ послѣдствіи б. Секретарю Попечительнаго Совѣта Богоугодныхъ Заведеній Олькушскаго Уѣзда, Титулярному Совѣтнику Бонифацію *Махницкому*, за 29-лѣтнюю его службу 275 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

21. Вдовѣ Старшаго Рахмистра Магистрата г. Варшавы, Викентія *Розпендзиховскаго*, Мальвинѣ-Аннѣ Розпендзиховской, урожденной Новакъ, и дѣтямъ ихъ Франциску-Ксаверію и Мальвинѣ-Аннѣ, за 27-лѣтнюю службу Розпендзиховскаго 156 руб. 25 коп. сер. изъ сумъ Эмаритальнаго Общества, а именно: 93 р. 75 к. вдовѣ, а 62 р. 50 к. дѣтямъ.

22. Бывшему Бургомистру г. Закрочима, Павлу *Рыхловскому*, за 28-лѣтнюю военную и гражданскую его службу, 75 руб. сер., изъ коихъ: 60 руб. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 15 руб. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

23. Бывшему Стражнику Кѣлецкой Тюрьмы, Антону *Сѣдлецкому*, за 26-лѣтнюю его службу, 18 р. 75 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

24. Вдовѣ Лекаря Больницы св. Осипа въ Мѣни, Христіана-Богумила *Кнорра*, Маріаннѣ Кноррѣ, урожденной Завадзкой и сыну умершаго отъ перваго брака съ Маріанною, урожденною Кындигеръ, Антону, за 37-лѣтнюю службу Кнорра, 75 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 56 р. 25 к. вдовѣ, а 18 р. 75 к. сыну.

25. Бывшему Рахмистру Управленія Петроковскаго Уѣзднаго Начальника, Викентію *Зембинскому*, за 25-лѣтнюю его службу, 112 р. 50 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

26. Вдовѣ Бургомистра г. Кернози, Людовика *Витковскаго*, Флорентинѣ Витковской, урожденной Любанской, за 32 лѣтнюю службу ея мужа, 37 р. 50 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

27. Бывшему Начальнику Красноставскаго уѣзда Надворному Совѣтнику Осипу *Ревѣньскому*, за 40-лѣтнюю его службу, къ пенсіи 750 р. назначенной ему Постановленіемъ Намѣстника Царства отъ 23 Іюня (5 Іюля) 1864 г. прибавка въ количествѣ 350 р. с. изъ коихъ: 227 р. 50 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 122 р. 50 к. изъ Казны Царства.

28. Бывшему Бургомистру г. Варки, Эмерику-Марцелю *Голембіовскому*, за 30-лѣтнюю военную и гражданскую его службу 150 р. с., изъ коихъ: 75 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 75 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

29. Бывшему Помощнику Начальника Сейненскаго Уѣзда по военной переписи и рекрутскому набору, Антону-Фабіану *Бортксвичу*, за 32-лѣтнюю его службу, 225 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

30. Бывшему Архиваріусу Магистрата г. Сѣдлецъ, Ивану-Непомуку *Садовскому*, за 30 лѣтнюю его службу, 157 р. 50 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

31. Бывшему Казначею для взиманія класной подати и Казначею похороннаго дохода Римско-Католическихъ приходовъ, при Магистратѣ г. Варшавы, Антону *Розембергу*, за 40-лѣтнюю военную и гражданскую его службу, 975 р. с., изъ коихъ: 337 р. 50 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 637 р. 50 к. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

32. Бывшему Казначею Ломбарда при Магистратѣ г. Варшавы, Коллескому Асесору Антону *Рошковскому*, за 40-лѣтнюю его службу, 1,000 р. с., изъ коихъ: 975 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 25 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

33. Вдовѣ Полковника Инвалидовъ изъ польскихъ ветерановъ, Александра *Кольберша*, Юліи-Людовикѣ Кольбершъ, урожденной Грабовской и сыну ихъ Гермогенесу-Игнатію-Евгенію, за 25-лѣтнюю военную службу Кольберша до 17 (29) Ноября 1830 г. 639 р. 82 к. с. въ видѣ милости изъ Казны Царства, а именно: 479 р. $86\frac{1}{2}$ к. вдовѣ, а 159 р. $95\frac{1}{2}$ к. сыну.

34. Бывшему Бургомистру г. Брокъ, Войцѣху-Льву *Рацен-*

15. P. Filipinie-Matyldzie *Faleńskiej*, córce n. Józefa Faleńskiego b. Sędziego b. Sądu Najwyższej Instancji i żyjącej żony jego Tekli z Fredrów, przez względu na ciężkie kalectwo, czyniącej niezdolne do pracy na swe utrzymanie, pensja dożywotnia w il ści rsr. 300, z których rsr. 231 k. 20 z funduszów Stowarzyszenia Eomerytalnego, a rsr. 68 k. 80 z funduszów Skarbowych.

16. P. Zofji-Teofili z domu Laube *Brauer*, wdowie po Janie Adolfie Brauer, Rachmistrzu Ubezpieczeń w powiecie Przasnyskim, oraz ich córce Klementynie-Władysławie, za 20-letnią męża i ojca ich służbę, rsr. 50 z funduszów Sto warzyszenia Emerytalnego, to jest: rsr. 37 k. 50 dla wdowy, a rsr. 12 k. 50 dla córki.

17. Dwóm synom po n. Antonim *Chorąży*, Referencie Dyrekcji Ubezpieczeń, p. o. Rachmistrza Ubezpieczeń w powiecie Miechowskim i n. Petroneli Elżbiecie z domu Milde, małżonkach pozostałym, jako to: Bolesławowi-Klaudjuszowi-Sulpicjuszowi i Bronisławowi-Celestynowi, za 28-letnią ich ojca służbę, rsr. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

18. P. Katarzynie z Kopycińskich 1-go ślubu Zawistowskiej, 2-go *Mroczek*, wdowie po Wojciechu Mroczek, Burmistrzu miasta Stanisławowa, oraz jego synowi z 1-go małżeństwa z n Heleną z Trębickich, Karolowi-Maurycemu za 35-letnią służbę ich męża i ojca, rsr. 90 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, t. j. rsr. 67 k. 50 dla wdowy, a rsr. 22 k. 50 dla syna.

19. P. Emilji-Marjannie z Zeltów *Trapszo*, wdowie po Michale Trapszo, Kontrolerze Weterynaryjnym na Pradze, oraz ich 3-u dzieciom: Emiljanowi-Bogdanowi, Fortunacie-Walerji i Józefie-Sylwestrze, za 29-letnią męża i ojca ich służbę, rsr. 125 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

20. Radcy Honorowemu Bonifacemu *Machnickiemu*, dawniej Naczelnikowi powiatu Krasnystawskiego, a ostatecznie Sekretarzowi Rady Opiekuńczej zakładów Dobroczynnych Powiatu Olkuskiego, za 29-letnią służbę rsr. 275 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego

21. P. Malwinie-Annie z Nowaków *Rozpędzichowskiej*, wdowie po Wincentym Rozpędzichowskim, Starszym Rachmistrzu Magistratu m. Warszawy, oraz 2-u dzieciom: Franciszkowi-Ksaweremu i Malwinie-Annie, za 27-letnią męża i ojca ich służbę, rsr. 156 k. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest rsr. 93 k. 75 dla wdowy, a rsr. 62 k. 50 dla dzieci.

22. P. Pawłowi *Rychłowskiemu*, b. Burmistrzowi Miasta Zakroczymia, za 28 letnią wojskową i cywilną służbę, rsr. 75 z których: rs. 60 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 15 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

23. Antoniemu *Siedleckiemu*, b. Strażnikowi Więzienia Kieleckiego, za 26-letnią służbę, rs. 18 k. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

24. P. Marjannie z Zawadzkich *Knorr*, wdowie po Krystjanie-Bogumile Knorr, Lekarzu Szpitala Św. Józefa w Mieni, oraz jego synowi z pierwszego małżeństwa z n. Marjanną z Kandygerów Antoniemu, za 37-letnią męża i ojca ich służbę, rs. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest: rs. 56 k. 25 dla wdowy, a rs. 18 k. 75 dla syna.

25. P. Wincentemu *Ziembińskiemu*, byłemu Rachmistrzowi biura Naczelnika Powiatu Petrokowskiego, za 25 letnią służbę, rs. 112 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

26. P. Florentynie z Lubańskich *Witkowskiej*, wdowie po Ludwiku Witkowskim, Burmistrzu miasta Kiernozi, za 32-letnią służbę jej męża, rs. 37 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

27. Radcy Dworu Józefowi *Rewieńskiemu*, b. Naczelnikowi Powiatu Krasnostawskiego, za 40-letnią służbę, do pensji emerytalnej rs. 750 nadanej mu już Postanowieniem Namiestnika z dnia 23 Czerwca (5 Lipca) 1864 r. dodatek w ilości rs. 350, z których rs. 227 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 122 k. 50 z funduszów Skarbu

28. P. Emerykowi-Marcelemu *Gołembiowskiemu*, b. Burmistrzowi miasta Warki, za 30-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 150 z których: rs. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i tyleż rs. 75 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

29. P. Antoniemu-Fabjanowi *Bortkiewiczowi*, b. Pomocnikowi Naczelnika powiatu Sejneńskiego do czynności spisu i zaciągu wojskowego, za 32-letnią służbę, rs. 225 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

30. Janowi-Nepomucenowi *Sadowskiemu*, b. Archiwiście Magistratu miasta Siedlec, za 30-letnią służbę, rs. 157 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

31. P. Antoniemu *Rozemberg*, b. Poborcy Kasy opłaty klasycznej i zarazem b. Kasjerowi dochodu pokładnego parafij Rzymsko-Katolickich przy Magistracie m. Warszawy, za 40-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 975, z których: rs. 337 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 637 k. 50 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

32. Asesorowi Kolegjalnemu, Antoniemu *Roszkowskiemu*, b. Kasjerowi Lombardu przy Magistracie m. Warszawy, za 40-letnią służbę, rs. 1,090, z których rs. 975 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 25 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

33. P. Julji-Ludwice z Grabowskich *Kaulbersz* v. *Kolbersz*, wdowie po Aleksandrze Kaulbersz v. Kolbersz, Pułkowniku Inwalidów z Polskich Weteranów, oraz ich synowi Hermogenesowi-Ignacemu-Eugenjuszowi, za 25 letnią wojskową męża i ojca ich służbę po d. 17 (29) Listopada 1830 r. odbytą, rs. 639 k. 82, w drodze łaski z funduszów Skarbowych, to jest: rs. 479 k. $86\frac{1}{2}$ dla wdowy, a rs. 159 k. $95\frac{1}{2}$ dla syna.

34. P. Wojciechowi-Leonowi *Racięckiemu*, b. Burmistrzow

кому, за 30-лѣтнюю его службу, 90 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

35. Вдовѣ Секретаря Управленія Стопницкаго уѣзднаго Начальника, Титулярнаго Совѣтника Марцеля-Франца *Лапинкевича*, Францишкѣ Лапинкевичъ, урожденной Грачинской, и дѣтямъ ихъ: Осипу-Лукѣ, и Александрѣ-Станиславѣ, за 33-лѣтнюю службу Лапинкевича, 156 р. 25 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 93 р. 75 к. вдовѣ, а 62 р. 50 к. дѣтямъ.

36. Вдовѣ Администратора Евангелическаго прихода въ Собѣсенкахъ, Ивана-Годфрида-Сигизмунда *Ротера*, Каролинѣ Ротеръ, урожденной Хирзекорнъ и дѣтямъ ихъ: Карлу-Ивану-Сигизмунду, Маріи-Людовикѣ-Эммѣ, Клярѣ-Іоаннѣ-Евгеніи, Бернарду-Герману-Фердинанду, Константину-Александру-Антону, и Густаву-Адольфу-Генриху, за 8-лѣтнюю службу Ротера, во время и по поводу коей подвергся онъ тяжкой и неизлечимой болѣзни, 46 р. 65 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, одна половина вдовѣ, а другая дѣтямъ.

37. Бывшему Бургомистру г. Нѣшавы, Францу *Томчицкому*, за 40-лѣтнюю его службу, 300 р. с., изъ коихъ: 270 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 30 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

38. Бывшему Стражнику дома пріюта старцевъ и увѣчныхъ въ Гурѣ-Кальваріи, Григорію *Хрысцюкъ*, иначе *Хрусцинскому*, за 22-лѣтнюю его службу, 15 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

39. Вдовѣ Бургомистра г. Парисова, Феликса *Хросцицкаго*, Вероникѣ Хросцицкой, урожденной Ольковичъ, и дѣтямъ ихъ: Карлу-Войцѣху, Владиславу-Людовику, Юзефѣ и Феликсу-Андрею, за 30-лѣтнюю службу Хросцицкаго, 60 р. с., изъ коихъ: 30 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, и 30 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства, одна половина вдовѣ, а другая дѣтямъ.

40. Бывшему Бургомистру г. Бѣлы Равскаго уѣзда, Ѳеофилу *Милковскому*, за 32-лѣтнюю его службу, 90 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

41. Дочери умершаго Помощника Пристава Варшавской Исполнительной Полиціи 2-ой части, Валеріана *Гроховскаго*, и находящейся въ живыхъ вдовы Пульхеріи Гроховской, урожденной Грабовецкой, Ѳеодозіи-Феликсѣ Гроховской, за 25-лѣтнюю службу отца, 37 р. 50 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

42. Вдовѣ полицейскаго Ревизора при Бельведерской заставѣ, Феликса *Швейбудскаго*, Каролинѣ Швейбудской, урожденной Рубахъ и сыну ихъ: Константину-Викентію, за 25 лѣтнюю службу Швейбудскаго, 83 р. 33 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 62 р. 50 к. вдовѣ, а 20 р. 83 к. сыну.

43. Бывшему полицейскому Приставу при С.-Петербургско-Варшавской желѣзной дорогѣ, Сильвестру *Стружевскому*, за 36 лѣтнюю военную и гражданскую службу, 900 р. с., изъ коихъ: 352 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 548 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

44. Бывшему Старшему Помощнику Секретаря Отдѣленія частныхъ служителей Управленія Варшавскаго Оберъ-Полиціймейстера, Максимиліану *Квятковскому*, за 32-лѣтнюю службу 225 руб. сер. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

45. Бывшему Полицейскому Ревизору при Варшавскомъ Александровскомъ мостѣ на р. Вислѣ, Франциску *Кобылинскому*, за 41-лѣтнюю военную и гражданскую службу, 500 р. с., изъ коихъ: 390 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 110 р. изъ Казны Царства.

46. Бывшему Старшему трубочистному мастеру Варшавской Пожарной Команды, Андрею *Щупачкевичу*, за 30-лѣтнюю службу, 375 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

47. Бывшему полицейскому писцу при Зомбковской заставѣ, Францу *Кетлинскому*, за 25-лѣтнюю службу, 75 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

48. Дочери умершаго Подполковника Корпуса Инженеровъ, Члена Управленія и Инспектора Путей Сообщенія въ Царствѣ Польскомъ, Ипполита *Юрчевскаго* и жены его Амеліи Юрчевской, урожденной Гозманъ, Наталіи-Пракседѣ Юрчевской, по вниманію неизлечимаго ей увѣчья, недозволяющаго ей снискивать средства къ жизни, пожизненная пенсія 250 р. с., изъ коихъ: 221 р. 67 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 28 р. 33 к. с. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

49. Бывшему дорожнику Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги, Антону *Фабіанчику*, иначе *Пабіанчику*, за 17-лѣтнюю его службу, по вниманію тяжкой и неизлечимой болѣзни, которой подвергся во время службы, 15 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

50. Вдовѣ сторожа при Августовскомъ каналѣ, Адама *Тарашкевича* или *Куявскаго*, Викторіи Тарашкевичъ, иначе Куявской, урожденной Щудловской, и сыновьямъ ихъ: Антону, Матвею, Францу и Викентію, за 21 годъ службы Тарашкевича, 15 р., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, одна половина вдовѣ, а другая сыновьямъ.

51. Бывшему Инженеру для досмотра шосейныхъ дорогъ 1-го разряда, Статскому Совѣтнику Роману *Поллини*, за 40-лѣтнюю его службу 1,350 р. с., изъ коихъ: 900 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 450 р. с. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

52. Бывшему Смотрителю шлюзъ Августовскаго канала, Губернскому Секретарю Осипу *Пясецкому*, за 31 годъ службы его 100 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

53. Бывшему Помощнику Инженера г. Варшавы, Коллежскому Асессору, Василію *Клеченскому*, за 35-лѣтнюю военную и гражданскую его службу, 506 р. 25 к., изъ коихъ: 337 р. 50 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 168 р. 75 к. с. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

54. Бывшему Кондуктору 2-го класа при шосейныхъ дороmiasta Brok, za 30-letnią służbę, rs. 90 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

35. P. Franciszce z Graczyńskich *Łapinkiewicz*, wdowie po Radcy Honorowym Marcelim-Franciszku Łapinkiewiczu, Sekretarzu biura Naczelnika powiatu Stopnickiego, oraz 2-u dzieciom: Józefowi-Łukaszowi i Aleksandrze-Stanisławie, za 33 letnią męża i ojca ich służbę, rs. 156 k. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego to jest: rs. 93 k. 75 dla wdowy, a rs. 62 k. 50 dla dzieci.

36. P. Karolinie z Hirsekornów *Rother*, wdowie po Janie-Gotfrydzie Rother, Administratorze Parafji Ewangielickiej w Sobiesenkach, oraz 6-u dzieciom: Karolowi Janowi-Zygmuntowi, Marji-Ludwice-Emmie, Klarze-Joannie-Eugenji, Bernardowi-Hermanowi-Ferdynandowi, Konstantemu-Aleksandrowi-Antoniemu i Gustawowi-Adolfowi-Henrykowi, za 8-letnią męża i ojca ich służbę, w ciągu i z powodu której utracił on zdrowie, a następnie zakończył życie, rs. 46 k. 65 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy w połowie dla dzieci.

37. P. Franciszkowi *Tomczyckiemu*, b. Burmistrzowi m. Nieszawy, za 40-letnią służbę, rs. 300, z których: rs. 270 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 30 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

38. Grzegorzowi *Chryściuk* v. *Chruścińskiemu*, b. Strażnikowi domu przytułku starców i kalek w Górze-Kalwarji, za 22-letnią służbę, rs. 15 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

39. P. Weronice z Olkowiczów *Chróścickiej*, wdowie po Feliksie Chróścickim, Burmistrzu miasta Parysowa, oraz 4-u dzieciom: Karolowi-Wojciechowi, Władysławowi-Ludwikowi, Józefie i Feliksowi-Andrzejowi, za 30-letnią męża i ojca ich służbę, rs. 60, z których: rs. 30 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i tyleż rs. 30 w drodze łaski z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

40. P. Teofilowi *Miłkowskiemu*, b. Burmistrzowi miasta Biały w powiecie Rawskim, za 22-letnią służbę, rs. 90 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

41. Teodozji-Feliksie *Grochowskiej*, córce n. Walerjana Grochowskiego, Adjunkta Policji Wykonawczej Cyrkułu 2-go m. Warszawy i żyjącej żony jego Pulcherji z Grabowieckich Grochowskiej, za 25-letnią jej ojca służbę, rs. 37 k. 50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

42. Karolinie z Rubachów *Szwejbudzkiej*, wdowie po Feliksie Szwejbudzkim, Rewizorze policyjnym przy rogatkach Belwederskich w Warszawie, oraz ich synowi Konstantemu-Wincentemu, za 25-letnią męża i ojca ich służbę, rs. 83 k. 33 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest: rs. 62 k. 50 dla wdowy, a rs. 20 k. 83 dla syna.

43. P. Sylwestrowi *Stróżewskiemu*, b. Komisarzowi policyjnemu przy drodze żelaznej St.-Peterburgsko-Warszawskiej, za 36-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 900, z których: rs. 352 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 548 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

44. P. Maksymiljanowi *Kwiatkowskiemu*, b. Starszemu Pomocnikowi Sekretarza Wydziału Kontroli służących w Zarządzie Ober-Policmajstra miasta Warszawy, za 32-letnią służbę, rs. 225 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

45. P. Franciszkowi *Kobylińskiemu*, b. Rewizorowi Policji przy Aleksandrowskim moście na Wiśle pod Warszawą, za 41-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 500, z których: rs. 390 z funduszów Stowarzenia Emerytalnego, a rs. 110 z funduszów Skarbowych.

46. Andrzejowi *Szczupaczkiewiczowi*, b. Starszemu Majstrowi Kominiarskiemu Straży Ogniowej w Warszawie, za 30-letnią służbę, rs. 375, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

47. Franciszkowi *Kietlińskiemu*, b. Pisarzowi policyjnemu przy rogatkach Ząbkowskich w Warszawie, za 25-letnią służbę rs. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

48. Natalji-Praksedzie *Jurczewskiej*, córce niegdy Hipolita Jurczewskiego, Podpułkownika Korpusu Inżenierów, b. Członka Zarządu i Inspektora Komunikacij w Królestwie Polskiem i żyjącej żony jego Amelji z Gozmanów Jurczewskiej, przez wzgląd na nieuleczone kalectwo, które ją czyni niezdolną do zapracowania na własne utrzymanie, pensja dożywotnia w ilości rs. 250, z których: rs. 221 k. 67 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 28 k. 33 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

49. Antoniemu *Fabiańczyk* v. *Pabiańczyk*, b. dróżnikowi drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, za 17-letnią służbę, w ciągu i z powodu której uległ ciężkiej i nieuleczonej chorobie, rs. 15 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

50. Wiktorji z Szczudłowskich *Taraszkiewicz* v. *Kujawskiej*, wdowie po Adamie Taraszkiewiczu v. Kujawskim, stróżu przy kanale Augustowskim, oraz ich 4-m synom: Antoniemu, Mateuszowi, Franciszkowi i Wincentemu, za 21-letnią męża i ojca ich służbę, rs. 15 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla synów.

51. Radcy Stanu, Romanowi *Pollini*, b. Inżenierowi do nadzoru dróg bitych 1-go rzędu, za 40-letnią służbę, rs. 1,350, z których: rs. 900 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 450 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

52. Sekretarzowi Gubernjalnemu, Józefowi *Piaseckiemu*, b. Dozorcy śluzy kanału Augustowskiego, za 31-letnią służbę, rs. 100 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

53. Asesorowi Kolegjalnemu, Bazylemu *Kleczeńskiemu*, b. Pomocnikowi Inżeniera miasta Warszawy, za 35-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 506 k. 25, z których: rs. 337 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 168 k. 75 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

54. Sekretarzowi Gubernjalnemu Juljanowi *Miłobędzkiemu*

гахъ II разряда въ Царствѣ, Губернскому Секретарю, Юліану *Милобенцкому*, за 27-лѣтнюю его службу 56 р. 25 к. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

55. Вдовѣ Равскаго уѣзднаго Инженера Фридерика *Нейманна*, Людовикѣ Нейманнъ, урожденной Козицкой и дочери ихъ: Людовикѣ-Матыльдѣ-Елисаветѣ-Петронелѣ, за 31 годъ службы Нейманна 200 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 150 р. вдовѣ, а 50 р. дочери.

56. Бывшему Инженеру Радомскаго уѣзда, Коллежскому Асесору Войцѣху *Каминскому*, за 40-лѣтнюю военную и гражданскую службу его 450 р., изъ коихъ: 225 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, и 225 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

57. Бывшему дорожному служителю Ивану *Оборскому*, за 28-лѣтнюю военную и гражданскую его службу 16 р. 12 к. с. изъ Казны Царства.

58. Бывшему дорожному служителю, Андрею *Бартничукъ*, за 26-лѣтнюю военную и гражданскую его службу 16 р. 12 к., изъ коихъ: 1 р. 12 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 15 р. изъ Казны Царства.

59. Бывшему дорожному служителю, Августину *Будни*, за 29 лѣтнюю военную и гражданскую его службу, 16 р. 12 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

60. Бывшему дорожному служителю, Якову *Стасяку*, за 25-лѣтнюю военную и гражданскую его службу 16 р. 12 к. с., изъ Казны Царства.

61. Бывшему дорожному служителю, Франзу *Трачевскому*, за 9-лѣтнюю его службу, въ продолженіи и по поводу коей онъ подвергся тяжкой и неизлечимой болѣзни, 15 р. изъ Казны Царства.

62. Бывшему Экспедитору Почтъ въ Райгродѣ, Осипу *Макаревичу*, за 31 годъ его службы, 50 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

63. Бывшему Артисту оперы Варшавскихъ театровъ, Вильгельму *Трошелю*, за 22-лѣтнюю его службу, 337 р. 50 к. изъ Казны Царства.

64. Бывшей драматической артисткѣ Варшавскихъ театровъ, Юзефѣ-Франциcкѣ (Эстеллѣ) *Курціушъ*, урожденной Мождженской, за 27-лѣтнюю службу, 345 р. с., изъ коихъ: 258 р. 75 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 86 р. 25 к. изъ Казны Царства.

65. Дочери умершаго Артиста оркестра Варшавскихъ театровъ, Вильгельма *Шеферa*, Вандѣ-Камиллѣ Шеферъ, одержимой тяжкимъ и неизлечимымъ увѣчьемъ, которое не дозволяетъ ей снискивать себѣ средства къ содержанію, пожизненная пенсія 32 р. 40 к. с. изъ сумъ Казны.

66. Бывшему танцовщику корь де-балета Варшавскихъ театровъ, Антону *Козярскому*, за 25-лѣтнюю службу, 96 р. изъ Казны Царства.

67. Вдовѣ Курьера при Правительственной Комисіи Народнаго Просвѣщенія, Антона *Крыковскаго*, Еленѣ Крыковской, урожденной Носовичъ, за 37-лѣтнюю военную и гражданскую службу Крыковскаго, 75 р. с. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

68. Бывшему учителю Бѣльскаго уѣзднаго педагогическаго училища, Станиславу *Долинскому*, за 30-лѣтнюю его службу, 382 р. 50 к., изъ сумъ Казны.

69. Бывшему Смотрителю учениковъ при б. высшемъ реальномъ училищѣ въ Кѣльцахъ, Осипу *Островскому*, за 30-лѣтнюю военную и гражданскую его службу 90 р. с., изъ коихъ: 5 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 85 р. с. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

70. Вдовѣ Учителя уѣзднаго училища въ Конскѣ, Осипа *Сулея*, Өеодорѣ Сулей, урожденной Домбровской и дѣтямъ ихъ: Станиславу-Ивану, Өеодорѣ-Іозефѣ и Өаддею-Симеону, за 28 лѣтнюю службу Сулея, 225 р. с., изъ коихъ: 168 р. 75 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 56 р. 25 к. изъ Казны Царства, одна половина вдовѣ а другая дѣтямъ.

71. Бывшему Учителю уѣзднаго специальнаго училища въ Варшавѣ, Каетану *Міяковскому*, за 35-лѣтнюю его службу, 700 р. с. изъ коихъ: 525 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 175 р. изъ Казны Царства.

72. Вдовѣ Каѳедральнаго Протоіерея, Настоятеля Варшавскаго православнаго Собора Св. Троицы, Законоучителя Варшавской Губернской Гимназіи, Смотрителя Духовнаго уѣзднаго училища, Өеофила *Новицкаго*, Прасковіи Новицкой, урожденной Яновской, за 32-лѣтнюю службу ея мужа, 318 р. 75 к. с., изъ коихъ: 172 р. 75 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 146 р. изъ Казны Царства.

73. Бывшему Учителю первоначальнаго училища въ с. Збучинѣ, Сѣдлецкаго уѣзда, Петру *Сандбихлеру*, за 21 годъ его службы, 22 р. 50 к. с., изъ коихъ: 16 р. 88 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 5 р. 62 к. изъ Казны Царства.

74. Вдовѣ Учителя церковнаго пѣнія 1-го общаго уѣзднаго училища въ Варшавѣ, Валентія *Стрыбеля*, Доротѣ Стрыбель, урожденной Бишвангъ и дѣтямъ ихъ: Ивану-Валентію и Аннѣ Флорентинѣ, за 23-лѣтнюю службу Стрыбеля 31 р. 25 к. с. изъ коихъ: 23 р. 34 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 7 р. 91 к. изъ Казны Царства, а именно: 18 р. 75 к. вдовѣ, а 12 р. 50 к. дѣтямъ.

75. Бывшему Учителю первоначальнаго училища въ с. Павликовицахъ, Валентію *Бискупскому*, за 21 годъ его службы, 15 р. с. изъ коихъ: 11 р. 25 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, и 3 р. 75 к. изъ Казны Царства.

76. Бывшему Учителю первоначальнаго училища въ с. Ярославцѣ, Осипу *Бржоза*, за 20-лѣтнюю его службу 18 р. 75 к. с.,

b. Konduktorowi klasy II-ej przy drogach bitych 2-go rzędu w Królestwie, za 27-letnią służbę, rs. 56 k. 25, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

55. Ludwice z Kozickich *Neümann*, wdowie po Fryderyku Neümann, Inżenierze Powiatu Rawskiego, oraz ich nieletniej córce: Ludwice-Matyldzie-Elżbiecie-Petroneli, za 31-letnią służbę męża i ojca ich, rs. 200 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest: rs. 150 dla wdowy, a rs. 50 dla córki.

56. Asesorowi Kolegialnemu, Wojciechowi *Kamińskiemu*, b. Inżenierowi Powiatu Radomskiego, za 40-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 450, z których: rs. 225 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 225 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

57. Janowi *Oborskiemu*, b. dróżnikowi, za 28-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 16 k. 12 z funduszów Skarbowych.

58. Andrzejowi *Bartniczuk*, b. dróżnikowi, za 26-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 16 k. 12 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 15 z funduszów Skarbowych.

59. Augustynowi *Budnemu*, b. dróżnikowi, za 29-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 16 k. 12 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

60. Jakóbowi *Stasiak*, b. dróżnikowi, za 25-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 16 k. 12 z funduszów Skarbowych.

61. Franciszkowi *Traczewskiemu*, b. dróżnikowi, za 9-letnią służbę, w ciągu i z powodu której utracił zdrowie tak dalece, iż stał się niezdatnym do pełnienia nadal swych obowiązków rs. 15 z funduszów Skarbowych.

62. P. Józefowi *Makarewiczowi*, b. Ekspedytorowi Poczt w Rajgrodzie, za 31-letnią służbę, rs. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

63. P. Wilhelmowi *Troschel*, b. Artyście opery w teatrach Warszawskich, za 22-letnią służbę, rs. 337 k. 50 z funduszów Skarbowych.

64. P. Józefie-Franciszce (Estelli) z Możdżeńskich *Kurcjusz*, b. Artystce dramatycznej w teatrach Warszawskich, za 27-letnią służbę, rs. 345, z których rs. 258 k. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 86 k. 25 z funduszów Skarbowych.

65. Wandzie-Kamilli *Schaefer*, córce n. Wilhelma Schaefer, b. Artysty orkiestry teatrów Warszawskich, przez wzgląd na ciężkie i nieuleczone kalectwo, czyniące ją niezdolną do pracy na swe utrzymanie, pensja dożywotnia w ilości rs. 32 k. 40 z funduszów Skarbowych.

66. P. Antoniemu *Koziarskiemu*, b. tancerzowi w corps-de-ballet teatrów Warszawskich, za 25-letnią służbę, rs. 96 z funduszów Skarbowych.

67. Helenie z Nosowiczów *Krykowskiej*, wdowie po Antonim Krykowskim, woźnym Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego, za 37-letnią wojskową i cywilną jej męża służbę, rs. 75 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

68. P. Stanisławowi *Dolińskiemu*, b. Nauczycielowi Szkoły Powiatowej pedagogicznej w Biały, za 30-letnią służbę, rs. 382 k. 50 z funduszów Skarbowych.

69. Józefowi *Ostrowskiemu*, b. dozorcy uczniów przy b. Szkole Wyższej Realnej w Kielcach, za 30-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 90, z których: rs. 5 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 85 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

70. P. Teodorze z Dąbrowskich *Sulej*, wdowie po Józefie Sulej, Nauczycielu Szkoły Powiatowej w Końsku, oraz 3-u dzieciom: Stanisławowi-Janowi, Teodorze-Józefie i Tadeuszowi-Szymonowi, za 28-letnią męża i ojca ich służbę, rs. 225, z których: rs. 168 k. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 56 k. 25 z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

71. P. Kajetanowi *Mijakowskiemu*, b. Nauczycielowi Szkoły Powiatowej Specjalnej w Warszawie, za 35-letnią służbę, rs. 700, z których: rs. 525 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 175 z funduszów Skarbowych.

72. P. Praksedzie z Janowskich *Nowickiej*, wdowie po Księdzu Teofilu Nowickim, Oficjale Katedralnym, Proboszczu Soboru Prawosławnego S-tej Trójcy w Warszawie, a zarazem Nauczycielu religji prawosławnej przy Gimnazjum Guberjalnem w Warszawie, oraz Rektorze Szkoły powiatowej duchownej greko-ruskiej w Warszawie, za 32-letnią jej męża służbę, rs. 318 k. 75, z których rs. 172 k. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 146 z funduszów Skarbowych.

73. P. Piotrowi *Sandbüchler*, b. Nauczycielowi Szkoły Elementarnej we wsi Zbuczynie, Powiecie Siedleckim, za 21-letnią służbę, rs. 22 k. 50, z których: rs. 16 k. 88 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 5 k. 62 z funduszów Skarbowych.

74. P. Dorocie z Biechwangów *Strybel*, wdowie po Walentym Strybel, Nauczycielu śpiewu kościelnego w Szkole Powiatowej Ogólnej 1-ej w Warszawie, oraz 2-u dzieciom: Janowi-Walentemu i Annie Florentynie, za 23-letnią męża i ojca ich służbę, rs. 31 k. 25, z których: rs. 23 k. 34 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 7 k. 91 z funduszów Skarbowych, to jest: rs. 18 k. 75 dla wdowy, a rs. 12 k. 50 dla dzieci.

75. P. Walentemu *Biskupskiemu*, b. Nauczycielowi Szkoły Elementarnej we wsi Pawlikowicach, za 21-letnią służbę, rs. 15, z których rs. 11 k. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 3 k. 75 z funduszów Skarbowych.

76. P. Józefowi *Brzoza*, b. Nauczycielowi Szkoły Elementarnej we wsi Jarosławcu, za 20-letnią służbę, rs. 18 k. 75, z których: rs. 14

изъ коихъ: 14 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 4 р. 75 к. изъ Казны Царства.

77. Бывшему Младшему Цензору Варшавскаго Цензурнаго Комитета и б. Директору Варшавскаго училища Раввиновъ, Якову *Тугендгольду*, за 42-лѣтнюю его службу, къ пенсіи 750 р. назначенной ему Постановленіемъ Намѣстника отъ 6 (18) Октября 1864 г. прибавка въ такомъ же количествѣ 750 р. с., изъ коихъ: 697 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 53 р. изъ Казны Царства.

78. Бывшему Старшему Контролеру Высшей Счетной Палаты, Коллежскому Асесору Кипріану *Новицкому*, за 40-лѣтнюю военную и гражданскую его службу, 825 р. с., изъ коихъ: 412 р. 50 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, и 412 р. 50 к. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

79. Бывшему Старшему Контролеру Высшей Счетной Палаты, Коллежскому Асесору Игнатію *Клопшъ*, за 40-лѣтнюю его службу, 825 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

80. Вдовѣ стрѣлка лѣсовъ Княжества Ловичскаго, Севастіана *Лоренца*, Юліаннѣ Лоренцъ, урожденной Роевской, за 23-лѣтнюю службу мужа ея 7 р. 50 к. с., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

81. Вдовѣ Казначея Маріампольскаго уѣднаго Казначейства, Осипа *Шивицкаго*, Маріи Шивицкой, урожденной Борковской и дочерямъ ихъ: Маріи-Евфеміи и Станиславѣ-Антонинѣ, за 25-лѣтнюю службу Шивицкаго, 156 р. 25 к. с., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 93 р. 75 к. вдовѣ, а 62 р. 50 к. дочерямъ.

82. Бывшему Рахмистру 1-го класа Главной Дирекціи Кредитнаго Земскаго Общества, Ивану-Людовику *Малишевскому*, за 40 лѣтнюю военную и гражданскую службу 1,050 р. с., изъ коихъ: 525 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, и 525 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

83. Бывшему Казенному Контролеру Пултускаго уѣзда, Эразму *Бартошевскому*, за 40-лѣтнюю его службу, 900 р. с, изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

84. Бывшему лѣсному стражнику въ лѣсничествѣ Кржепице, Лаврентію-Доминику *Томашевскому*, за 22-лѣтнюю его службу, 15 р. с., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

85. Вдовѣ Контролера табачной фабрики въ Дзялошинѣ, Петра *Чарторыскаго*, Маріаннѣ Чарторыской, урожденной Осташевской, за 42-лѣтнюю военную и гражданскую службу ея мужа, 318 р. 56 к. с., въ видѣ милости изъ Казны Царства.

86. Бывшему стрѣлку въ лѣсничествѣ Клёново, Ѳомѣ *Карчевскому*, за 44-лѣтнюю его службу, 27 р. с., изъ коихъ: 23 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 4 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

87. Вдовѣ Стрѣлка въ лѣсничествѣ Хелмъ, Степана *Тржмѣлевскаго* иначе *Цмѣлевскаго*, Маріаннѣ Тржмѣлевской, иначе Цмѣлевской, урожденной Коляновской, за 37-лѣтнюю службу ея мужа 10 р. 12 к. с., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

88. Бывшему Смотрителю прудовъ въ Княжествѣ Ловичскомъ, Иренеушу *Высоцкому*, за 34-лѣтнюю его службу, 60 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

89. Вдовѣ бондаря солянаго магазина Кидули, Якова-Александра-Константина *Роговскаго*, Еленѣ Роговской, урожденной Вѣржинекъ, за 28-лѣтнюю службу ея мужа, 11 р. 25 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

90. Бывшему сторожу солянаго магазина въ Конинѣ, Станиславу *Пастержу*, за 35 лѣтнюю его службу, 56 р. 25 к., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

91. Бывшему Помощнику Контролера Управленія Ловическаго Княжества, а впослѣдствіи сверхштатному чиновнику въ томъ же Управленіи, Евстахію иначе Евстазію *Герцбергу*, за 32-лѣтнюю его службу, 135 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

92. Бывшему Курьеру при Правительственнй Комисіи Финансовъ и Казначейства, Осипу *Зѣлинскому*, за 40-лѣтнюю его службу 200 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

93. Вдовѣ Землемѣра Отдѣленія Имуществъ и Лѣсовъ при Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, Ѳомы *Мизгальскаго*, Софіи Мизгальской, урожденной Боуфалъ и дѣтямъ ихъ: Станиславѣ-Маріи-Юзефѣ, и Казиміру-Ѳомѣ-Антону, за 21 годъ службы Мизгальскаго, 100 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а именно: 60 р. вдовѣ, а 40 р. дѣтямъ.

94. Бывшему Августовскому Губернскому Ревизору IX Округа, Коллежскому Асесору Ѳеодору *Милаковскому*, за 38-лѣтнюю службу его 900 р. с., изъ коихъ: 647 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 253 р. изъ Казны Царства.

95. Бывшему Казенному Експедитору Станціи Варшавско-Вѣнской желѣзной дороги, Титулярному Совѣтнику Карлу *Вылежинскому*, за 37-лѣтнюю его службу, 337 р. 50 к. с., изъ коихъ: 225 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, а 112 р. 50 к. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

96. Вдовѣ Смотрителя заставы при Казенномъ Управленіи г. Сѣдлецъ, Николая *Влодковскаго*, Каролинѣ Влодковской, урожденной Коссовской и дѣтямъ ихъ: Леокадіи, Осипу и Михаилу, за 31 годъ военной и гражданской службы Влодковскаго, 60 р. с.. изъ коихъ: 30 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества и 30 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства, одна половина вдовѣ, а другая дѣтямъ.

97. Бывшему Курьеру при Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, Викентію *Тржесневскому*, за 44-лѣтнюю службу его 200 р., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

98. Бывшему Младшему Дѣлопроизводителю Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, Коллежскому Асесору Осипу *Новаковскому*, за 40-лѣтнюю его службу, 750 р., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

99. Бывшему Старшему Адъюнкту Главной Дирекціи Кредит-

z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 4 k. 75 z funduszów Skarbowych.

77. P. Jakóbowi *Tugendhold*, b. Młodszemu Cenzorowi Warszawskiego Komitetu Cenzury, a zarazem b. Dyrektorowi Szkoły Rabinów w Warszawie, za 42-letnią służbę, do pensji rs. 750 nadanej mu już postanowiem Namiestnika z dnia 6 (18) Października 1864 r. dodatek w takiejże ilości rs. 750, z których: rs. 697 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 53 z funduszów Skarbowych.

78. Asesorowi Kolegjalnemu, Cyprjanowi *Nowickiemu*, b. Starszemu Kontrolerowi w Najwyższej Izbie Obrachunkowej, za 40-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 825, z których: rs. 412 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 412 k. 50 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

79. Asesorowi Kolegjalnemu, Ignacemu *Klopsch*, b. Starszemu Kontrolerowi w Najwyższej Izbie Obrachunkowej, za 40-letnią służbę, rs. 825 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

80. Juljannie z Rojewskich *Lorentz*, wdowie po Sebastjanie Lorentz, Strzelcu lasów Księztwa Łowickiego, za 23-letnią służbę jej męża, rs. 7 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

81. P. Marji z Borkowskich *Szywickiej*, wdowie po Józefie Szywickim, Poborcy Kasy Powiatu Marjampolskiego, oraz ich 2-m córkom: Marji-Eufemji i Stanisławie-Atoninie, za 25-letnią męża i ojca ich służbę, rs. 156 k. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to jest: rs. 93 k. 75 dla wdowy, a rs. 62 k. 50 dla córek.

82. P. Janowi-Ludwikowi *Maliszewskiemu*, b. Rachmistrzowi Klasy 1-ej w Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, za 40-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 1,050, z których: rs. 525 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i tyleż rs. 525 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

83. P. Erazmowi *Bartoszewskiemu*, b. Kontrolerowi Skarbowemu Powiatu Pułtuskiego, za 40-letnią służbę, rs. 900, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

84. Wawrzyńcowi-Dominikowi *Tomaszewskiemu*, b. Strażnikowi objazdowemu w leśnictwie Krzepice, za 22-letnią służbę, rs. 15 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

85. P. Marjannie z Ostaszewskich *Czartoryskiej*, wdowie po Piotrze Czartoryskim, Kontrolerze fabryki tabacznej w Działoszynie, za 42-letnią wojskową i cywilną służbę jej męża, rs. 318 k. 56 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

86. Tomaszowi *Karczewskiemu*, b. Strzelcowi w Leśnictwie Klonowo, za 41-letnią służbę, rs. 27, z których: rs. 23 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 4 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

87. Marjannie z Kolanowskich *Trzmielowskiej* v. *Ćmielowskiej*, wdowie po Stefanie Trzmielowskim v. Ćmielowskim, Strzelcu w Leśnictwie Chełm, za 37-letnią jej męża służbę, rs. 10 k. 12 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

88. Ireneuszowi *Wysockiemu*, b. Dozorcy stawów w Księztwie Łowickiem, za 34-letnią służbę, rs. 60 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

89. Helenie z Wierzynków *Rogowskiej*, wdowie po Jakóbie Aleksandrze-Konstantym Rogowskim, bednarzu przy magazynie solnym Kidule, za 28-letnią jej męża służbę, rs. 11 k. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

90. Stanisławowi *Pasterz*, byłemu stróżowi przy magazynie solnym Konin, za 35-letnią służbę, rs. 56 k. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

91. P. Eustachiuszowi v. Eustazemu *Hertzberg*, b. Pomocnikowi Kontrolera w Administracji Księztwa Łowickiego, a następnie b. nadliczbowemu urzędnikowi przy tejże Administracji, za 32-letnią służbę rs. 135 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

92. Józefowi *Zielińskiemu*, b. woźnemu przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 40 letnią służbę, rs. 200 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

93. P. Zofji z Bouffałów *Mizgalskiej*, wdowie po Tomaszu Mizgalskim, Jeometrze wydziału dóbr i lasów w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, oraz 2-u dzieciom. Stanisławie-Marji-Józefie i Kazimierzowi-Tomaszowi-Antoniemu, za 21-letnią męża i ojca ich służbę, rs. 100 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, t. j. rs. 60 dla wdowy. a rs. 40 dla dzieci.

94. Asesorowi Kolegjalnemu Teodorowi *Miłakowskiemu*, b. Rewizorowi Gubernjalnemu Okręgu IX Gubernji Augustowskiej, za 38 letnią służbę, rs. 900, z których: rs. 647 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 253 z funduszów Skarbowych.

95. Radcy Honorowemu, Karolowi *Wyleżyńskiemu*, b. Ekspedytorowi Skarbowemu przy stacji drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, za 37-letnią służbę, rs. 337 k. 50, z których: rs. 225 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 112 k. 50 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

96. Karolinie z Kossowskich *Włodkowskiej*, wdowie po n. Mikołaju Włodkowskim, dozorcy rogatkowym przy Urzędzie Skarbowym Siedlec, oraz 3-u dzieciom: Leokadji, Józefowi i Michałowi, za 31-letnią wojskową i cywilną męża i ojca ich służbę, rs. 60, z których: rs. 30 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego i tyleż rs. 30 w drodze łaski z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

97. Wincentemu *Trześniewskiemu*, byłemu woźnemu przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 44-letnią służbę, rs. 200 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

98. Asesorowi Kolegjalnemu, Józefowi *Nowakowskiemu*, byłemu Młodszemu Referentowi Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 40-letnią służbę, rs. 750 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

99. P. Stanisławowi *Smarzewskiemu*, b. Starszemu Adjunktow

наго Земскаго Общества, Станиславу *Старжевскому*, за 40-лѣтнюю военную и гражданскую его службу, 750 р., изъ коихъ: 375 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества и 375 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

100. Бывшему Секвестратору Красноставскаго Уѣзда, Титулярному Совѣтнику Александру *Полтавскому*, за 35-лѣтнюю его службу, 450 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

101. Бывшему Служителю Канцеляріи Варшавскаго Губернскаго Правленія, Станиславу *Перковскому*, за 30-лѣтнюю его службу, 55 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

102. Бывшему уѣздному Контролеру Брезинскаго Округа, Ивану *Липскому*, за 36-лѣтнюю его службу, 562 р. 50 к. с., изъ коихъ: 187 р. 50 к. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, и 375 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

103. Бывшему Младшему Ревизору внѣшней службы б. Консумціоннаго Управленія г. Варшавы, Ѳомѣ *Микульскому*, за 40-лѣтнюю службу его, къ пенсіи 337 р. 50 к. с., назначенной ему за 35 лѣтъ Постановленіемъ Намѣстника отъ 15 (27) Апрѣля 1866 г. прибавка въ количествѣ 112 р. 50 к. с. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

104. Бывшему Стражнику Казенной Стражи въ Варшавѣ, Лукѣ *Беднарскому*, за 31 годъ службы его, 75 р. с., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

105. Четверымъ дѣтямъ умершихъ Контролера солянаго магазина въ Ченстоховѣ Артура-Конрада *Райзахера* и жены его Маріанны-Елены, урожденной Обржутовичъ, а именно: Еленѣ Лидѣ, Генриху-Эдуарду, Софіи-Іоаннѣ и Петру-Альфреду за 21 годъ службы ихъ отца, 120 р. с., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

106. Бывшему Губернскому Ревизору при Управленіи Казенныхъ табачныхъ доходовъ, Карлу-Августину *Вильке*, за 36-лѣтнюю его службу, 675 р. с., изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

107. Бывшему Ревизору Варшавскаго городскаго вала, Ивану-Казиміру *Рыцерскому*, за 40-лѣтнюю его службу, 600 р. с., изъ коихъ: 585 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества и 15 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

108. Бывшему писарю солянаго магазина въ Сѣрадзѣ, Франциу *Клоссовскому*, за 40-лѣтнюю его службу, 750 р. с., изъ коихъ: 446 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, и 304 р. изъ Казны Царства.

109. Бывшему Старшему Чиновнику для особыхъ порученій при Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, Коллежскому Совѣтнику Францу *Древновскому*, за 41 годъ военной и гражданской его службы, 1,500 р. с., изъ коихъ: 1,462 р. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества, и 38 р. въ видѣ милости изъ Казны Царства.

110. Бывшему Чиновнику для особыхъ порученій при Правительственной Комисіи Финансовъ и Казначейства, Надворному Совѣтнику Людовику *Штеку*, за 40-лѣтнюю его службу, 1,350 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

111. Бывшему Смотрителю таможни въ Слупцы, Доминику *Сохачевскому*, за 30-лѣтнюю его службу, 60 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

112. Вдовѣ полотера при бывшемъ Королевскомъ замкѣ въ Варшавѣ, Станислава *Сикорскаго*, Маріаннѣ Сикорской, урожденной Зембржуской, за 41 годъ службы ея мужа, 75 р. с. изъ сумъ Эмеритальнаго Общества.

Ст. 2. Выдачу пенсій и прибавокъ въ предъидущей статьѣ означенныхъ, производить согласно правиламъ, заключающимся въ Уставахъ и Постановленіяхъ въ началѣ сего приведенныхъ.

Ст. 3. Исполненіе настоящаго Постановленія, возлагается на Финансовое Управленіе Царства Польскаго и другія вѣдомства по принадлежности.

Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, za 40-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 750, z których: rs. 375 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, i tyleż rs. 375 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

100. Radcy Honorowemu, Aleksandrowi *Półtawskiemu*, byłemu Sekwestratorowi Powiatu Krasnostawskiego, za 35-letnią służbę, rs. 450 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

101. Stanisławowi *Perkowskiemu*, byłemu posługaczowi biura Rządu Gubernjalnego Warszawskiego, za 30-letnią służbę, rs. 55 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

102. P. Janowi *Lipskiemu*, byłemu Kontrolerowi Powiatowemu Okręgu Brzezińskiego, za 36-letnią służbę, rs. 562 k. 50, z których: rs. 187 k. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 375 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

103. P. Tomaszowi *Mikulskiemu*, b. Rewizorowi Młodszemu Służby zewnętrznej b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, za 40 letnią służbę, do pensji emerytalnej rs. 337 k. 50, nadanej mu już postanowieniem Namiestnika z dnia 15 (27) Kwietnia 1866 r. za lat 35 służby, dodatek w ilości rs. 112 k. 50 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

104. Łukaszowi *Bednarskiemu*, b. strażnikowi Straży Skarbowej w Warszawie, za 31-letnią służbę, rs. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

105. Czworgu dzieciom po n. Arturze-Konradzie *Rajzacher*, Kontrolerze Magazynu Solnego w Częstochowie i n. Marjannie Helenie z Obrzutowiczów małżonkach pozostałym, jako to: Helenie-Lidzie, Henrykowi-Edwardowi, Zofji-Joannie i Piotrowi-Alfredowi, za 21-letnią ich ojca służbę, rs. 120 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

106. P. Karolowi-Augustowi *Wilke*, byłemu Rewizorowi Gubernjalnemu przy Administracji Rządowej dochodów tabacznych, za 36-letnią służbę, rs. 675 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

107. P. Janowi-Kazimierzowi *Rycerskiemu*, byłemu Rewizorowi okopów Warszawskich, za 40-letnią służbę, rs. 600, z których: rs. 585 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 15 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

108. P. Franciszkowi *Klossowskiemu*, b. Pisarzowi Magazynu solnego w Sieradzu, za 40-letnią służbę, rs. 750, z których: rs. 446 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 304 z funduszów Skarbowych.

109. Radcy Kolegjalnemu, Franciszkowi *Drewnowskiemu*, b. Starszemu Urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 41-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 1,500, z których: rs. 1,462 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 38 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

110. Radcy Dworu, Ludwikowi *Sztek*, b. Urzędnikowi do szczególnych poruczeń przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, za 40-letnią służbę, rs. 1,350 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

111. Dominikowi *Sochaczewskiemu*, b. Dozorcy przy Komorze Celnej w Słupcy, za 30-letnią służbę, rs. 60 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

112. Marjannie z Zembrzuskich *Sikorskiej*, wdowie po Stanisławie Sikorskim, froterze przy b. Zamku Królewskim w Warszawie, za 41-letnią jej męża służbę, rs. 75 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

Art. 2. Wypłata pensij i dodatków w artykule poprzedzającym wyszczególnionych, zarządzoną być ma stosownie do przepisów zawartych w Ustawach i postanowieniach na wstępie powołanych.

Art. 3. Wykonanie niniejszego postanowienia Zarządowi Finansowemu w Królestwie i władzom do których to należy, poleca się.

Г. Варшава, дня 5 (17) Мая 1867 г.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ (подписалъ) Графъ *Бергъ*.

Управляющій дѣлами Совѣта Управленія (подписалъ) *А. Заборовскій*.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. *3789*). *Sąd Pokoju Wydziału Hypotecznego w Olkuszu.*

Z powodu wniesionego żądania, przez Józefata Piechowicza, wywołania do pierwiastkowej regulacji poniżej wyszczególnionej nieruchomości, w mieście Czeladzi Okręgu tutejszym położonej.

Zawiadamiu osoby interesowane, że termin do regulacji tej wyznaczonym został na dzień 17 (29) Września r. b. poczynając od godziny 10 z rana, wszelkie więc zgłoszenia się do nieruchomości pomienionej z pretensjami prawnemi dokumentami popartemi, winny nastąpić w oznaczonym terminie, bądź przez samych interesowanych, bądź przez ich pełnomocników prawnie upoważnionych, a to pod skutkami prekluzji art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 oznaczonej.

Zawiadamia przytem że decyzja jaka w tej mierze zapadnie w dniu 21 Września (3 Października) t. r. ogłoszoną zostanie.

Nieruchomość do regulacji podana jest jak następuje.

a. Dom w mieście Czeladzi przy ulicy Bytomskiej pod Nr. 217 pomiędzy posesjami Wincentego Krawczyka i Stanisława Jurkiewicza położony z zabudowaniami.

b. Dom pod Nr. 2:4 przy ulicy Zamornej pomiędzy domami Macieja Madli i Mikołaja Sypnia z placem i ogrodem w tychże granicach.

c. Stodoła przy ulicy do Milowic wiodącej pomiędzy stodołami Andrzeja Rączaszka i Mateusza Niedbały o dwóch sąsiekach i murowanych słupach.

d. Grunt między drogą Bendzińską, gruntem ornym Krajewskiego i drogą do Modrzejowa, gruntem Józefy Podstawskiej i stodoła na tymże gruncie, oraz nadmiarek za rzeką Brynicą między gruntami Wincentego Łazowskiego i Jana Gajdki.

e. Pierwsza połówka z cwierci gruntu, z trzech pól pod Bendzinem za rzeką Brynicą i pod Przyłają leżących, złożonej, od domu Macieja Opalskiego poczynająca się, między innemi gruntami Piechowicza a posesją Raczaszka leżąca, z sześciu zagonów ośmio skibowych składająca się w szesz złożona.

f. Stajanie gruntu między drogą grodzicką i gruntem Stanisława Kuci położone. od stodoły Macieja Opalskiego do drogi Wojkowickiej ciągnące się.

g. Cwierć gruntu w granicach miasta Czeladzi z trzech pól składająca się, z jakich pierwsze pole leży pod Bendzinem między polami Walentego Lewandowskiego i Antoniego Jurczyńskiego, drugie pole leży pod Przełają między gruntami Walentego Lewandowskiego i Jana Kapuścika, trzecie pole za rzeką Brynicą między polami także Lewandowskiego i Stanisława Jurczyńskiego oraz Andrzeja Baci.

h. Równa półowa sześciu cwierci z wyłączeniem siedmiu zagonów z pierwszego stajania w Czeladzi do Wojkowic ciągnącego się, z jakich dwie położone są pod Przyłają, między gruntami Kacpra Kuci i drogą Grodzicką dwie drugie od granic Grodzickich do granic Milowskich między gruntami Kacpra Kucin i ś. p. Antoniego Egiersztofa ciągnąca się. zaś trzecie za rzeką Brynick między gruntami tegoż Kucia i Podstawskiego są położone. jakich to sześciu cwierci pomieniona połowa w szerokości i długości od zachodu do gruntów Kacpra Kuci, zaś od wschodu do drugiej rownej połowy na teraz przez Franciszka Kipińskiego nabytej przytyka.

i. Pole pod Przełają między Janem Mańką i Janem Pyrciem położone, od strony Jana Pyrcią do drogi do Wojkowic komornych prowadzącej ciągnące się.

k. Nadmiarek gruntu pod Bernackim położony, między gruntami Mateusza Kapuścińskiego i Józefa Kusia położony.

l. Nadmiarek w nomenklaturze Borzysze, między gruntami Tomasza Sztucznia i Pawła Wieczerek położony.

ł. Nadmiarek gruntu o dwunastu zagonach na Górnikach, między Jakubem Domańskim i Andrzejem Rączarskim położony.

m. Nadmiarek pod Bendzinem między gruntami prebendy miejscowej i gruntami Szymona Jaworka położony.

n. Nadmiarek na Borzyszu między Antonim Wieczorkiem i Januszem Sztuką leżący.

o. Pół ćwierci gruntu w czterech polach z nadmiarkiem cwierciowym, jaki to grunt leży pod Przełają i dotyka z jednej strony gruntów Konstantego Niepiekło z drugiej Szymona Szkoca, oraz stodołą, nadto nadmiarek drugi nabyty od Barbary z Nieszporków Podajewskiej pod Bendzinem położony pomiędzy gruntami Wojciecha Nieszporek z jednej a Anną Fabrycy, z drugie strony i nadmiarek trzeci od Katarzyny z Jelonkow Machańskiej również pod Bendzinem, pomiędzy gruntami Jana Brejta i Sypienia położony.

Olkusz d. 12 (24) Czerwca 1867 r.

Podsędek,

N. D. *3790*). *Sąd Pokoju Wydziału Hypotecznego w Olkuszu.*

Z powodu wniesionego żądania przez Berka Monszona, wywołania do pierwiastkowej regulacji połowy domu w mieście Sławkowie przy ulicy Rynek położonego, dawniej Nr 32 a nateraz 42 oznaczonego i składającego się z dwóch stancji, alkierza, komory, sklepu od rynku, piwnicy murowanej pod zabudowaniami, dwóch chlewów większych i dwóch mniejszych, szopy na sieczkę i piwnicy pod tąż szopą oraz placu od rynku do ulicy S-to-Jańskiej ciągnącego się, na którym to placu jest sad drzew owocowych. Zawiadamia osoby interesowane że termin do regulacji tej wyznaczonym został w Sądzie tutejszym na dzień 18 (30) Września b. r. poczynając od godziny 10 z rana, wszelkie więc zgłaszania się z pretensjami do nieruchomości pomienionej prawnemi dokumentami popartemi, winny nastąpić w czasie oznaczonym, bądź osobiście przez interesowanych, bądz przez pełnomocników prawnie legitymować się mogących, a to pod skutkami prekluzji art. 154 i 160 pra. hyp. z r 1818 oznaczonej. Zawiadamia przytem że decyzja jaka zapadnie w tej mierze w dniu 21 Września (3 Pazdziernika) t. r. zostanie ogłoszoną.

Olkusz d. 12 (24) Czerwca 1867 r.

LICYTACJE I SPRZEDAZE PUBLICZNE.

(N. D. 3736). *Варшавскій Военный Округъ.*

Въ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи Варшавскаго Военнаго Округа, назначается 1 (13) Аргуста сего года торъ, безъ переторжки, на продажу чугуна въ снарядахъ и орудіяхъ въ крѣпостяхъ Варшавской до 15,000 пуд. и въ Брестъ-Литовской до 38,000 пудовъ.

Желающіе вступить въ изустны торгъ обязаны представить, при прошеніи, залогъ для обезпеченія покупки чугуна, въ Варшавѣ на 684 руб., а въ Брестѣ на 932 руб. По окончаніи же переторжки, залогъ долженъ быть дополненъ такъ, чтобы составлялъ одну десятую часть сумы предложенной за чугунъ на торгахъ.

Допускается присылка запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть доставлены въ Окружное Артилерійское Управленіе въ день торга къ 11 часамъ утра, съ залогомъ.

Залогъ долженъ быть представленъ какъ на изустныхъ торгахъ, такъ и при запечатанномъ объявленіи, наличными деньгами или законными процентными бумагами.

Продажа чугуна будетъ произведена на нижеслѣдующихъ условіяхъ:

1. Лицо, купившее чугунные предметы, обязывается по заключеніи контракта забрать таковые въ теченіе 8 мѣсяцевъ считая срокъ со дня заключенія контракта, внося по мѣрѣ полученія чугуна, деньги.

Если окажется чугуна болѣе или мѣнѣе противъ назначеннаго количества къ продажѣ, то покупщикъ, въ первомъ случаѣ обязанъ забрать чугунъ по контрактной цѣнѣ, а въ послѣднемъ не имѣть на казну ни какой претензіи.

2. Такъ какъ по существующему порядку, снаряды въ настоящимъ видѣ не могутъ быть выданы, а должны быть непремѣнно приведены въ такое состояніе, чтобы были годны только для употребленія на другія издѣлія, то лица явившіяся, на торги обязаны предъ начатіемъ оныхъ, объявить письменно, на какомъ именно заводѣ или фабрикѣ, онѣ намѣрены произвести переливку снарядовъ и, не пожелаютъ-ли на свой счетъ обрачитъ ихъ въ ломъ на мѣстѣ, въ крѣпости.

3. Переливка снарядовъ на заводѣ будетъ производиться подъ надзоромъ мѣстнаго Полицейскаго Начальства.

4. Покупщикъ тотчасъ по окончаніи переторжки обязанъ дать подписку въ томъ, что онъ будетъ ожидать утвержденія за нимъ подряда и если таковой признается для казны не выгоднымъ, то онъ покупщикъ, не будетъ имѣть въ отказѣ на казну никакой претензіи.

5. Покупщикъ, по объявленіи ему объ утвержденіи за нимъ подряда, въ теченіе 2 недѣль долженъ самъ или чрезъ повѣреннаго заключить контрактъ на гербовой бумагѣ установленнаго достоинства. Если покупщикъ будетъ проживать въ другомъ мѣстѣ, то двухъ недѣльный срокъ считается послѣ того времени, которое нужно на посылку по почтѣ объявленія и на полученіе отъ него отвѣта.

6 Если покупщикъ въ опредѣленный § 5 условій срокъ, не заключитъ контракта или откажется во все отъ покупки то онъ лишается залога, который остается въ казнѣ.

7. Право передачи подряда другому лицу на точномъ основаніи условій контракта, предоставляется покупщику, но не иначе какъ съ разрѣшенія Начальника Артилеріи Варшавскаго Военнаго Округа.

8. Во всѣхъ случаяхъ, о коихъ въ настоящихъ условіяхъ не поименовано, должно руководствоваться правилами, указанными въ сводѣ военныхъ постановленій и существующями въ Имперіи законами гражданскими, сколько эти послѣдніе по свойству подрядовъ военнаго вѣдомства и по обстоятельствамъ дѣла приличны быть могутъ.

Г. Варшава, 17 Іюня дня 1867 года.

Начальникъ Артилеріи, Генералъ-Лейтенантъ, Князь Масальскій.

Старшій Адъютантъ, Полковникъ, Туношенскій.

(N. D. 3623). *Zarząd XI. Okręgu Komunikacji.*

Na wykonanie w r. b. robót rekonstrakcyjnych i konserwacyjnych na Kanale Augustowskim, odbytą zostanie licytacja w biorze Zarządu XI. Okręgu Komunikacji dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1867 r. o godzinie 1 z południa przez opieczętowane deklaracje, w sposobie postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Maja 1833 r. wskazanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy dwoma zatwierdzonemi kosztorysami objętej, wynoszącej razem rsr. 3,012 kop. 88, wyraźniej rubli srebrnych trzy tysiące dwanaście, kopiejek ośmdziesiąt ośm in minus.

Mający zamiar ubiegać się o to przedsiębierstwo powinien w miejscu i czasie wyżej wskazanych złożyć na ręce Naczelnika XI, Okręgu Komunikacji deklaracje podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną, a w tej deklaracji bez żadnych warunków i zastrzeżeń wymienić wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreślań ilość procentów od powyższej sumy na rzecz Skarbu odstąpionych.

Deklaracje nie podług wzoru napisane lub złożone po godzinie 1 z południa nie będą przyjęte, i na takowe wzgląd mianym nie będzie

Deklaracje opieczętowane obok adresu do „Zarządu XI. Okręgu Komunikacji" powinny mieć wyraźny nadpis „Deklaracja na roboty rekonstrukcyjne i konserwacyjne na kanale Augustowskim do licytacji w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. 1867 r. odbyć się mają.

Do każdej Deklaracji należy dołączyć kwit Banku Polskiego lub Kasy Skarbowej miasta Warszawy na złożone vadium w sumie rs. 450, wyraźnie rubli srebrem czterysta pięćdziesiąt, gotowizną lub w papierach publicznych i rsr. 20 gotowizną na koszta ogłoszenia licytacji.

Szczegółowe warunki do licytacji i kosztorysy zatwierdzone są do przejrzenia w Zarządzie XI. Okręgu Komunikacji każdego dnia wyjąwszy Niedziele i Święta, od godziny 9 rano do 3 z południa,

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia miesiąca 1867 r. podaję niniejszą deklarację iż podejmuje się według zatwierdzonych dwóch kosztorysów wykonać roboty rekonstrukcyjne i konserwacyjne na Kanale Augustowskim, i od sumy w tychże kosztorysach na rs. 3,012 kop. 88 obliczonej, odstępuję na rzecz Skarbu procentów od sta N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym. Zaświadczenie Kasy N. na złożone w niej vadium rsr. 450 i gotowizną rsr. 20, na koszta ogłoszenia licytacji składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o przesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N. miesiąca N. roku 1867

(Podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 12 (24) Czerwca 1867 r.

Naczelnik Okręgu,
Generał Lejtnant, Szuberski,
za Naczelnika Kancelarji, Stępiński.

(N. D. *3812*.) *Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Konstantego Dylewskiego Profesora Gimnazjum Płockiego, w mieście Płocku zamieszkalego, a zamieszkanie prawne do tego intresu u Józefa Brudzyńskiego Patrona, również w Płocku zamieszkałego, obrane mającego, który to Patron popieraniem sprzedaży dóbr poniżej opisanych, zajmować się będzie w egzekucji Sądowej z mocy prawnych tytułów przeciwko Walentemu Cieślińskiemu właścicielowi dóbr Rycharcice Gnaty, w tychże dobrach Okręgu Płockim mieszkającemu, rozwiniętej; Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym aktem w dniu 19 Kwietnia (1 Maja) r. b. rozpoczętym, a dnia 22 Kwietnia (4 Maja) tegoż r. ukończonym, w poszukiwaniu wierzytelności Dylewskiemu od Cieślińskiego przypadającej, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra Rycharcice Gnaty, których opis jest następujący:

Dobra te leżą w Gminie Lelice Okręgu Płockim w obrębie Sądu Pokoju w Płocku, odległe są od miast: Płocka o wiorst 21, Sierpca o wiorst 15, Bielska o wiorst 7. Graniczą na wschód z wsią Rycharcice Wielkie i Koskowem Bronoszewicami, na południe ze Strusinem i Golejewem, a na zachód i północ z Gozdowem. Są własnością Walentego Cieślińskiego, a zostają w posiadaniu zastawnem małżonków Trzcińskich w procencie od sumy rs. 4,500 do dnia 12 (24) Czerwca r. b. i nadal na lat trzy w razie niezapłacenia tej sumy, a to z mocy aktu przed Emiljanem Ordon Rejentem w Płocku dnia 31 Maja (12 Czerwca) 1866 r. spisanym.

W dobrach tych są:

A. Zabudowania dworskie:

1. Dom mieszkalny dworski z szachulcu, wewnątrz klinikami wapnem obrzuconemi, a zewnątrz deskami sosnowemi obity, z dachem słomianym, dwoma kominami z surówki i z przystawką z bali na słupach, zajmowany w połowie przez Cieślińskiego, a w drugiej połowie przez małżonków Trzcińskich. 2. Chlewy i kurniki z bali słomą kryte, o sześciu komorach. 3. Stajnie z drzewa w słupy słomą kryte. 4. Stodoła drewniana słomą kryta, mająca w jednym zasieku spichrz o jednej komorze z podłogą bez pułapu. 5. Owczarnia razem z szopą z bali na słupach słomą kryta. 6. Studnia balami opogródkowana. 7. Gołębnik na słupie drewnianym w ziemię wkopany.

B. Zabudowania wiejskie należące do uwłaszczonych włościan:

1 Chałup z drzewa słomą krytych dwie, każda o jednym kominie murowanym. 2. Buda w ziemi na kozłach ziemią obsypana, z kominem z surówki. 3. Stodółka i dwie szopy razem postawione z bali na słupach słomą kryte.

C. Grunta:

1. Siedlisko dworskie pod budowlami i podwórzem, ma gruntu klasy III około morg 2. 2. Siedliska i ogrody wiejskie mają gruntu tejże klasy morg 3 prętów 150. 3. Ogród za dworem kamieniami obrukowany, w którym jest drzewek owocowych 56 i uli z pszczołami pięć, ma morgę 1 prętów 20. 4. Ogród zwany kapuśnik ma prętów 100. 5. Ogrody włościańskie przy chałupach mają morgę 1. 6. Grunta orne folwarczne podzielone na trzy pola, mają przestrzeni morgów 86, w drugiej 54. 7. Kawał gruntu z lasem morg 10. 8. Grunta orne włościańskie mają w jednym miejscu morg 6 prętów 30, w drugim miejscu morgę 1 prętów 150, w trzecim morg 4. 9. Łąki dworskie mają w jednym miejscu mórg 9, w drugim zarosłe krzewiną liściastą młodocianą w gruncie klasy II morg 46 prętów 150. 10. Łąki włościańskie obejmują morgę 1. 11. Las brzozowy i sosnowy ma mórg 56. 12. Zarośle na którym jest olszyna i jałowiec ma mórg 10. 13. Błoto kępiną zarosłe ma morg 1. 14. Drogi i rowy obejmują mórg 2.

Ogólna rozległość dóbr zajętych wynosi włók 9 morgów 25 prętów 200 miary nowopolskiej.

W zajętych dobrach było dawniej kopcarzy sześciu to jest: 1. Marceli Markowski, 2. Stanisław Gumiński, 3. Tomasz Wojciechowski, 4. Stanisław Fawierkiewicz sołtys, 5. Kacper Nagrocki, 6. Jan Filan, którzy pobierali ze dworu kopczyznę żyta jęczmienia po 6 mendli, owsa, grochu i gryki po trzy pręty, oraz mieli ogrody półmorgowe, a za to każdy odrabiał po dni trzy w tygodniu; było także ogrodnic czyli wyrobnic kobiet dwie, odrabiających rocznie z mieszkań i ogrodów przez siebie zajmowanych po jednym dniu w tydzień; wszyscy ci kopcarze i ogrodnice są obecnie uwłaszczonemi, bez żadnych obowiązków dla dworu, a grunta i zabudowania zajmowane przez nich zamieszczone zostały jedynie celem odebrania wynagrodzenia jakie przyznane będzie.

W dobrach zajętych niema inwentarzy, sprzętów, zakładów i fabyk, jest tylko owiec macior sztuk 140, które Komornik zajął razem z dobrami.

Nadmienia się, iż lubo w wykazie hypotecznym dóbr Rycharcice Gnaty jest wzmianka o gruntach na Kuskowie Bronoszewicach lit. B. i na Stradzewie lit. A., te jednak przy zajęciu w oddzielnym ograniczeniu wynalezione być nie mogły i mieszczą się w ogólnej przestrzeni zajętych gruntów, które są klasy III. Podatki opłacające się z dóbr zajętych wynoszą rocznie rs 109 kop, 54.

Akt zajęcia doręczonym został Aleksandrowi Solncew Naczelnikowi Powiatu Płockiego i Stanisławowi Sulikwskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Płocku, d. 11 (23) Maja r. b., oraz Pawłowi Starorypińskiemu Wójtowi gminy Lelice d. 15 (27) Maja t. r.

Wniesienie aktu zajęcia do księgi wieczystej dóbr Rycharcice Gnaty w dniu 23 Maja (4 Czerwca) a wpisanie do księgi zaaresztowań w dniu dzisiejszem nastąpiło.

Pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i wa-

runków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego dnia 12 (24) Lipca 1867 r. o godzinie 10 z rana, poczem co dwa tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja warunków będą miały miejsce.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono na tablicy w Sali Audjencjonalnej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz wydano Józefowi Brudzyńskiemu Patronowi, sprzedaż tę popierającemu.

Płock d. 1 (13) Czerwca 1867 r.
Michał Betiej.

(N. D. *3814*). *Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, że na skutek wyroku Trybunału tutejszego w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b. z powództwa Alfonsa Truszkowskiego, przeciwko Nepomucenie z Kokczyńskich Truszkowskiej, matce i głównej opiekunce nieletniego Cezarego Truszkowskiego, w Domaniewku zamieszkałej, którego przydanym opiekunem jest Ksawery Dzierzawski w Mistulicach, oraz Izabeli z Truszkowskich Teofila Zidler żonie w wsi Sokolnikach zamieszkałej, przez Franciszka Marzyńskiego Patrona bronionym, zapadłego, sprzedane będą ostatecznie w dniu 3 (15) Lipca r. b. o godzinie 3 z południa przed Starczewskim Sędzią delegowanym, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Kaliszu Wydziału II, dobra ziemskie Zelgoszcz w Okręgu Wartskim i Domaniewek w Okręgu Zgierskim położone, w dwóch oddziałach, mianowicie: oddział I, dobra Zelgoszcz, a w oddziale II dobra Domaniewek.

Wadjum do oddziału I ma być złożone rsr. 3,000, a do II, rsr. 2,000, dalsze warunki i zbiór objaśnień przejrzane być mogą u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Kalisz d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1867 r.
Franciszek Modrzejewski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

(N. D. *3657*). *Wydział Sądu Poprawczego przy Zarządzie Ober-Policmajstra.*

Od osoby podejrzanej odebraną została szruba żelazna w depozycie sądu tutejszego znajdująca się, wzywa przeto poszkodowanego właściciela ażeby z dowodami usprawiedliwiającemi własność zgłosił się do Wydziału w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia, gdyż po upływie bez skutecznie oznaczonego terminu z depozytu, podług obowiązujących przepisów postąpionem będzie.

Warszawa d. 9 (21) Czerwca 1867 r.
Prezydujący, W. Juściński.

(N. D. *3679*). *Sąd Policji Poprawczej Wydziału II. w Warszawie.*

Zapozywa Joska Kon, lat 23 liczącego, wyznania mojżeszowego, ostatnio w mieście Makowie Powiecie Pułtuwskim mieszkającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, iżby w ciągu dni 30 licząc od daty niniejszego zapozwu, stawił się w sądzie tutejszym w sprawie własnej.

Warszawa dnia 10 (22) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący Moczydłowski.

(*N. D. 3817*) *Sąd Policji Poprawczej, Wydziału II. w Warszawie.*

W końcu Marca r. b. do wsi Sękocin w Powiecie Warszawskim przybyła nieznana kobieta, niemowa, żebractwem trudniąca się, około 40 lat mieć mogąca, wzorstu średniego twarzy ściągłej, oczu piwnych, nosa miernego, ust miernych, brody okrągłej, w obu szczękach niemająca po czterech bocznych zębów, ubrana w kaftan watowy stary podarty, koloru bronzowego, chustkę na głowie w kratki czarne i białe, koszulę starą płócienną, spódnicę starą w paski, fartęch niebieski w paski białe, na szyi miała krzyżyk mały mosiężny i dwa medaliki; która przybywszy w tejże wsi kilka dni, tamże zmarła. Z tego powodu Sąd Policji Poprawczej, wzywa osoby o imieniu, nazwisku, pochodzeniu i zamieszkaniu powyższej kobiety jakąkolwiek wiadomość mające, aby takową jak najśpieszniej udzielić zechciały temuż Sądowi lub najbliższej władzy policyjnej.

Warszawa, d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N. D. *3684*). *Sąd Policji Poprawczej w Janowie.*

Zapozywa Marjanną Gałkowską v. Gałkowę v. Gałczyckę, lat 27 liczącą, poprzednio w mieście Tarnogrodzie zamieszkałą, z wyrobku utrzymującą się, obecnie z pobytu niewiadomą, aby się w dniach 30 w Sądzie tutejszym stawiła, dla złożenia tłomaczenia w sprawie własnej, a to pod skutkami prawa.

Janów d. 7 (19) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

(N. D. *3613*). *Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie.*

Wzywa 1. Ksawerego Szklarskiego lat 25, 2. Stanisława Kolasińkiego lat 32, katolików, bezżennych, ze służby jako lokai utrzymujących się, w mieście Częstochowie Gubernji Petrokowskiej zamieszkałych, ostatecznie w mieście Warszawie przebywających, a obecnie z pobytu niewiadomych, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia licząc, stawili się w Sądzie tutejszym do publikacji wyroku Sadu Apelacyjnego Królestwa w dniu 10 (22) Grudnia 1866 r. co do nich wydanego lub o miejscu swego pobytu donieśli, gdyż w razie przeciwnym, Sąd postąpi według prawa.

Petrokow d. 1 (13) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegjalny, Chmieliński.

(N. *D. 3729*). *Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie.*

Rozalja Wadlewska dziewczynka lat 11 licząca we wsi Srocku powiecie Petrokowskim zamieszkała, zeznała przed Sądem, iż widziała jak Antoni Kubala gajowy z Szynczyc uderzywszy kijem jakiegoś człowieka w lesie Szynczyckim, zabił go gdyż nazajutrz po zajściu widziała go nieżywym na ziemi leżącym, gdy tymczasem pomimo najskrupulatniejszych poszukiwań przez Sąd dopełnionych, trup wynalezionym nie został, a obwiniony o zabójstwo do czynu tego nie przyznaje się. Dla tego wzywa każdego aby baczną zwrócił uwagę czyli w której gminie nie brakuje człowieka, któryby w d. 22 Maja (3 Czerwca) r. b. mógł się znajdować w lesie do Szynczyc należącym, i tam życia pozbawionym został i o tem Sądowi doniósł.

w Petrokowie, dnia 7 (19) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Chmieleński.

(N. D. 3584.) *Sąd Poprawczy Wydziału Kaliskiego.*

W dniu 5 (17) Marca r. b. w lesie do dóbr Nowa-Wieś Szymanowska w Okręgu Pyzdrskim położonych, należącym przez chłopca pasącego bydło dostawione zostały zwłoki dziecięcia nieżywego, które wieprz z mrowiska wydobył i szarpać począł. Chłopiec niemogąc odpędzić wieprza pobiegł po ludzi lecz zanim przybyli, wieprz zwłoki dziecka uszkodził tak znacznie, że czaszkę z tyłu głowy zdruzgotał i wszystkie wnętrzności z klatki piersiowej i brzucha pożarł.

Wedle wyprowadzonego śledztwa sądowolekarskiego okazało się iż dziecię było nowonarodzone płci żeńskiej, donoszone, wykształcone i przyszło na świat żywe.

Ktoby był sprawcą tego okrutnego czynu, a mianowicie kto był matką tego dziecięcia dotąd niewiadomo. Sąd przeto wzywa każdego ktoby o tem posiadał wiadomość ażeby takową jak najspieszniej Sądowi naszemu udzielił.

w Tyńcu pod Kaliszem dnia 2 (14) Czerwca 1867 r.

Sędzia Prezydujący, Bromirski.

(*N. D. 3745*). *Sąd Policji Poprawczej w Brestie Kujawskim.*

Zapozywa Edwarda Pietkiewicza, dymisjonowanego porucznika wojsk Cesarsko-Ruskich, byłego Burmistrza miasta Brdowa, ostatecznie w mieście Warszawie w domu pod Nr. 625 zamieszkałego, obecnie znajdującego się w niewiadomem miejscu w Cesarstwie, ażeby w ciągu miesięcy trzech od daty niniejszego ogłoszenia w Sądzie tutejszym w własnej sprawie stawił się lub najbliższemu Sądowi o swym pobycie doniósł, w razie przeciwnym, dalsze środki prawne przedsiewzięte zostaną.

Brest Kujawski d. 13 (25) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Tryniszewski.

(N. D. 3727). *Sąd Policji Poprawczej w Brestie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że Teofila Brzezińska, stała mieszkanka miasta Radziejowa w Gubernji Warszawskiej, za niedozwolone i błędne leczenie, wyrokiem prawomocnym sądu tutejszego z dnia 10 (22) Sierpnia r. z. z Art. 576 K. K. G. i P. na areszt przez tygodni trzy z oddaniem pod dwuletni dozór policyjny skazaną została.

Brest dnia 12 (24) Czerwca 1867 roku.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu Tryniszewski.

(N. D. 3682). *Sąd Policji Poprawczej w Lublinie.*

Wyrokami prawomocnemi przysądzono rs. 49 kop. 53½ na poczet szkody kradzieży zrządzonej Franciszkowi Gostkowskiemu ówczasowemu właścicielowi dóbr Moszewki w Gubernji Lubelskiej położonych, ponieważ pomieniony Gostkowski obecnie z pobytu teraźniejszego wiadomym nie jest. Wzywa zatem niniejszem tegoż Gostkowskiego, a w razie nastąpionej jego śmierci Sukcesorów po nim pozostałych, aby po odbiór namienionej kwoty do Sądu tutejszego zgłosili się, lub też o miejscu swego zamieszkania i prawach swych w ciągu dni 60 Sąd Poprawczy zawiadomili, w przeciwnym bowiem razie kwota powyższa na rzecz Skarbu Królestwa zasądzoną zostanie.

Lublin d. 30 Maja (11 Czerwca) 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

(N. D. *3583.*) *Sąd Policji Poprawczej w Siedlcu.*

Zapozywa Jana Sroczyńskiego lat 38 liczącego, piwowara, ostatecznie we wsi Drążgowie Okręgu Żelechowskim zamieszkałego, a obecnie z pobytu niewiadomego aby się w ciągu dni 30 od daty niniejszego zapozwu licząc stawił w Sądzie tutejszym dla udzielenia objaśnień w sprawie dochodzenia przyczyny pogorzeli we wsi Drążgowie wynikłej, lub też o miejscu swege teraźniejszego zamieszkania powiadomił, w razie bowiem przeciwnym listami gończemi ściganym będzie.

w Siedlcu d. 5 (17) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący,
Alexandrowicz.

(N. D. *3685.*) *Sąd Policji Prostej w Radomiu.*

Podaje do publicznej wiadomości: że podczas rewizji w d. 29 Kwietnia (11 Maja) r. b. u kilku podejrzanych osób we wsi Nowolipiu Gminie Radom, Okręgu Radomskim odbytej, znaleziono następujące przedmiota, prawdopodobnie z kradzieży pochodzące; a mianowicie:

1. Wielki medal złoty oprawny w miedzianą obrączkę, na jednej stronie którego jest wyobrażony portret Najjaśniejszego Cesarza Aleksandra I. z napisem w około, a na drugiej stronie napis „unus qui nobis resti tuit rem die XX Junii A. MDCCCXV." z wieńcem u dołu.

2. 159 sztuk srebnej monety, każda na rs. 1 kop. 50, talar pruski, srebrna moneta na 75 kop. i złota moneta na rs. 3.

3. Medal srebrny na pamiątkę wojny Sewastopolskiej.

4. Białą chustkę od nosa ze znakiem „Butkowski" dwa ręczniki, z tych jeden ze znakiem H. C., a drugi ze znakiem B. W. N. 17, oraz ręcanik oznaczony cyfrą A. R.

5. Trzy chustki od nosa oznaczone cyframi A. K., K. M. N. 4 i E. S.

Wzywa przeto osoby interesowane, aby z dowodami własność wymienionych przedmiotów udowodnić mogącemi, w ciągu dni 30 od daty zamieszczenia niniejszego ogłoszenia do Sądu Policji Poprawczej w Radomiu zgłosiły się, po upływie bowiem tego terminu podług prawa postąpionem będzie.

Radom d. 9 (21) Czerwca 1867 r.
Podsędek, Mierzyński.

(N. D. *3748*) *Sąd Policji Poprawczej w Płocku.*

Sledząc sprawców rozbojów w ostatnich czasach w Powiecie Rypińskim nastąpionych, u osób podejrzanych, powynajdywene zostały przedmiota z kradzieży pochodzące, mianowicie:

a. Skura z bydlęcia.

b. Żyto z przenicą około garncy 24, groch około garney 6.

c. Obrus duży biały.

d. Chustka jedwabna duża zielona z szerokim szlakiem czerwonym do koła. i

e. Chustka męzka czarna jedwabua na szyje.

Osoby przeto poszkodowane, przedmiota powyższe po udowodnieniu ich własności mogą odebrać z Sądu tutejszego, przy tem nadmienia że przedmiota *a.* i *b.* znajdują się w depozycie Wójta gminy Żałe w powiecie Rypińskim, oraz że jeżeli po upływie dni 30 od daty dzisiejszej, ogłoszenie to bez skutku pozostanie, przedmiota powyższe na Skarb Królestwa przeznanzone zostaną.

Płock d. 12 (24) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski

(*N. D. 3604*). *Sąd Policji Poprawczej w Płocku.*

Zapozywa Franciszka Olszewskiego wyrobnika, ostatnio w mieście Szreńsku Powiecie Mławskim zamieszkałego, który jak Burmistrz tego miasta donosi, za zasportem na 6 miesięcy udzielonym mu, wydalił się w dniu 3 (15) Maja 1867 roku w Gubernje: Płocką, Warszawską i Kaliską w niewiadome miejsce, aby dla ogłoszenia wyroku Sądu Poprawczego Płockiego, daty 29 Kwietnia (11 Maja) 1867 r. w sprawie jego wydanego, w przeciągu dni 30 od daty ogłoszenia w Sądzie tutejszym stawił się, po upływie bowiem zakreślonego terminu, zaocznie z nim postąpionem będzie.

Płock d. 2 (14) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

(N. D. *3737*). *Sąd Policji Prostej w Ostrołęce.*

Zapozywa Romualda Godlewskiego, z pobytu niewiadomego, ażeby się stawił przed Sądem Policji Poprawczej w Pułtusku lub też przed Sądem Policji Prostej w Ostrołęce pod rygorem zaocznego postąpienia.

Ostrołęka d. 1 (13) Czerwca 1867 r.
Podsędek,
Asesor Kolegialny, Sokołowicz.

(*N. D. 3738*). *Sąd Policji Prostej w Sandomirze.*

W dniu 8 (20) Czerwca 1867 r. we wsi Janiszowie Powiecie Janowskim, a w jurisdykcji Sądu naszego, przy samem brzegu rzeki Wisły, wydobyte zostały z wody zwłoki nieżywe mężczyzny, zupełnie nagie wieku lat 40 wzrostu średniego, budowy silnej, całe zepsute, trudne do bliższego rozpoznania, z imienia, nazwiska, pochodzenia niewiadome, wzywa przeto każdego, ktoby jaką wiadomość posiadał o powyż opisanym, aby takową Sądowi naszemu lub najbliższej władzy udzielić zechciał.

Sandomier d. 12 (24) Czerwca 1867 r.
p. o. Podsędka, L. Woliński.

(D. N. *3603*) *Sąd Policji Poprawczej w Płocku.*

Podaje się do powszechnej wiadomości, iż w dniu 15 (27) Maja r. b. po południu przy samym brzegu w rzece Wiśle przy wsi starostwie Bobrowniki Gminy Bobrowniki Powiecie Lipnowskim znalezione zostały zwłoki człowieka z imienia nazwiska i pochodzenia niewiadomego. Po wydobyciu denata z wody okazało się, iż był wzrostu średniego, włosów ciemno bląd, oczu ani twarzy rozpoznać nie było można, bo całe ciało uległo już znacznej korrupcji, które nawet przechodziło trzeci stopień zgnilizny, na powierzchni ciała żadnych obrażeń nie dostrzeżono; ubrany był w surdut kortowy krótki koloru bronzowo-szaraczkowego, kamizelkę i spodnie płócienne koloru granatowego, bótach foladrowych z długiemi cholewani, a u których podeszwy gwoździkami żółtemi metalowemi były nabijane, szalik na szyi wełniany koloru czarnego z białem, koszula płócienna. Wzywa przeto wszelkie władze jako też i osoby prywatne, któreby o imieniu i nazwisku tego człowieka posiadały wiadomość, aby takową Sądowi tutejszemu w jak najprędszym czasie zakomunikować zechciały.

Płock d. 1 (13) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

(N. D. *3743*). *Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji.*

Wzywa Wilhelma Palfesa, mieszkańca miasta Pruskiego Stołupiany, za paszportem w mieście Marjampolu przebywającego, z pobytu niewiadomego, aby celem złożenia tłomaczenia w sprawie przeciwko sobie uformowanej o kradzież, stawił się w Sądzie tutejszym, bowiem po upływie dni 30 od daty ogłoszenia niniejszego zapozwu, skutki prawne co do niego zastosowane będą.

Kalwarja d. 12 (24) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący.
Asesor Koleg. de Johne.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. *3683*). *Sąd Policji Poprawczej w Janowie.*

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, iżby Marcina Domeradzkiego, lat 26 liczącego, religji Rzymsko-Katolickiej, stanu włościańskiego, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, włosów ciemno-blond, oczów siwych nosa miernego, ust miernych, podbrodka okrągłego, stałego mieszkańca wsi i gminy Malcze, który czasowo na służbie w mieście Hrubieszowie zostawał, a po dokonaniu kradzieży w miesiącu Kwietniu r. b. zbiegł i obecnie z pobytu jest niewiadomy, ściśle śledziły i w razie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu odstawić zechciały

Janów d. 9 (21) Czerwca 1867 r.
Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

(N. D. 3320) *Sąd Policji Prostej w Szadku.*

Wzywa wszelkie władze, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na zbiegłych z aresztu policyjnego Rocha Skotnickiego i Walentego Piotrowskiego czeladników młynarskich, o spełnienie kradzieży gwałtownej w kasie gminnej Starostwo-Szadek, baczne oko zwróciły, a wrazie ujęcia pod silną strażą zabezpieczonych od ucieczki, bądź sądowi naszemu bądź najbliższemu swego urzędowania odtransportowały. Rysopis pierwszego: wzrostu niskiego, lat około 30. twarzy pociągłej, broda zarosła włosem blond, włosów na głowie ciemno-blond, oczu niebieskich, nosa ściągłego szerokiego, ubrany w surdut szary zużyty, spodnie popielate, czapkę czarną z daszkiem papierowym, koszulę lnianą grubą, które to ubranie nasycone jest mąką, bez obuwia, na prawej ręce od ramienia ma trzy znaki od bolączki. Rysopis drugiego: wzrostu średniego, budowy szczupłej, bez zarostu, lat 22, włosów na głowie blond, oczu niebieskich, twarzy pociągłej i takiegoż nosa, ubrany w paleto syberynowe z kołnierzem czarnym, kamizelkę kortową szaraczkową, spodnie kortowe popielate, bóty ciżmowe stare, koszulę lnianą, całe ubranie zużyte, u prawej ręki palec wskazujący ucięty.

Szadek dnia 19 (31) Maja 1867 roku.
Podsępek Rozwadowski.

w Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego.— Za pozwoleniem Cenzury.